

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2016/1075

af 23. marts 2016

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om indholdet af genopretningsplaner, afviklingsplaner og koncernafviklingsplaner, de minimumskriterier, som den kompetente myndighed skal vurdere i forbindelse med genopretningsplaner og koncerngenopretningsplaner, betingelserne for koncernintern finansiel støtte, kravene vedrørende uafhængige valuarer, den kontraktmæssige anerkendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, procedurerne og indholdet i forbindelse med underretningskrav og meddelelsen om suspension samt afviklingskollegiernes virkemåde i praksis

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF, af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 10, artikel 6, stk. 8, artikel 10, stk. 9, artikel 12, stk. 6, artikel 15, stk. 4, artikel 23, stk. 2, artikel 36, stk. 14, artikel 55, stk. 3, artikel 82, stk. 3, og artikel 88, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bestemmelserne i denne forordning er indbyrdes tæt forbundne, da de indgår i regelsættet for afvikling fastsat ved direktiv 2014/59/EU, og strækker sig fra planlægningsfasen i genopretningen og afviklingen af et institut, over fasen for tidlig indgriben og til tidspunktet for afviklingshandlingen. For at sikre sammenhæng mellem de bestemmelser, som bør træde i kraft samtidig, og for at lette afviklingsprocessen skal institutter, myndigheder og markedsdeltagere, herunder investorer, der ikke er bosiddende i EU, have et samlet overblik over og nem adgang til deres pligter og rettigheder. Det er derfor hensigtsmæssigt at samle de relevante reguleringsmæssige tekniske standarder, der kræves i henhold til direktiv 2014/59/EU, i én forordning.
- (2) Ud over definitionerne i direktiv 2014/59/EU er det nødvendigt at give nogle specifikke definitioner på tekniske termer.
- (3) Ensartede regler om de oplysninger, der som minimum skal medtages i genopretningsplanerne, bør tage højde for, men ikke afskære de kompetente myndigheders beføjelser til at fastlægge forenklede forpligtelser for visse institutter vedrørende det nærmere indhold af genopretningsplaner, jf. artikel 4 i direktiv 2014/59/EU.

⁽¹⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190.

- (4) Uden at det berører eventuelle forenkledede forpligtelser fastlagt i henhold til artikel 4 i direktiv 2014/59/EU, bør disse ensartede regler endvidere præcisere, hvilke oplysninger der skal indgå i en individuel genopretningsplan og, i henhold til nævnte direktivs artikel 7, stk. 5 og 6, i en koncerngenopretningsplan.
- (5) Det er afgørende, at oplysningerne i genopretningsplanerne er tilstrækkelige og præcise, afhængigt af om genopretningsplanerne udarbejdes af institutter, der ikke tilhører en koncern, som er underlagt tilsyn på konsolideret grundlag i henhold til artikel 111 og 112 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾, eller der er tale om individuelle genopretningsplaner, jf. artikel 7, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU, eller koncerngenopretningsplaner, jf. artikel 7, stk. 5 og 6, i direktiv 2014/59/EU.
- (6) Af hensyn til genopretningsplanernes interne struktur bør kravene vedrørende oplysninger grupperes under forskellige afsnit, som bør inddeles i underafsnit som anført i denne forordning.
- (7) For at sikre, at genopretningsplanerne kan gennemføres effektivt, hvis det er nødvendigt, og i rette tid, er det vigtigt, at disse planer baseres på en sund ledelsesstruktur. Genopretningsplanerne bør derfor indeholde en beskrivelse af de specifikke former for virksomhedsstyring, der er involveret. En plan bør navnlig indeholde oplysninger om, hvordan den blev udarbejdet, hvem der godkendte den, og hvordan den er integreret i instituttets eller koncernens overordnede ledelsesstruktur. Hvis det er relevant, bør de foranstaltninger, der iværksættes for at sikre overensstemmelse mellem et datterselskabs individuelle genopretningsplan og koncerngenopretningsplanen, beskrives.
- (8) Genopretningsplaner er af afgørende betydning for vurderingen af genopretningsmodellers gennemførlighed. En genopretningsplan bør derfor indeholde detaljerede oplysninger om beslutningsprocessen, der som et vigtigt element i ledelsesstrukturen fører til dens aktivering på grundlag af en eskaleringsproces, hvor der anvendes indikatorer som fastlagt i artikel 9 i direktiv 2014/59/EU. Da ingen kriser er ens, aktiverer materialiseringen af en indikator ikke automatisk en specifik genopretningsmodel eller, mere generelt, en automatiseret regelramme, i henhold til hvilken en bestemt genopretningsmodel skal gennemføres i overensstemmelse med forudbestemte procedurekrav. Indikatorer bør snarere ses som tegn på, at der bør påbegyndes en eskaleringsproces, der omfatter en analyse af, hvordan krisesituationen bedst håndteres. Før indikatorerne materialiserer sig, bør der også anvendes data og benchmarks, som sædvanligvis anvendes i almindelig risikostyring, til at oplyse instituttet eller koncernen om risikoen for forværring af instituttets eller koncernens finansielle situation og om de indikatorer, der udløses. Selv om sådanne tidlige advarselssignaler ikke er indikatorer som omhandlet i direktiv 2014/59/EU, og som sådan ikke angiver påbegyndelse af genopretningsfasen eller kræver eskalering uden for de sædvanlige forretningsprocesser, bidrager de til at sikre sammenhæng mellem instituttets sædvanlige risikostyring og overvågningen af indikatorerne. Genopretningsplanen bør derfor indeholde en beskrivelse af, hvordan egnede elementer af instituttets risikostyring er forbundet med indikatorerne.
- (9) Den strategiske analyse bør tage hensyn til internationale standarder for genopretningsplaner såsom rapporten »Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions« fra Rådet for Finansiell Stabilitet. Ifølge rapporten bør den strategiske analyse identificere instituttets væsentlige og systemisk vigtige funktioner og angive de vigtigste foranstaltninger til opretholdelse af dem i genopretningsscenarier. Den strategiske analyse bør derfor bestå af to dele. Den første del af den strategiske analyse bør beskrive instituttet eller koncernen og instituttets eller koncernens centrale forretningsområder og kritiske funktioner. Beskrivelsen af instituttet eller koncernen bør give et generelt overblik over instituttet eller koncernen og over instituttets eller koncernens aktiviteter, sammen med en detaljeret beskrivelse af instituttets eller koncernens centrale forretningsområder og kritiske funktioner. For at lette vurderingen af genopretningsmodeller såsom afhændelser og salg af forretningsområder er det vigtigt at identificere de juridiske enheder, hvor der er centrale forretningsområder og kritiske funktioner, og at analysere koncernintern forbundethed. I henhold til artikel 6, stk. 1, og 2, i direktiv 2014/59/EU skal institutterne på tilfredsstillende vis godtgøre over for den kompetente myndighed, at genopretningsplanen med rimelig sandsynlighed vil kunne iværksættes, uden at dette får betydelige negative virkninger for det finansielle system. Endvidere skal de kompetente myndigheder i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU vurdere, i hvilket omfang genopretningsplanen eller særlige modeller i den kan gennemføres uden betydelige negative virkninger for det finansielle system. Genopretningsplanerne bør derfor indeholde en beskrivelse af eksternt forbundethed.
- (10) Den anden del af den strategiske analyse bør identificere og vurdere mulige genopretningsmodeller. Genopretningsmodeller, som er til rådighed for instituttet eller koncernen, bør i første omgang beskrives uden henvisning

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

til et bestemt scenarie med finansiel stress. Dette er med til at styrke den generelle krisestyringskapacitet og hjælpe instituttet eller koncernen med at reagere fleksibelt på en krise. Den strategiske analyse bør derefter redegøre for, hvordan genopretningsmodellerne er blevet testet mod specifikke scenarier med finansiel stress for indledningsvis at vurdere, hvilke genopretningsmodeller der ville være effektive i hvert af disse scenarier, og dermed tilvejebringe dokumentation for genopretningsmodellernes effektivitet og om indikatorernes tilstrækkelighed. Genopretningsmodellerne bør omfatte foranstaltninger, som instituttet kan træffe, når betingelserne for tidlig indgriben efter artikel 27 i direktiv 2014/59/EU er opfyldt.

- (11) Det er af afgørende betydning, at genopretningsplanen formidles, for at den kan gennemføres effektivt, og for at undgå negative virkninger på det finansielle system. En genopretningsplan bør derfor også indeholde et afsnit om kommunikation og offentliggørelse, der angår både intern kommunikation til relevante interne organer og instituttets eller koncernens medarbejdere og ekstern kommunikation.
- (12) En genopretningsplan kan indebære ændringer i instituttets virksomhedsorganisation, enten for at lette ajourføringen af planen og dens gennemførelse i fremtiden, for at overvåge indikatorer, eller fordi der under processen er blevet konstateret hindringer for gennemførelsen af genopretningsmodeller. Disse organisatoriske forberedende og opfølgende tiltag, der skal iværksættes af instituttet eller koncernen, bør beskrives i genopretningsplanen for at muliggøre en effektiv vurdering af, hvorvidt den med rimelig sandsynlighed vil kunne gennemføres, og for at støtte instituttets eller koncernens og de kompetente myndigheders overvågning af dens gennemførelse.
- (13) Det er vigtigt at præcisere de minimumskriterier, som en kompetent myndighed skal tage i betragtning, når den vurderer genopretningsplaner udarbejdet af institutter, jf. artikel 6, stk. 2, og artikel 8, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU.
- (14) Ved artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾ tillægges Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) beføjelse til at udstede retningslinjer med henblik på at sikre en fælles, ensartet og konsekvent anvendelse af EU-retten; i henhold til nævnte artikel skal kompetente myndigheder og finansieringsinstitutter, som sådanne retningslinjer er rettet til, bestræbe sig bedst muligt på at efterleve retningslinjerne. Da direktiv 2014/59/EU bemyndiger EBA til at udstede retningslinjer i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at præcisere visse aspekter af direktivet yderligere, bør de kompetente myndigheder, jf. nævnte artikel, tage hensyn til de retningslinjer, der er udarbejdet af EBA, om scenarier for genopretningsplanlægning og indikatorer, der skal indgå i genopretningsplanerne, ved at bestræbe sig bedst muligt på at efterleve retningslinjerne, jf. artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010.
- (15) Formålet med genopretningsplanlægning som omhandlet i direktiv 2014/59/EU er at identificere muligheder for at opretholde eller genoprette instituttets eller koncernens levedygtighed og finansielle stilling, når instituttet eller koncernen er udsat for alvorlig stress. Kriterierne for at vurdere en genopretningsplan bør derfor søge at sikre, at planen er egnet for de enheder, den dækker, og at planen og mulighederne i den er levedygtige og kan gennemføres på rette tidspunkt. Hvad den kompetente myndighed helt præcist skal vurdere, vil afhænge af genopretningsplanens indhold og omfang. Der bør fastlægges ensartede regler om de minimumskriterier, der skal vurderes, for at tage hensyn til de kompetente myndigheders mulighed for at pålægge visse institutter forenkledede forpligtelser vedrørende det nærmere indhold af genopretningsplaner, jf. artikel 4 i direktiv 2014/59/EU.
- (16) Hvis det er relevant, bør der fastsættes yderligere kriterier, der gælder for vurderingen af koncerngenopretningsplaner, for at afspejle de yderligere krav i direktiv 2014/59/EU, der gælder for sådanne planer.
- (17) Genopretningsplaner bør være fuldstændige og indeholde alle oplysninger, som kræves ved direktiv 2014/59/EU, herunder elementer, der præciseres yderligere ved denne forordning. Planerne bør også være omfattende, være tilstrækkeligt detaljerede og indeholde et tilstrækkeligt udvalg af modeller for de omstændigheder, som den enhed eller de enheder, der er dækket af planen, befinder sig i.
- (18) Krav vedrørende afviklingsplaners indhold bør tage hensyn til igangværende arbejde for at koordinere disse tiltag på globalt plan gennem Rådet for Finansiell Stabilitet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

- (19) Standarder vedrørende indholdet af afviklingsplaner og vurderingen af afviklingsmulighederne bør være tilstrækkeligt fleksible til at tage højde for de omstændigheder, som det pågældende institut eller den pågældende koncern befinder sig i, for at sikre, at planerne er målrettede og nyttige for gennemførelsen af afviklingsstrategier.
- (20) Afviklingsmyndighederne bør vurdere, om det er gennemførligt og troværdigt, at afviklingsmålene kan opfyldes ved likvidation ved almindelig solvensbehandling. I den forbindelse kan det være nødvendigt at udnytte den relevante ekspertise fra indskudsgarantiordninger. Vurderingen af, hvorvidt likvidation er gennemførlig og troværdig, udelukker ikke nødvendigheden af at vurdere, om afviklingsmålene kan opnås i samme omfang ved likvidation ved national insolvensbehandling, herunder målet om at minimere afhængigheden af ekstraordinær finansiel støtte.
- (21) Vurdering af afviklingsmulighederne er en iterativ proces og er kun mulig på grundlag af en identificeret foretrukken afviklingsstrategi. Afviklingsmyndighederne kan ved processens afslutning konkludere, at en ændret eller fuldstændig anden strategi er mere hensigtsmæssig.
- (22) Der bør også overvejes varianter af den foretrukne strategi for at tage højde for situationer, hvor den foretrukne afviklingsstrategi ikke kan gennemføres, såsom når en single point of entry-strategi, der omfatter bail-in-værktøjet, ikke længere kan gennemføres, fordi tabene overstiger de nedskrivningsrelevante forpligtelser, der er udstedt af moderselskabet.
- (23) Standarder vedrørende koncernafviklingsplaner og vurdering af afviklingsmulighederne bør give mulighed for en afviklingsstrategi baseret på en af de to stiliserede tilgange fra Rådet for Finansiell Stabilitet, som er omhandlet i betragtning 80 i direktiv 2014/59/EU. Afviklingsstrategier kan nemlig omfatte én afviklingsmyndighed, der anvender afviklingsværktøjer på holding- eller moderselskabsniveau i en koncern (single point of entry), omfatte mere end én afviklingsmyndighed, der anvender afviklingsværktøjer vedrørende mere end én regional eller funktionsrelateret undergruppe eller enhed inden for en grænseoverskridende koncern (multiple point of entry); eller de kan kombinere aspekter af begge.
- (24) Afviklingsplanlægning og vurdering af afviklingsmuligheder bør under alle omstændigheder tage højde for eventuelle supplerende handlinger, som andre afviklingsmyndigheder end dem, der træffer afviklingshandlinger, kræver, f.eks. gennem forelæggelse af oplysninger, fortsat levering af kritiske delte tjenester eller afgørelser om ikke at træffe afviklingshandlinger, under hensyntagen til andre afviklingsmyndigheders ret til at handle på eget initiativ, hvis det er nødvendigt for at opnå indenlandsk finansiell stabilitet, såfremt der ikke træffes effektive foranstaltninger af de ledende afviklingsmyndigheder.
- (25) Afsnit C i bilaget til direktiv 2014/59/EU præciserer en række områder, der skal tages i betragtning ved vurderingen af et instituts eller en koncerns afviklingsmuligheder, men det er ikke udtømmende, og yderligere præcisering er nødvendig.
- (26) I henhold til artikel 32 i direktiv 2014/59/EU bør der kun foranstalles en afviklingshandling, hvis en likvidation af et institut eller en koncern ved almindelig insolvensbehandling ikke er i almenhedens interesse, og derfor bør vurderingen af afviklingsmulighederne betragte en sådan likvidation som et alternativ til afviklingshandlinger.
- (27) Ved artikel 23, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU er der fastsat forskellige betingelser, som skal være opfyldt, for at et moderinstitut, en modervirksomhed i Unionen og visse andre enheder i en koncern og deres datterselskaber i andre medlemsstater eller tredjelande, der er institutter eller finansieringsinstitutter, på grundlag af en aftale om koncernintern finansiell støtte, jf. nævnte direktivs kapitel III, må yde finansiell støtte i form af et lån, af garantistillelse eller af aktiver, der stilles til rådighed som sikkerhed, til en anden koncernenhed, der opfylder betingelserne for tidlig indgriben. I henhold til artikel 25, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU kan den kompetente myndighed for den koncernenhed, der yder finansiell støtte, forbyde eller begrænse den finansielle støtte.

- (28) Under hensyntagen til de finansielle problemer i den modtagende enhed og til betingelsen om, at der skal være en realistisk forventning om, at den finansielle støtte afhjælper de finansielle problemer, bør der foretages en grundig analyse af den modtagende enheds kapital- og likviditetsbehov og en analyse af de interne og eksterne årsager til de finansielle problemer og af tidligere, nuværende og forventede markedsvilkår. I denne analyse bør indgå foranstaltninger, der er planlagt med henblik på at afhjælpe årsagerne til den modtagende enheds vanskeligheder, og som effektivt kan bidrage til at genoprette dens finansielle situation.
- (29) Ansvar for vurderingen af de forskellige forhold påhviler den enhed, der yder støtten (ydende enhed), og den kompetente myndighed, der er ansvarlig for det ydende institut. Der bør ved vurderingen tages hensyn til risikoen for en potentiel ugunstig udvikling. Med henblik på en omfattende vurdering af de forhold, der vedrører den ydende enhed, bør den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den ydende enhed, også tage hensyn til oplysninger og vurderinger fra den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den koncernenhed, der modtager den finansielle støtte.
- (30) Betingelsen om, at vilkårene for ydelsen skal være i overensstemmelse med artikel 19, stk. 7, i direktiv 2014/59/EU, bør tage højde for den modtagende enheds misligholdelsesrisiko og den ydende enheds tab givet den modtagende enheds misligholdelse, baseret på en sammenligning af situationerne efter støtte henholdsvis uden støtte, og baseret på fuld adgang til relevante oplysninger. Betingelserne bør afspejle den ydende enheds egen interesse, jf. artikel 19, stk. 7, litra b), i henhold til hvilket der kan tages hensyn til eventuelle direkte eller indirekte fordele for en part som følge af ydelsen af den finansielle støtte. Dette bør verificeres ved en grundig analyse af omkostninger og fordele for den ydende enhed og koncernen som helhed i disse to scenarier.
- (31) Aftaler om finansiell støtte og ydelsen af den koncerninterne finansielle støtte kan forbedre en koncerns afviklingsmuligheder, f.eks. hvis de er i overensstemmelse med tabsabsorberingsmekanismen i afviklingsstrategien. De kan imidlertid også hindre gennemførelsen af den valgte afviklingsstrategi, f.eks. hvis strategien går ud på adskillelse mellem forskellige dele af koncernen. Vurderingen af indvirkningen på afviklingsmulighederne bør derfor baseres på vurderingen af afviklingsmulighederne, på den individuelle afviklingsplan, og, hvor det er relevant, på koncernafviklingsplanen som fastsat ved afviklingskollegiernes fælles afgørelse.
- (32) Det er nødvendigt at sikre, at uafhængige valuere, ved udførelsen af deres værdiansættelsesopgaver med henblik på artikel 36 samt artikel 49, stk. 3, og artikel 74 i direktiv 2014/59/EU, ikke udsættes for påvirkning og ikke opfattes som værende udsat for påvirkning fra offentlige myndigheder, herunder afviklingsmyndigheden, eller fra instituttet eller enheden som omhandlet i nævnte direktivs artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d).
- (33) Der bør derfor gælde ensartede regler for vurderingen af, om en person anses for at være uafhængig af de relevante offentlige myndigheder, herunder afviklingsmyndigheden, og instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i direktiv 2014/59/EU. Reglerne bør indeholde krav vedrørende den pågældende persons ekspertise og ressourcer og personens forhold til de relevante offentlige myndigheder, herunder afviklingsmyndigheden, og instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i direktiv 2014/59/EU.
- (34) Uafhængighed kan styrkes af forhold, der sikrer, at den uafhængige valuar har tilstrækkelig ekspertise og tilstrækkelige ressourcer. Helt konkret bør det sikres, at den uafhængige valuar besidder de nødvendige kvalifikationer, den nødvendige viden og den nødvendige ekspertise inden for alle relevante emner, især værdiansættelse og regnskabsmæssige forhold i forbindelse med banksektoren. Det bør også sikres, at den uafhængige valuar har eller har adgang til tilstrækkelige menneskelige og tekniske ressourcer til at foretage værdiansættelsen. Med henblik herpå kan det være hensigtsmæssigt at skaffe tilstrækkelige menneskelige og tekniske ressourcer ved at ansætte medarbejdere fra eller kontrahere med andre værdiansættelsespecialister eller advokatfirmaer eller andre kilder i forbindelse med værdiansættelsen. Hvis der ved ansættelse eller kontrahering tilvejebringes menneskelige ressourcer til at hjælpe med værdiansættelsen, bør de være underlagt kontrol for at afdække interessekonflikter med henblik på at sikre, at uafhængigheden ikke undermineres. Den uafhængige valuar bør under alle omstændigheder bevare ansvaret for udfaldet af værdiansættelsen.
- (35) Det bør endvidere sikres, at den uafhængige valuar også kan foretage værdiansættelsen effektivt uden i for høj grad at forlade sig på en relevant offentlig myndighed, herunder afviklingsmyndigheden, og instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i direktiv 2014/59/EU (»undue reliance«). Imidlertid

bør adgang til instrukser eller vejledning, som er nødvendig for at støtte gennemførelsen af værdiansættelsen, f.eks. vedrørende metoderne i henhold til EU-lovgivningen inden for værdiansættelse i forbindelse med afvikling, ikke anses for »undue reliance«, når sådanne instrukser eller vejledninger anses for at være nødvendige for at støtte gennemførelsen af værdiansættelsen. Ydermere bør det pågældende institut eller den pågældende enhed ikke forhindres i at yde bistand, f.eks. ved at stille systemer, regnskaber, lovpligtige rapporter, markedsdata, andre optegnelser eller bistand til rådighed for den uafhængige valuar, hvis den udpegende myndighed eller en anden myndighed, som måtte have beføjelser til at udføre denne opgave i den pågældende medlemsstat, vurderer, at dette er nødvendigt for at støtte værdiansættelsen. I overensstemmelse med procedurer, der eventuelt indføres, bør adgang til instrukser, vejledning og andre former for støtte aftales fra sag til sag eller samlet.

- (36) Betaling af rimeligt vederlag og godtgørelse af rimelige udgifter i forbindelse med værdiansættelsen bør ikke hindres.
- (37) Uafhængigheden kan bringes i fare, hvis værdiansættelsen foretages af en person, der er ansat af eller tilknyttet en relevant offentlig myndighed, herunder afviklingsmyndigheden, eller instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i direktiv 2014/59/EU, selv i tilfælde, hvor der er indført fuldstændig organisatorisk adskillelse for at afhjælpe trusler som selvrevision, egeninteresse, partiskhed, fortrolighed, tillid og intimidering. Det er derfor nødvendigt at sikre passende retlig adskillelse, således at den uafhængige valuar ikke er ansat i eller kontraherer med, eller indgår i en gruppe med, en relevant offentlig myndighed, herunder afviklingsmyndigheden, eller det pågældende institut eller den pågældende enhed.
- (38) Det er desuden nødvendigt at sikre, at der ikke er en væsentlig fælles eller modstridende interesse mellem den uafhængige valuar og en relevant offentlig myndighed, herunder afviklingsmyndigheden, og instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c), eller d), i direktiv 2014/59/EU, herunder den daglige ledelse, kontrollerende aktionærer, koncernenheder og vigtige kreditorer, hvilket kan være tilfældet, når den uafhængige valuar er en vigtig kreditor i det pågældende institut eller den pågældende enhed. Personlige forhold kunne ligeledes udgøre en væsentlig interesse.
- (39) Derfor bør den udpegende myndighed eller en anden myndighed, som måtte have beføjelser til at udføre denne opgave i den pågældende medlemsstat, vurdere, om væsentlige fælles eller modstridende interesser gør sig gældende. Med henblik på denne vurdering bør den uafhængige valuar underrette den udpegende myndighed eller en anden myndighed, som måtte have beføjelser til at udføre denne opgave i den pågældende medlemsstat, om enhver eksisterende eller potentiel interesse, som personen vurderer, at den pågældende myndighed kan anse for at udgøre en væsentlig interesse, og bør afgive alle oplysninger, som myndigheden med rimelighed kan anmode om til brug ved vurderingen. For så vidt angår juridiske personer bør uafhængighed vurderes ved at se på selskabet eller partnerskabet som en helhed, men under hensyntagen til en eventuel organisatorisk adskillelse og andre ordninger, der kan indføres for at sondre mellem de medarbejdere, der kan blive inddraget i værdiansættelsen, og andre medarbejdere, for at afhjælpe trusler som selvrevision, egeninteresse, partiskhed, fortrolighed, tillid og intimidering. Hvis disse trusler er så signifikante sammenlignet med sikkerhedsforanstaltningerne, at personens uafhængighed bringes i fare, bør selskabet eller partnerskabet ikke være den uafhængige valuar.
- (40) En revisor, der har foretaget en revision af instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c), eller d), i direktiv 2014/59/EU, i det år, som går forud for året for vurderingen af den uafhængige valuars evne til at handle som valuar, bør under ingen omstændigheder anses for at være uafhængig. For så vidt angår andre revisions- eller værdiansættelsestjenester, der er ydet til det pågældende institut eller den pågældende enhed i de år, der går umiddelbart forud for det tidspunkt, hvor uafhængigheden skal vurderes, bør disse også antages at udgøre en væsentlig fælles eller modstridende interesse, medmindre det på tilfredsstillende vis godtgøres over for den udpegende myndighed eller en anden myndighed, som måtte have beføjelser til at udføre denne opgave i den pågældende medlemsstat, at det ikke er tilfældet, når alle relevante forhold, herunder eventuel organisatorisk adskillelse eller andre ordninger, er taget i betragtning.
- (41) Efter udpegelsen er det vigtigt, at den uafhængige valuar har politikker og procedurer i overensstemmelse med gældende etiske regler og faglige standarder til at identificere enhver eksisterende eller potentiel interesse, som valuaren vurderer kan udgøre en væsentlig fælles eller modstridende interesse. Den udpegende myndighed eller en anden myndighed i den pågældende medlemsstat, bør straks underrettes om eksisterende eller potentielle

interesser, der identificeres, og bør overveje, om de udgør en væsentlig interesse; i så tilfælde bør udpegelsen ophæves og en ny valuar udpeges.

- (42) I henhold til direktiv 2014/59/EU skal medlemsstaterne tildele deres afviklingsmyndigheder en række beføjelser, herunder de gældsnedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 2, stk. 1, nr. 66), og som kan anvendes uafhængigt af eller i forbindelse med afviklingshandlinger.
- (43) Det er vigtigt at sikre, at nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne kan anvendes i forbindelse med alle forpligtelser, der ikke er udelukket i henhold til artikel 44, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU. For forpligtelser, som er omfattet af lovgivningen i et tredjeland, ud over dem, der hører ind under listen over forpligtelser, som udelukkelsen i artikel 55, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU finder anvendelse på, bør der indføres en kontraktbestemmelse for at understøtte anvendelsen af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne på sådanne forpligtelser.
- (44) Den bestemmelse, der er omhandlet i artikel 55, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, bør indføres i aftaler, i henhold til hvilke der skabes en forpligtelse, som artiklen finder anvendelse på, og som indgås efter datoen for anvendelsen af de vedtagne bestemmelser til gennemførelse i national ret af afsnit IV, kapitel IV, afdeling 5, i direktiv 2014/59/EU i national ret.
- (45) Navnlig bør den bestemmelse, der er omhandlet i artikel 55, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, indføres i relevante aftaler vedrørende en forpligtelse, der ved skabelsen ikke er fuldt ud sikret eller er fuldt ud sikret, men hvor bestemmelserne, som forpligtelsen er underlagt, ikke forpligter debitor til at opretholde sikkerhedsstillelse, som løbende ville sikre forpligtelsen fuldt ud i henhold til krav i EU-lovgivningen eller tilsvarende krav i et tredjelands lovgivning.
- (46) Hvad angår relevante aftaler, der er indgået før datoen for anvendelsen af de vedtagne bestemmelser til gennemførelse i national ret af afsnit IV, kapitel IV, afdeling 5, i direktiv 2014/59/EU, bør bestemmelsen indføres, når der skabes forpligtelser i henhold til den pågældende aftale efter gennemførelsesdatoen.
- (47) For relevante aftaler, der er indgået før datoen for anvendelsen af de vedtagne bestemmelser til gennemførelse i national ret af afsnit IV, kapitel IV, afdeling 5, i direktiv 2014/59/EU, bør væsentlige ændringer, der påvirker materielle rettigheder og forpligtelser for en part i aftalen, desuden indebære en forpligtelse til at indføre den bestemmelse, der er omhandlet i artikel 55, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU. Ikkevæsentlige ændringer, som ikke har indvirkning på materielle rettigheder og forpligtelser for en part i en relevant aftale, bør ikke være nok til at udløse kravet om at indføre bestemmelsen; i alle andre tilfælde bør bestemmelsen indføres.
- (48) For at muliggøre en passende grad af konvergens, mens det sikres, at afviklingsmyndigheder, institutter og enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c), eller d), i direktiv 2014/59/EU kan tage hensyn til forskelle i retssystemer eller forskelle hidrørende fra forpligtelsens art eller form, bør kontraktbestemmelsens obligatoriske indhold fastsættes.
- (49) Med henblik på at opnå en ensartet tilgang i hele Unionen, hvorved der sikres effektiv koordinering mellem de relevante myndigheder, og hvorved afviklingsmyndigheden får mulighed for hurtigt at træffe afviklingsafgørelser ud fra tilstrækkelige oplysninger, fastsættes ved denne forordning procedurerne for og indholdet af de underretninger, der er omhandlet i artikel 81, stk. 1, 2 og 3, i direktiv 2014/59/EU.
- (50) Underretninger bør foregå via sikre elektroniske kommunikationsmidler, der afspejler, hvor hastende og vigtigt emnet er. For at fremme koordineringen mellem de parterne indgår forudgående mundtlig kommunikation og efterfølgende bekræftelse af modtagelse i processen.
- (51) Underretninger bør indeholde tilstrækkelige oplysninger til modtageren, så denne straks kan udføre sine opgaver; der fastsættes derfor bestemmelser om det nærmere indhold for så vidt angår den underretning, der skal meddeles den kompetente myndighed af ledelsesorganet for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1,

litra b), c), eller d), i direktiv 2014/59/EU, når instituttet eller enheden er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Når den kompetente myndighed oplyser afviklingsmyndigheden om underretningen, bør der også indgå sådanne oplysninger, som gør sidstnævnte i stand til at udføre sine opgaver. Der bør også fastsættes krav vedrørende det nærmere indhold med henblik på underretningen om vurderingen om, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c), eller d), i direktiv 2014/59/EU, er nødlidende eller forventeligt nødlidende, når der tages initiativ til en sådan vurdering af henholdsvis den kompetente myndighed eller afviklingsmyndigheden. I sådanne tilfælde bør underretningen også angive de relevante betingelser som fastsat i artikel 32, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 2014/59/EU.

- (52) Med henblik på at etablere en harmoniseret tilgang i hele Unionen, for at interessenter er tilstrækkeligt oplyst om afviklingshandlinger, fastsættes ved denne forordning procedurerne for og indholdet af meddelelsen med opsummering af virkningerne af afviklingshandlinger, herunder afgørelsen om at suspendere eller begrænse udøvelsen af visse rettigheder i henhold til artikel 69, 70 og 71 i direktiv 2014/59/EU.
- (53) Ved denne forordning fastsættes indholdet af sådanne meddelelser under hensyntagen til kritiske oplysninger, der skal formidles til detail- og ikkedetailkunder og kreditorer; hvad angår de elementer, der ikke er fastsat i denne forordning, bør meddelelsen være i overensstemmelse med den bredere kommunikationsstrategi, der er udviklet som led i afviklingsplanen og omhandlet i denne forordnings kapitel II, afdeling I og II. Det er nødvendigt at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder for at fastsætte ensartede, detaljerede bestemmelser med hensyn til oprettelsen af afviklingskollegier og de procedurer, som afviklingskollegierne skal følge, når de udfører de opgaver, der er anført i artikel 88 i direktiv 2014/59/EU, på grund af de betydelige virkninger, som koncernafviklingsplanlægning og -afvikling kan have i mere end én medlemsstat.
- (54) Når der oprettes et afviklingskollegium, er det nødvendigt at undgå gentagelse af arbejde, som allerede er udført af den konsoliderende tilsynsførende og tilsynskollegiet. Det er endvidere vigtigt at sikre, at arbejdet tilpasses for at svare til behovene for kollegiets virkemåde. Det er navnlig hensigtsmæssigt at sikre, at koncernafviklingsmyndigheden tager hensyn til, ajourfører og tilpasser alt relevant arbejde udført af den konsoliderende tilsynsførende inden for tilsynskollegiets rammer, især hvad angår identificeringen af relevante koncernenheder og følgelig af de myndigheder, der bør opfordres til at blive medlemmer af eller observatører i tilsynskollegiet («kortlægning»).
- (55) Henvisningen til andre grupper eller kollegier, der udfører de samme opgaver og funktioner i henhold til artikel 88, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU, skal forstås som omfattende, men ikke begrænset til, krisestyringsgrupper, der er nedsat i overensstemmelse med fælles principper og tilgange udarbejdet af Rådet for Finansiell Stabilitet og G20. Det er derfor vigtigt at fastsætte, at koncernafviklingsmyndighederne, når de vurderer deres forpligtelse til at oprette et afviklingskollegium, også skal vurdere, hvorvidt disse andre grupper eller kollegier drives i overensstemmelse med denne forordning.
- (56) Der findes allerede bestemmelser om inddragelsen af tredjelandes afviklingsmyndigheder som observatører i afviklingskollegiet i artikel 88, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU. Det er derfor nødvendigt at fastsætte bestemmelser om, hvordan deres deltagelse i afviklingskollegiet organiseres, og hvordan de inddrages i kollegiets forskellige opgaver.
- (57) For at gøre afviklingsplanlægningen effektiv er der brug for effektiv og rettidig interaktion og samarbejde mellem afviklingskollegiet og bankkoncernen, især mellem koncernafviklingsmyndigheden og modervirksomheden i Unionen. Med henblik herpå forventes koncernafviklingsmyndigheden at underrette modervirksomheden i Unionen om oprettelsen af afviklingskollegiet, dets sammensætning og om eventuelle ændringer i sammensætningen. Effektiv og rettidig interaktion og samarbejde mellem koncernafviklingsmyndigheden og modervirksomheden i Unionen bør imidlertid ikke se bort fra, hvor hurtig handling der kræves for at bevare den finansielle stabilitet, eller den forberedende eller forebyggende karakter af eller kompleksiteten i den økonomiske vurdering, der er nødvendig i afviklingsplanlægning.
- (58) Afviklingskollegiets skriftlige ordninger og procedurer bør indeholde de organisatoriske bestemmelser, der er nødvendige for at sikre effektive beslutningsprocesser. Afviklingskollegiet bør navnlig anerkende behovet for at indrette fleksible delstrukturer i afviklingskollegiet til at varetage kollegiets funktioner og sikre, at medlemmerne kan bidrage til alle kollegiets funktioner på hensigtsmæssig vis. Når det vurderes hensigtsmæssigt, at andre myndigheder end medlemmerne af kollegiet deltager i kollegiet som observatører, er det særlig nødvendigt, at koncernafviklingsmyndigheden sikrer, at vilkårene og betingelserne for deltagelsen er beskrevet i de skriftlige ordninger, og at de ikke er gunstigere end vilkårene i denne forordning for medlemmerne af kollegiet.

- (59) Afviklingskollegiets skriftlige ordninger og procedurer bør også indeholde de operationelle bestemmelser, der er nødvendige for at sikre, at kollegiet gør afviklingsmyndighederne i stand til både at koordinere deres input til tilsynskollegiet og til at organisere analysen, vurderingen og evalueringen af det input, som afviklingsmyndighederne får fra tilsynskollegiet. Ideelt set bør de skriftlige ordninger derfor omfatte en kommunikationsproces mellem tilsynskollegiet og afviklingskollegiet, herunder først og fremmest mellem koncerndafviklingsmyndigheden og den konsoliderende tilsynsførende. De skriftlige ordninger bør også fastsætte de processer, der skal følges i afviklingskollegiet for at nå frem til en fælles forståelse, i alle tilfælde, hvor der er behov for koordinering i praksis, men hvor der ikke er krav om en fælles afgørelse efter direktiv 2014/59/EU.
- (60) Koncerndafviklingsmyndigheden bør have adgang til alle de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan varetage sine opgaver og ansvar, og bør optræde som koordinator for indsamlingen og formidlingen af oplysninger fra medlemmer af kollegiet eller fra en koncernenhed, der er omfattet af fortrolighedsbestemmelserne og bestemmelserne om udveksling af fortrolige oplysninger som fastsat ved direktiv 2014/59/EU.
- (61) For at sikre, at de operationelle procedurer er effektive i nødsituationer, bør koncerndafviklingsmyndigheden gennemføre test af afviklingskollegiets virkemåde og bør, hvor det vurderes at være relevant, have mulighed for at inddrage modervirksomheden i Unionen i gennemførelsen af disse test.
- (62) Rettidig og realistisk planlægning af alle fælles beslutningsprocesser er af afgørende betydning. Alle afviklingsmyndigheder, der indgår i disse processer, bør give koncerndafviklingsmyndigheden deres bidrag til den fælles afgørelse rettidigt og effektivt og i overensstemmelse med de relevante tidsplaner for fælles afgørelser.
- (63) Det er nødvendigt at sikre, at fælles afgørelser træffes hurtigt og rettidigt. Det er særligt vigtigt for afgørelser om afvikling, men også for afviklingsplanlægning. Samtidig bør det sikres, at alle myndigheder, der indgår i den fælles beslutningsproces, har tid nok til at give udtryk for deres synspunkter. For at opnå den rette balance mellem disse to mål bør koncerndafviklingsmyndigheden have beføjelse til at forelægge sit udkast til forslag for de andre myndigheder, der indgår i processen, og samtidig fastsætte en passende frist; når den er udløbet, bør det antages, at de myndigheder, der ikke har gjort indsigelser, tilslutter sig forslaget. Når koncerndafviklingsmyndigheden fastsætter fristen, bør den tage behørigt hensyn til den faktiske tidsramme for beslutningsprocessen som fastsat i lovgivningen eller tidligere fastsat af kollegiet selv.
- (64) For at sikre, at der indføres en effektiv proces, bør koncerndafviklingsmyndigheden have det endelige ansvar for at fastlægge rækkefølgen af de trin, der skal tages. Trinnene for at vedtage en fælles afgørelse bør fastlægges under hensyntagen til, at nogle trin kan udføres sideløbende og andre sekventielt.
- (65) Ifølge artikel 13, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU bør koncerndafviklingsplaner gennemgås og ajourføres mindst en gang om året. Det er imidlertid nødvendigt at sikre, at koncerndafviklingsplaner også gennemgås og ajourføres på ad hoc-basis, hvis der opstår behov for det enten på grund af oplysninger, som tilsynskollegiet modtager, eller på afviklingskollegiets eget initiativ.
- (66) For at gøre afviklingskollegiernes virkemåde mere gennemsigtig bør der i denne forordning tydeligt fastsættes ensartede betingelser for meddelelse af de fælles afgørelser til modervirksomheden i Unionen og til de øvrige enheder i den relevante koncern. For at sikre, at processer og resultater er sammenlignelige og derved opnå konvergens, er det nødvendigt at fastsætte klare, ensartede regler for processen og den påkrævede dokumentation for afviklingskollegierne, når de skal nå frem til en fælles afgørelse.
- (67) Der bør også sikres koordinering af individuelle afgørelser truffet af koncerndafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndighederne for datterselskaber, når der ikke foreligger en fælles afgørelse, således at afviklingskollegiet kan varetage sin rolle, jf. artikel 88, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU. Det er derfor nødvendigt at fastsætte processen for kollegiets virkemåde som en ramme for koncerndafviklingsmyndigheden og de øvrige myndigheder, så de kan arbejde hen imod en effektiv og gennemførlig koncerndafviklingsplanlægning, selv når der ikke foreligger fælles afgørelser.

- (68) Når de relevante afviklingsmyndigheder, der deltager i afviklingskollegiet, bestemmer, om en koncernafviklingsordning er nødvendig, bør de, jf. artikel 91 og 92 i direktiv 2014/59/EU, overveje, om den forestående afvikling har betydning for koncernen. Med henblik herpå bør koncernafviklingsmyndigheden bestræbe sig på at identificere alle de af koncernens enheder, der er eller kunne blive påvirket, hvis en enhed i koncernen eller modervirksomheden i Unionen opfylder betingelserne i artikel 32 eller 33 i direktiv 2014/59/EU.
- (69) For at sikre de bedste forhold for en afvikling er det nødvendigt at arbejde effektivt inden for kort tid. Det er derfor vigtigt at fastsætte, at afviklingskollegiet, når det overvejer behovet for en koncernafviklingsordning, også bør overveje behovet for at gensidiggøre nationale finansieringsordninger. Hvad angår finansieringsplaner og anvendelsen af direktiv 2014/59/EU bør afviklingskollegiet navnlig tage hensyn til, om det er nødvendigt at gensidiggøre nationale finansieringsordninger. Hvis der ikke sker gensidiggørelse, bør indholdet af og processen for finansieringsplanen justeres i overensstemmelse hermed. For yderligere at sikre effektiviteten bør det tillades koncernafviklingsmyndigheden at erstatte sin endelige positive vurdering om behovet for koncernafvikling med sit forslag vedrørende ordningen.
- (70) I det omfang, det er muligt og hensigtsmæssigt, bør koncernafviklingsordningen tage højde for og følge koncernafviklingsplanen, medmindre afviklingsmyndighederne i lyset af sagens omstændigheder vurderer, at afviklingsmålene kan opfyldes mere effektivt ved, at der træffes foranstaltninger, som ikke er fastsat i afviklingsplanen.
- (71) Af hensyn til koordineringen er det nødvendigt, at alle, der påvirkes af et instituts afvikling, har en fuldstændig forståelse af synspunkterne og handlingerne fra en afviklingsmyndighed, der ikke er enig i den fælles afgørelse om koncernafviklingsordningen. En myndighed, der ikke er enig, bør derfor give koncernafviklingsmyndigheden en klar begrundelse for dens uenighed.
- (72) Denne forordning er baseret på de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) har forelagt Kommissionen.
- (73) Med henblik på de reguleringsmæssige tekniske standarder om indholdet af afviklingsplaner for institutter, der ikke tilhører en koncern, som er underlagt tilsyn på konsolideret grundlag i henhold til artikel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU, samt indholdet af koncernafviklingsplaner i henhold til henholdsvis artikel 10 og 13 i direktiv 2014/59/EU og med henblik på de reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende de kriterier, der skal undersøges med henblik på vurderingen af afviklingsmuligheder for institutter eller koncerner, jf. henholdsvis artikel 15, stk. 4, og artikel 16, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU, har EBA hørt Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici.
- (74) EBA har afholdt åbne offentlige høringer om det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt indhentet en udtalelse fra interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold til artikel 37 i forordning (EU) nr. 1093/2010 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

FÆLLES BESTEMMELSER OG GENOPRETNINGSPLANER

AFDELING I

Fælles bestemmelser

Artikel 1

Genstand

Denne forordning indeholder nærmere bestemmelser om:

- 1) de oplysninger, der skal indgå i en individuel genopretningsplan og, i henhold til artikel 7, stk. 5 og 6, i direktiv 2014/59/EU, en koncerngenopretningsplan

- 2) de minimumskriterier, som den kompetente myndighed skal vurdere i forbindelse med såvel individuelle genopretningsplaner som koncerngenopretningsplaner, jf. artikel 6, stk. 8, i direktiv 2014/59/EU
- 3) indholdet af afviklingsplaner for institutter, der ikke tilhører en koncern, som er underlagt tilsyn på konsolideret grundlag i henhold til artikel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU, samt indholdet af koncernafviklingsplaner, i henhold til henholdsvis artikel 10 og 13 i direktiv 2014/59/EU
- 4) de forhold og kriterier, der skal undersøges med henblik på vurderingen af afviklingsmulighederne for institutter eller koncerner, jf. henholdsvis artikel 15, stk. 4, og artikel 16, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU
- 5) betingelserne i artikel 23, stk. 1, litra a), c), e) og i), i direktiv 2014/59/EU for finansiel støtte fra en koncernenhed i henhold til nævnte direktivs artikel 19
- 6) betingelserne for, at en person er uafhængig af afviklingsmyndigheden og instituttet eller enheden som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i direktiv 2014/59/EU, for så vidt angår nævnte direktivs artikel 36, stk. 1, samt artikel 74
- 7) listen over forpligtelser, som undtagelsen fra forpligtelsen til at indføre den i artikel 55, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU omhandlede bestemmelse finder anvendelse på, og indholdet af den i nævnte stykke omhandlede bestemmelse
- 8) procedurerne vedrørende og indholdet af dels de i artikel 81, stk. 1, 2 og 3, i direktiv 2014/59/EU omhandlede underretninger, dels den i nævnte direktivs artikel 83 omhandlede meddelelse om suspension
- 9) bestemmelser vedrørende afviklingskollegiernes oprettelse og virkemåde i praksis med henblik på udførelse af de i artikel 88, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU omhandlede opgaver.

Nr. 1), 2), 3) og 4) ovenfor er med forbehold af anvendelsen af eventuelle forenklede forpligtelser fastsat i henhold til artikel 4 i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »individuel genopretningsplan«:
 - a) en genopretningsplan udarbejdet i henhold til artikel 5, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU af et institut, der ikke tilhører en koncern, som er underlagt tilsyn på konsolideret grundlag i henhold til artikel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU, eller
 - b) en genopretningsplan udarbejdet i henhold til artikel 7, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU af et datterselskab af en modervirksomhed i Unionen
- 2) »afviklingsstrategi«: et sæt afviklingshandlinger i en afviklingsplan eller koncernafviklingsplan
- 3) »foretrukken afviklingsstrategi«: en afviklingsstrategi, som givet instituttets eller koncernens struktur og forretningsmodel samt de for juridiske koncernenheder gældende afviklingsordninger er bedst egnet til at opfylde afviklingsmålene i artikel 31 i direktiv 2014/59/EU
- 4) »kvalificerede nedskrivningsrelevante forpligtelser«: nedskrivningsrelevante forpligtelser, som opfylder betingelserne i artikel 45, stk. 4, i direktiv 2014/59/EU for at kunne indgå i kapitalgrundlaget og de nedskrivningsrelevante forpligtelser som omhandlet i nævnte direktivs artikel 45, stk. 1
- 5) »single point of entry (SPE)«: en afviklingsstrategi, hvor én afviklingsmyndighed anvender afviklingsbeføjelser på ét moderselskab eller ét institut, der er underlagt konsolideret tilsyn

- 6) »multiple point of entry (MPE)«: en afviklingsstrategi, hvor to eller flere afviklingsmyndigheder anvender afviklingsbeføjelser på regionale eller funktionsrelaterede undergrupper eller enheder inden for en koncern
- 7) »kontrol«: kontrol som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 37), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽¹⁾
- 8) »kvalificeret andel«: kvalificeret andel som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 36), i forordning (EU) nr. 575/2013.

AFDELING II

Indhold af genopretningsplaner

Artikel 3

Obligatoriske oplysninger i genopretningsplaner

En genopretningsplan skal mindst indeholde følgende elementer:

- 1) et resumé af genopretningsplanens vigtigste elementer, jf. artikel 4
- 2) oplysninger om forvaltning, jf. artikel 5
- 3) en strategisk analyse, jf. artikel 6-12
- 4) en kommunikations- og offentliggørelsesplan, jf. artikel 14
- 5) en analyse af forberedende foranstaltninger, jf. artikel 15.

Artikel 4

Resumé af genopretningsplanens vigtigste elementer

1. Resuméet af genopretningsplanens vigtigste elementer skal omfatte resuméer af følgende:

- a) genopretningsplanens oplysninger om forvaltning
- b) genopretningsplanens strategiske analyse, herunder et resumé af den i artikel 12, stk. 3, omhandlede overordnede genopretningskapacitet
- c) alle væsentligste ændringer vedrørende instituttet, koncernen eller genopretningsplanen, siden den foregående version af genopretningsplanen blev forelagt den kompetente myndighed
- d) genopretningsplanens kommunikations- og offentliggørelsesplan
- e) de forberedende foranstaltninger i genopretningsplanen.

2. Med henblik på denne forordnings kapitel I, afdeling II og III, forstås ved »væsentlig ændring« enhver ændring, som kan påvirke et instituts, en modervirksomheds i Unionens eller et eller flere af dets datterselskabers mulighed for at gennemføre en genopretningsplan eller en eller flere genopretningsmodeller i en genopretningsplan.

Artikel 5

Forvaltning

Oplysningerne om forvaltning skal mindst indeholde en udførlig beskrivelse af følgende forhold:

- 1) hvorledes genopretningsplanen blev udarbejdet, herunder som minimum:
 - a) rolle og opgaver for personer med ansvar for udformning, gennemførelse og ajourføring af planens enkelte afsnit

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

- b) identiteten af den person, som har det overordnede ansvar for ajourføring af genopretningsplanen, og en beskrivelse af procedurerne til ajourføring af genopretningsplanen, således at den afspejler alle væsentligste ændringer vedrørende instituttet, koncernen eller disses omgivelser
 - c) en beskrivelse af, hvorledes planen er integreret i instituttets eller koncernens ledelsesstruktur og i den overordnede risikostyringsramme
 - d) hvis den pågældende enhed tilhører en koncern, en beskrivelse af de foranstaltninger og ordninger, der er iværksat i koncernen for at sikre, at genopretningsmodellerne for koncernen og for individuelle datterselskaber koordineres og er konsistente
- 2) de politikker og procedurer, der gælder for godkendelse af genopretningsplanen, herunder som minimum:
- a) en erklæring om, hvorvidt genopretningsplanen er gennemgået af en intern revisionsfunktion, en ekstern revisor eller et risikoudvalg
 - b) en bekræftelse af, at genopretningsplanen er vurderet og godkendt af det for planens forelæggelse ansvarlige ledelsesorgan i instituttet eller modervirksomheden i Unionen
- 3) de betingelser og procedurer, som er nødvendige for at sikre en rettidig gennemførelse af genopretningsmodeller, herunder som minimum:
- a) en beskrivelse af den interne eskalerings- og beslutningsproces, som finder anvendelse, når indikatorerne har materialiseret sig, med henblik på at afveje og træffe afgørelse om, hvilken genopretningsmodel der bør anvendes til afhjælpning af den opståede situation med finansiel stress, herunder som minimum:
 - i) rolle og opgaver for personer, som er inddraget i denne proces, herunder en beskrivelse af deres ansvar eller, såfremt der er tale om et udvalg, rolle, ansvar og opgaver for udvalgsmedlemmerne
 - ii) de procedurer, som skal følges
 - iii) tidsfristen for afgørelsen om iværksættelse af genopretningsmodeller, samt hvornår og hvorledes de relevante kompetente myndigheder underrettes om, at indikatorer har materialiseret sig
 - b) en udførlig beskrivelse af de indikatorer, der afspejler mulige følsomheder og svagheder ved eller mulige trusler for den eller de af genopretningsplanen omfattede enheders kapitalposition, likviditetssituation, rentabilitet og risikoprofil, som minimum
- 4) planens forenelighed med instituttets eller koncernens overordnede risikostyringsramme, herunder en beskrivelse af de relevante benchmarks (tidlige advarselssignaler), som anvendes som led i instituttets eller koncernens regelmæssige interne risikostyringsproces, såfremt disse benchmarks er nyttige til underretning af ledelsen om, at indikatorerne muligvis kan materialisere sig
- 5) ledelsesinformationssystemer, herunder en beskrivelse af, hvilke ordninger der er indført for at sikre, at de nødvendige oplysninger til gennemførelse af genopretningsmodellerne er til rådighed, således at der rettidigt og på pålidelig vis kan tages beslutninger i stressituationer.

Artikel 6

Strategisk analyse

1. Den strategiske analyse skal identificere centrale forretningsområder og kritiske funktioner og indeholde de vigtigste foranstaltninger til opretholdelse af disse centrale forretningsområder og kritiske funktioner i en situation med finansiel stress.
2. Den strategiske analyse skal mindst indeholde følgende underafsnit:
 - a) en beskrivelse af den eller de enheder, som er omfattet af genopretningsplanen, jf. artikel 7
 - b) en beskrivelse af genopretningsmodeller, jf. artikel 8-12.

Artikel 7

Beskrivelsen af enheder omfattet af genopretningsplanen

1. Det underafsnit i den strategiske analyse, som indeholder en beskrivelse af den eller de enheder, som er omfattet af genopretningsplanen, skal indeholde følgende oplysninger:

- a) en generel karakteristik af den eller de enheder, som er omfattet af genopretningsplanen, herunder:
 - i) en beskrivelse af deres overordnede forretnings- og risikostrategi
 - ii) deres forretningsmodel og forretningsplan, herunder en liste over de vigtigste jurisdiktioner, inden for hvilke de er aktive, f.eks. gennem en juridisk enhed eller en filial, som opfylder betingelserne i stk. 2
 - iii) deres centrale forretningsområder og kritiske funktioner
 - iv) procedurer og parametre til identificering af deres centrale forretningsområder og kritiske funktioner
- b) en kortlægning af centrale forretningsområder og kritiske funktioner for de juridiske enheder og filialer, der opfylder betingelserne i stk. 2
- c) en udførlig beskrivelse af de retlige og finansielle strukturer for den eller de af planen omfattede enheder, herunder en redegørelse for koncernintern forbundethed for så vidt angår juridiske enheder eller filialer, som opfylder betingelserne i stk. 2, særlig en beskrivelse af følgende:
 - i) alle eksisterende væsentlige koncerninterne eksponeringer og finansieringsforhold, kapitalstrømme inden for den eller de af genopretningsplanen omfattede enheder, stillede koncerninterne garantier og koncerninterne garantier, som forventes at være stillet, når genopretningsforanstaltningen er påkrævet
 - ii) retlig forbundethed, som omfatter væsentlige juridisk bindende aftaler mellem koncernenheder, herunder eksempelvis aftaler om bestemmende indflydelse og aftaler om overførsel af over- og underskud
 - iii) operationel forbundethed, som omfatter funktioner koncentreret på én juridisk enhed eller filial, og som er vigtige for andre juridiske enheders, filialers eller koncerners funktion, særlig centraliserede IT-, likviditets- og risikorelaterede eller administrative funktioner
 - iv) eksisterende aftaler om koncernintern finansiell støtte indgået i henhold til artikel 19 i direktiv 2014/59/EU, herunder aftaleparterne, formen for finansiell støtte samt betingelserne for ydelse af den finansielle støtte
- d) en beskrivelse af ekstern forbundethed, herunder som minimum:
 - i) væsentlige eksponeringer mod og forpligtelser over for vigtige modparter
 - ii) væsentlige finansielle produkter og tjenester, som leveres til andre deltagere på de finansielle markeder af den eller de enheder, som er omfattet af genopretningsplanen
 - iii) væsentlige tjenester, som tredjeparter leverer til den eller de enheder, som er omfattet af genopretningsplanen.

2. Med henblik på stk. 1, litra b) og c), skal henvisningen til juridiske enheder eller filialer forstås som en henvisning til juridiske enheder eller filialer, som:

- a) i væsentlig grad bidrager til overskuddet i den eller de enheder, som er omfattet af genopretningsplanen, eller til disses finansiering, eller som besidder en væsentlig andel af deres aktiver, forpligtelser eller kapital
- b) udfører væsentlige forretningsmæssige aktiviteter
- c) centralt udfører væsentlige operationelle, risikorelaterede eller administrative funktioner
- d) bærer væsentlige risici, som i værste fald kan udgøre en fare for levedygtigheden af instituttet eller koncernen

- e) ikke kan afhændes eller likvideres uden sandsynlighed for at påføre instituttet eller koncernen som helhed en større risiko
- f) er væsentlige for den finansielle stabilitet i mindst en af de medlemsstater, hvor de har deres hjemsteder eller driver virksomhed.

Artikel 8

Genopretningsmodeller

1. Underafsnittet om genopretningsmodeller skal omfatte en liste over alle genopretningsmodeller samt en beskrivelse af hver enkelt model, jf. artikel 9-12.
2. Underafsnittet om genopretningsmodeller skal indeholde en række genopretningsmodeller, som har til formål at afhjælpe scenarier med finansiell stress, og som med rimelighed kan forventes at bidrage til opretholdelse eller genoprettelse af levedygtigheden og den finansielle stilling for den eller de enheder, der er omfattet af genopretningsplanen.
3. Hver genopretningsmodel beskrives på en sådan måde, at den kompetente myndighed kan vurdere dens virkning og gennemførlighed.
4. Genopretningsmodellerne skal omfatte såvel ekstraordinære foranstaltninger som foranstaltninger, som også kan træffes som led i den normale drift af den eller de enheder, som er omfattet af genopretningsplanen.
5. Genopretningsmodeller må ikke udelukkes, udelukkende fordi de ville forudsætte en ændring i den eller de pågældende enheders nuværende forretningsaktivitet.

Artikel 9

Handlinger, ordninger og foranstaltninger i henhold til genopretningsmodeller

1. Hver genopretningsmodel skal som minimum angive følgende:
 - a) en række kapital- og likviditetshandlinger, som er nødvendige for at opretholde eller genoprette levedygtigheden og den finansielle stilling for den eller de enheder, som er omfattet af genopretningsplanen, og primært har til formål at sikre levedygtigheden af kritiske funktioner og centrale forretningsområder
 - b) ordninger og foranstaltninger, hvis primære formål er at bevare eller genoprette instituttets kapitalgrundlag eller det konsoliderede kapitalgrundlag gennem ekstern rekapitalisering og interne foranstaltninger til forbedring af kapitalpositionen for den eller de enheder, som er omfattet af genopretningsplanen
 - c) ordninger og foranstaltninger, der skal sikre, at den eller de enheder, som er omfattet af genopretningsplanen, har passende adgang til nødfinansieringskilder, således at de kan udføre deres aktiviteter og opfylde deres forpligtelser, efterhånden som de forfalder
 - d) ordninger og foranstaltninger, der skal reducere risici og gearing eller restrukturere forretningsområder, herunder om nødvendigt en analyse af betydelige afhændelser af aktiver, juridiske enheder eller forretningsområder
 - e) ordninger og foranstaltninger, hvis primære formål er at opnå en frivillig restrukturering af forpligtelser, uden at det fører til misligholdelse, opsigelse, nedjustering eller lignende.

Med henblik på litra c) skal foranstaltningerne indeholde eksterne foranstaltninger og om nødvendigt foranstaltninger til omlægning af den disponible likviditet inden for koncernen. Nødfinansieringskilderne skal omfatte potentielle likviditetskilder, en vurdering af tilgængelig sikkerhedsstillelse og en vurdering af muligheden for at overføre likviditet mellem koncernenheder og forretningsområder.

2. Såfremt en genopretningsmodel ikke indeholder de i stk. 1, litra a)-e), omhandlede handlinger, ordninger eller foranstaltninger, skal det i underafsnittet om genopretningsmodeller godtgøres, at det institut, den modervirksomhed i Unionen eller det datterselskab, som har udarbejdet og forelagt planen, på passende vis har taget hensyn til nævnte handlinger, ordninger eller foranstaltninger.

Artikel 10

Konsekvensanalyse

Hver genopretningsmodel skal omfatte en konsekvensanalyse, som navnlig skal indeholde en udførlig beskrivelse af proceduren for fastsættelse af værdien og salgbarheden af de centrale forretningsområder, aktiviteter og aktiver i den eller de enheder, som genopretningsmodellen vedrører, og som minimum følgende elementer:

- 1) en finansiel og operationel konsekvensanalyse omfattende de forventede konsekvenser for solvens, likviditet, finansieringsposition, rentabilitet og aktiviteter for den eller de enheder, der er omfattet af genopretningsplanen; hvis det er relevant, skal vurderingen klart identificere de forskellige enheder i koncernen, som kan blive berørt af modellen eller inddraget i dens gennemførelse
- 2) en vurdering af eksterne virkninger og systemiske følger omfattende de forventede konsekvenser for kritiske funktioner, som den eller de enheder, der er omfattet af genopretningsplanen, varetager, samt konsekvenserne for aktionærer, kunder, særlig indskydere og private investorer, modparter og i givet fald resten af koncernen
- 3) værdiansættelsesantagelserne og alle andre antagelser, som ligger til grund for vurderingerne i nr. 1) og 2), herunder antagelser om salgbarheden af aktiver eller adfærden hos andre finansieringsinstitutter.

Artikel 11

Gennemførlighedsvurdering

1. Hver genopretningsmodel skal omfatte en gennemførlighedsvurdering, som mindst skal indeholde:
 - a) en vurdering af den med genopretningsmodellen forbundne risiko på baggrund af erfaringer med gennemførelse af genopretningsmodellen eller en tilsvarende foranstaltning
 - b) en udførlig analyse og beskrivelse af eventuelle væsentlige forhindringer for en effektiv og rettidig gennemførelse af planen samt en beskrivelse af, hvorvidt og hvorledes sådanne hindringer kan overvindes
 - c) hvis det er relevant, en analyse af potentielle hindringer for en effektiv gennemførelse af genopretningsmodellen, som skyldes koncernens struktur eller koncerninterne ordninger, herunder, om der er væsentlige praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser eller aktiver inden for koncernen
 - d) afhjælpningsforanstaltninger for de potentielle hindringer, som er identificeret i litra b) og c).
2. Med henblik på stk. 1 omfatter en væsentlig hindring ethvert forhold, som kan have en mulig negativ indvirkning på genopretningsmodellens rettidige gennemførelse, særlig retlige, operationelle, forretningsmæssige, finansielle og omdømmemæssige risici såsom risikoen for en nedjustering af kreditvurderingen.

Artikel 12

Videreførelse af funktioner

1. Hver genopretningsmodel skal indeholde en vurdering af, hvorledes videreførelsen af funktioner sikres i forbindelse med den pågældende models gennemførelse.

2. Den pågældende vurdering skal indeholde en analyse af interne funktioner (eksempelvis IT-systemer, leverandører og menneskelige ressourcer) samt af adgangen til markedsinfrastruktur (f.eks. clearings- og afregningsfaciliteter og betalingssystemer) for den eller de enheder, der er omfattet af genopretningsplanen. Vurderingen af det operationelle beredskab skal særlig tage hensyn til:

- a) ordninger og foranstaltninger, som er nødvendige for hele tiden at have adgang til relevant infrastruktur på de finansielle markeder
- b) ordninger og foranstaltninger, som er nødvendige for at bevare den fortsatte drift af de operationelle procedurer, herunder infrastrukturer og IT-tjenester, i den eller de enheder, der er omfattet af genopretningsplanen
- c) den forventede tidsramme for gennemførelsen og virkningen af genopretningsmodellen
- d) effektiviteten af genopretningsmodellen og relevansen af indikatorer i en række scenarier med finansiell stress med en vurdering af de enkelte scenariers konsekvenser for den eller de af genopretningsplanen omfattede enheder, særlig disses kapital, likviditet, rentabilitet, risikoprofil og aktiviteter.

3. Nævnte vurdering skal identificere den genopretningsmodel, der kan være relevant i et givet scenarie, genopretningsmodellens potentielle virkninger, deres gennemførlighed, herunder de potentielle hindringer for deres gennemførelse, samt den tidsramme, der er nødvendig til gennemførelsen.

Vurderingen skal på grundlag af disse oplysninger beskrive den overordnede genopretningskapacitet for den eller de enheder, der er omfattet af genopretningsplanen, dvs. det omfang, i hvilket genopretningsmodellerne tillader en genopretning af den eller de pågældende enheder i en række scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiell stress.

Artikel 13

Krydshenvisninger

Såfremt de i artikel 7 omhandlede oplysninger er blevet forelagt afviklingsmyndighederne i henhold til artikel 11 i direktiv 2014/59/EU, kan de kompetente myndigheder vælge at anerkende krydshenvisninger til nævnte oplysninger som værende tilstrækkelige til at opfylde kravet i artikel 7, hvis dette ikke er til skade for genopretningsplanens fuldstændighed og kvalitet, jf. denne forordnings kapitel I, afdeling III.

Artikel 14

Kommunikations- og offentliggørelsesplan

1. Kommunikations- og offentliggørelsesplanen skal udførligt behandle følgende forhold:
 - a) intern kommunikation, særlig til medarbejdere, samarbejdsudvalg eller andre medarbejderrepræsentanter
 - b) ekstern kommunikation, særlig til aktionærer og andre investorer, kompetente myndigheder, modparter, de finansielle markeder, infrastrukturleverandører på de finansielle markeder, indskydere og offentligheden, afhængigt af omstændighederne
 - c) effektive forslag til forvaltning af potentielle negative reaktioner fra markedet.
2. En genopretningsplan skal som minimum indeholde en analyse af, hvorledes kommunikations- og offentliggørelsesplanen vil blive gennemført, når en eller flere af ordningerne eller foranstaltningerne i genopretningsplanen gennemføres.
3. I kommunikations- og offentliggørelsesplanen tages der på passende måde højde for eventuelle særlige kommunikationsbehov i forbindelse med individuelle genopretningsmodeller.

*Artikel 15***Forberedende foranstaltninger**

1. En genopretningsplan skal indeholde en analyse af forberedende foranstaltninger, som den eller de af planen omfattede enheder har truffet, eller som er nødvendige for at fremme gennemførelsen af genopretningsplanen eller forbedre dennes effektivitet, samt en tidsfrist for gennemførelse af disse foranstaltninger.
2. Sådanne forberedende foranstaltninger skal omfatte alle foranstaltninger, som er nødvendige for at overvinde hindringer for den effektive gennemførelse af genopretningsmodeller identificeret i genopretningsplanen.

*AFDELING III***Vurdering af genopretningsplaner***Artikel 16***Genopretningsplaners fuldstændighed**

Den kompetente myndighed vurderer, i hvilket omfang en genopretningsplan opfylder kravene i henholdsvis artikel 5 eller 7 i direktiv 2014/59/EU og foretager en gennemgang af planens fuldstændighed med henblik på:

- 1) hvorvidt planen dækker alle de i afsnit A i bilaget til direktiv 2014/59/EU anførte oplysninger som yderligere præciseret i denne forordnings kapitel I, afdeling I
- 2) hvorvidt planens oplysninger er ajourførte, også med hensyn til alle væsentlige ændringer vedrørende enheden eller enhederne, særlig ændringer siden sidste forelæggelse af planen i retlig eller organisatorisk struktur, forretningsaktiviteter eller finansiell situation, jf. artikel 5, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU
- 3) hvis det er relevant, hvorvidt planen indeholder en analyse af, hvordan og hvornår den eller de af planen omfattede enheder på de i planen fastsatte betingelser kan anmode om anvendelse af centralbankfaciliteter, og identificerer de aktiver, der forventes at kunne betragtes som sikkerhed
- 4) hvorvidt planen på en hensigtsmæssig måde afspejler en række passende scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiell stress, der er relevante for de særlige omstændigheder, der gælder for den eller de af planen omfattede enheder, under hensyn til de af EBA i henhold til artikel 5, stk. 7, i direktiv 2014/59/EU udstedte retningslinjer, som nærmere angiver den række scenarier, som skal anvendes i genopretningsplaner, og som på bedst mulig måde skal efterleves i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010
- 5) hvorvidt planen indeholder et sæt indikatorer, som angiver, hvornår passende foranstaltninger omhandlet i planen kan træffes
- 6) hvorvidt oplysningerne i nr. 1)-5) foreligger for koncernen som helhed
- 7) hvis det er relevant, hvorvidt planen indeholder ordninger for koncernintern finansiell støtte i henhold til en aftale om koncernintern finansiell støtte indgået i overensstemmelse med kapitel III i direktiv 2014/59/EU
- 8) hvorvidt det i planen, for hvert af de scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiell stress, som planen i henhold til artikel 7, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU skal afspejle, anføres, om der er:
 - a) hindringer for iværksættelsen af genopretningsforanstaltninger i koncernen, herunder i de enkelte enheder, der er omfattet af planen
 - b) væsentlige praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser eller aktiver inden for koncernen.

Artikel 17

Genopretningsplaners kvalitet

Ved vurderingen af kravene og kriterierne i artikel 5 og 7 i direktiv 2014/59/EU, alt efter hvad der er relevant, undersøger den kompetente myndighed en genopretningsplans kvalitet på grundlag af følgende:

- 1) planen anses for at være klar og tydelig, hvis:
 - a) planen kan læses uden nærmere forklaring og er udarbejdet i et klart og forståeligt sprog
 - b) definitioner og beskrivelser er klare og konsistente gennem hele planen
 - c) antagelser og værdiansættelser i planen forklares
 - d) henvisninger til dokumenter, som ikke er indeholdt i planen og i eventuelle bilag, supplerer planen på en måde, som i væsentlig grad bidrager til at identificere muligheder for at opretholde eller genoprette den eller de af planen omfattede enheders finansielle styrke og levedygtighed
- 2) oplysningerne i planen anses for at være relevante, hvis disse fokuserer på at identificere muligheder for at opretholde eller genoprette instituttets eller koncernens finansielle styrke og levedygtighed
- 3) genopretningsplanen anses for at være fuldstændig, hvis det under hensyntagen til særlig karakteren af den eller de af planen omfattede enheders forretningsaktivitet samt disses størrelse og forbundethed med andre institutter og koncerner med det finansielle system generelt gælder at:
 - a) planens detaljeringsgrad i forbindelse med oplysninger, som genopretningsplaner i henhold til artikel 5 og 7 i direktiv 2014/59/EU skal indeholde, er tilstrækkelig
 - b) planen indeholder et tilstrækkeligt bredt udvalg af genopretningsmodeller og indikatorer under hensyn til de af EBA i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU udstedte retningslinjer, som nærmere angiver de indikatorer, som genopretningsplaner skal indeholde, og som på bedst mulig måde skal efterleves i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010
- 4) planen anses for at være konsistent, hvis:
 - a) i tilfælde af en individuel genopretningsplan, planen er konsistent i sig selv
 - b) i tilfælde af en koncerngenopretningsplan, koncernplanen er konsistent i sig selv
 - c) planer, som i henhold til artikel 7, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU måtte være krævet for datterselskaber på individuel basis, er forenelige med koncerngenopretningsplanen.

Artikel 18

Gennemførelse af de ordninger, der foreslås i genopretningsplanerne

1. Ved vurderingen af, i hvilket omfang genopretningsplanen opfylder kriteriet i artikel 6, stk. 2, litra a), i direktiv 2014/59/EU undersøger den kompetente myndighed følgende:
 - a) i hvilket omfang planen er integreret i og forenelig med den overordnede ledelsesstruktur og de interne processer i den eller de enheder, på hvilke planen finder anvendelse, samt disses risikostyringsramme
 - b) hvorvidt planen indeholder et tilstrækkeligt antal troværdige og levedygtige genopretningsmodeller, som med rimelighed sandsynliggør, at instituttet eller koncernen vil være i stand til hurtigt og effektivt at imødegå forskellige scenarier med finansiell stress
 - c) hvorvidt der med de i planen indeholdte genopretningsmodeller fastlægges handlinger, som effektivt imødegår de pågældende scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiell stress, som skal afspejles i henhold til artikel 5, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU

- d) hvorvidt tidsfristen for gennemførelse af modellerne er realistisk og der er taget hensyn til denne i de procedurer, som skal sikre gennemførelsen af genopretningsforanstaltninger
 - e) i hvilket omfang instituttet eller koncernen er indstillet på at afhjælpe situationen med finansiell stress, hvilket navnlig konstateres på baggrund af en vurdering af, hvorvidt de nødvendige forberedende foranstaltninger i tilstrækkelig grad er identificeret og i givet fald gennemført eller der er udarbejdet en plan for deres gennemførelse
 - f) relevansen af den række af scenarier med alvorlig makroøkonomisk og finansiell stress, som planen er testet mod
 - g) relevansen af procedurerne for test af planen mod de i litra f) omhandlede scenarier, og i hvilket omfang nævnte test verificerer analysen af genopretningsmodeller og indikatorer i hvert scenarie
 - h) hvorvidt antagelserne og værdiansættelserne i planen og i den enkelte genopretningsmodel er realistiske og troværdige.
2. Troværdigheden af den enkelte genopretningsmodel i planen som omhandlet i stk. 1, litra b), skal vurderes under hensyntagen til følgende elementer:
- a) i hvilket omfang instituttet eller koncernen har kontrol over gennemførelsen, og i hvilket omfang den beror på tredjeparters handlinger
 - b) hvorvidt planen indeholder et tilstrækkelig bredt udvalg af genopretningsmodeller og passende indikatorer, betingelser og procedurer til at sikre rettidig gennemførelse af disse handlinger
 - c) i hvilket omfang planen tager højde for med rimelighed forudselige virkninger af gennemførelsen af den foreslåede genopretningsmodel for instituttet eller koncernen
 - d) hvorvidt det er sandsynligt, at planen og særlig genopretningsmodellerne vil opretholde instituttets eller koncernens levedygtighed og genoprette deres finansielle sundhed
 - e) hvor dette er relevant, i hvilket omfang instituttet, koncernen eller konkurrenter med tilsvarende karakteristika tidligere har håndteret en situation med finansiell stress, som svarer til det betragtede scenarie, ved anvendelse af de beskrevne genopretningsmodeller, særlig for så vidt angår rettidig gennemførelse af genopretningsmodeller og, i tilfælde af en koncerngenopretningsplan, koordinering af genopretningsmodeller inden for gruppen.

Artikel 19

Genopretningsmodeller

Ved vurderingen af, i hvilket omfang genopretningsplanen opfylder kriteriet i artikel 6, stk. 2, litra b), i direktiv 2014/59/EU undersøger den kompetente myndighed følgende:

- 1) hvorvidt der er rimelig sandsynlighed for, at planen og de individuelle genopretningsmodeller kan gennemføres rettidigt og effektivt selv i situationer med alvorlig makroøkonomisk og finansiell stress
- 2) hvorvidt der er rimelig sandsynlighed for, at planen og bestemte genopretningsmodeller kan gennemføres i et omfang, der sikrer, at deres mål i tilstrækkelig grad nås uden væsentlige negative virkninger for det finansielle system
- 3) hvorvidt udvalget af genopretningsmodeller i tilstrækkelig grad reducerer risikoen for, at der opstår hindringer for gennemførelsen af disse modeller eller negative systemiske virkninger som følge af, at andre institutter eller koncerner samtidig træffer genopretningsforanstaltninger
- 4) hvorvidt genopretningsmodellerne kan være i modstrid med modellerne i andre institutter eller koncerner med tilsvarende svagheder, eksempelvis som følge af tilsvarende forretningsmodeller, strategier eller forretningsområder, hvis modellerne gennemføres samtidigt
- 5) hvorvidt det er sandsynligt, at flere institutters eller koncerners samtidige gennemførelse af genopretningsmodeller vil påvirke de pågældende modellers virkning samt deres gennemførlighed negativt.

*Artikel 20***Særlige krav for koncerngenopretningsplaner**

Ved vurderingen af, i hvilket omfang en koncerngenopretningsplan opfylder kriteriet i artikel 7, stk. 4 og 6, i direktiv 2014/59/EU undersøger den kompetente myndighed følgende:

- 1) hvorvidt planen kan stabilisere hele koncernen og et institut inden for koncernen, særlig under hensyntagen til:
 - a) hvorvidt der på koncernniveau findes genopretningsmodeller, som om nødvendigt kan genoprette et datterselskabs finansielle stilling uden at ødelægge koncernens finansielle sundhed
 - b) efter gennemførelsen af en bestemt genopretningsmodel, hvorvidt hele koncernen og et institut inden for koncernen, som i henhold til nævnte genopretningsmodel fortsat skal drive forretningsaktiviteter, stadig vil have en levedygtig forretningsmodel
 - c) hvorvidt ordninger i planen sikrer, at de foranstaltninger, der skal træffes på henholdsvis moderselskabsniveau eller i et institut, der er underlagt konsolideret tilsyn i henhold afsnit VII, kapitel 3, i direktiv 2013/36/EU, eller i enkelte institutter, koordineres og er konsistente; hvorvidt styringsprocesserne i planen tager hensyn til enkelte datterselskabers ledelsesstruktur og i særdeleshed, hvorvidt relevante lovgivningsmæssige restriktioner skal revideres
- 2) hvorvidt planen indeholder løsninger til at overvinde hindringer for gennemførelsen af genopretningsforanstaltninger inden for koncernen, som er identificeret i relation til et scenarie, jf. artikel 5, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU; hvis hindringerne ikke kan overvindes, hvorvidt de samme mål kan nås med alternative genopretningsforanstaltninger
- 3) hvorvidt planen indeholder løsninger til at overvinde væsentlige praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførsel af kapitalgrundlag eller tilbagebetaling af forpligtelser eller aktiver inden for koncernen, som er identificeret; hvis hindringerne ikke kan overvindes, hvorvidt de samme mål kan nås med alternative genopretningsmodeller.

*Artikel 21***Karakteren af den eller de enheder, der skal vurderes**

Ved vurderingen af en genopretningsplans generelle troværdighed, jf. artikel 18, 19 og 20, skal den kompetente myndighed tage hensyn til karakteren af den eller de af planen omfattede enheders forretningsaktivitet samt disses størrelse og forbundethed med andre institutter og koncerner og med det finansielle system generelt.

KAPITEL II

AFVIKLINGSPLANER

AFDELING I

Indhold af afviklingsplaner*Artikel 22***Obligatoriske oplysninger i afviklingsplaner**

En afviklingsplan skal mindst indeholde elementerne i denne artikels nr. 1)-8), herunder alle oplysninger, som kræves i henhold til artikel 10 og 12 i direktiv 2014/59/EU, samt eventuelle supplerende oplysninger, som er nødvendige til gennemførelse af afviklingsstrategien:

- 1) et resumé af planen, herunder en beskrivelse af instituttet eller koncernen og et resumé af de i nr. 2)-8) omhandlede elementer

- 2) en beskrivelse af den i planen omhandlede afviklingsstrategi, herunder:
 - a) identifikation af de forskellige afviklingshandlinger, som agtes gennemført i henhold til planen
 - b) identifikation af den eller de juridiske enheder, hvorpå afviklingshandlingerne vil finde anvendelse
 - c) identifikation af eventuelle kritiske funktioner eller centrale forretningsområder, som henholdsvis opretholdes og forventes adskilt fra andre funktioner
 - d) et skøn over tidsrammen for gennemførelsen af planens materielle aspekter som krævet i henhold til artikel 10, stk. 7, litra d), i direktiv 2014/59/EU
 - e) en udførlig beskrivelse af varianter af den foretrukne afviklingsstrategi for det tilfælde, at den foretrukne strategi ikke kan gennemføres
 - f) en beskrivelse af beslutningsprocessen for gennemførelse af afviklingsstrategien, herunder den tidsramme, der kræves til beslutninger
 - g) for koncernafviklingsplaner, muligheder for samarbejde og koordinering mellem afviklingsmyndigheder og andre relevante myndigheder i de medlemsstater, hvor koncernenheder er beliggende eller har væsentlige filialer, og relevante myndigheder i tredjelande, hvor koncernenheder er beliggende, i overensstemmelse med de beskrevne ordninger og procedurer i kapitel VI, afdeling I
- 3) en beskrivelse af de oplysninger, som er nødvendige for effektivt at gennemføre afviklingsstrategien, samt af foranstaltningerne til disse oplysningers fremskaffelse, herunder som minimum:
 - a) en beskrivelse af de oplysninger, som er nødvendige med henblik på værdiansættelse, jf. særlig artikel 36 og 49 i direktiv 2014/59/EU, og med henblik på salgbarhed, jf. særlig markedsføringskravene vedrørende virksomhedssalgs- og brobankværktøjet, samt af proceduren til sikring af, at de pågældende oplysninger foreligger inden for en passende tidsfrist
 - b) en kortlægning af kritiske funktioner og centrale forretningsområder for juridiske enheder, som særlig identificerer de kritiske funktioner og centrale forretningsområder, som udføres af enheder omfattet af afviklingshandlinger, samt de kritiske funktioner eller centrale forretningsområder, som er spredt på juridiske enheder, som adskilles ved gennemførelse af afviklingsstrategien
 - c) en beskrivelse af ordningerne for informationsudveksling mellem afviklingsmyndigheder og andre relevante myndigheder, herunder, hvis det er relevant, myndigheder i andre medlemsstater eller tredjelande, jf. artikel 90 i direktiv 2014/59/EU
 - d) en udførlig beskrivelse af de ordninger, der skal sikre, at de i artikel 11 i direktiv 2014/59/EU krævede oplysninger er aktuelle og tilgængelige for afviklingsmyndighederne, når det kræves
- 4) en beskrivelse af de ordninger, der skal sikre videreførelsen af funktioner i form af fortsat adgang til kritiske funktioner under afviklingen, herunder som minimum en beskrivelse af:
 - a) kritiske delte systemer og funktioner, som skal videreføres for at sikre opretholdelsen af kritiske funktioner, samt ordninger til sikring af den kontraktlige og operationelle robusthed i adgangen hertil under afvikling
 - b) interne og eksterne indbyrdes afhængigheder, som er kritiske for videreførelsen af funktioner
 - c) ordninger, der skal sikre adgang til betalingssystemer eller andre finansielle infrastrukturer, som er nødvendige for at opretholde kritiske funktioner, herunder en vurdering af overførbare kundens positioner
- 5) en beskrivelse af de finansielle krav og finansieringskilder, som er nødvendige for gennemførelsen af den i planen forudsatte afviklingsstrategi, herunder som minimum:
 - a) en beskrivelse af de krav til finansiering, midler og likviditet, som afviklingsstrategien indebærer

- b) en beskrivelse af potentielle kilder til afviklingsfinansiering, herunder finansieringsvilkår, betingelser for anvendelsen, hvornår kilderne er til rådighed, de enheder, som kan opnå finansiering herigennem, samt krav til sikkerhedsstillelse
 - c) hvis det er relevant, en beskrivelse og en analyse af, hvordan og hvornår et institut eller en koncern på de i planen fastsatte betingelser kan anmode om anvendelse af centralbankfaciliteter (ud over likviditetsstøtte i en nødsituation eller anden støtte på andre betingelser end de normale) under afviklingen, herunder identifikation af tilgængelig sikkerhedsstillelse
 - d) for koncerner, en beskrivelse af aftalte principper for deling af ansvaret for finansieringen mellem finansieringskilder i forskellige retsområder, herunder mellem finansieringskilder i forskellige medlemsstater i henhold til artikel 12, stk. 3, litra f), i direktiv 2014/59/EU
- 6) planer for kommunikationen med kritiske interessentgrupper, herunder mindst:
- a) instituttets eller koncernens ledelse, ejere og medarbejdere, herunder procedurer for høring af medarbejderne og, hvis det er relevant, dialog med arbejdsmarkedets parter under afviklingen samt en vurdering af planens virkning for de ansatte
 - b) kunder, medier og offentligheden
 - c) indskydere, aktionærer, obligationsindehavere, modparter, infrastrukturleverandører på de finansielle markeder samt andre berørte markedsdeltagere
 - d) administrative eller retslige organer, hvis godkendelse eller tilladelse er afgørende for afviklingsstrategiens gennemførelse
 - e) rådgivere, som er nødvendige for at gennemføre afviklingsstrategien
- 7) konklusionerne vedrørende vurderingen af afviklingsmulighederne, herunder som minimum:
- a) hvorvidt instituttet eller koncernen aktuelt kan afvikles
 - b) et resumé af konklusionerne af den i artikel 23, stk. 1, litra a), krævede likvidationsvurdering
 - c) en udførlig beskrivelse af eventuelle identificerede hindringer for afvikling samt af de foranstaltninger, som instituttet eller koncernen har foreslået, eller som afviklingsmyndighederne har krævet, for at afhjælpe eller fjerne de pågældende hindringer
 - d) en kvantificeret vurdering af eventuelle ændringer i minimumskravene til nedskrivningsrelevante forpligtelser eller den hensigtsmæssige placering af nedskrivningsrelevante forpligtelser, som er nødvendig for at fjerne eller afhjælpe hindringer for afvikling, under hensyntagen til kriterierne i artikel 45, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU som yderligere præciseret ved delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 45, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU
- 8) udtalelser afgivet af instituttet eller koncernen i forbindelse med afviklingsplanen.

AFDELING II

Vurdering af afviklingsmuligheder

Artikel 23

Vurderingsetaper

1. Afviklingsmyndighedernes vurdering af afviklingsmulighederne omfatter nedenstående, på hinanden følgende etaper:
- a) vurdering af, hvorvidt en likvidation af instituttet eller koncernen ved almindelig insolvensbehandling er gennemførlig og troværdig, jf. artikel 24
 - b) udvælgelse af den foretrukne afviklingsstrategi for vurderingen, jf. artikel 25

- c) vurdering af, hvorvidt den udvalgte afviklingsstrategi er gennemførlig, jf. artikel 26-31
- d) vurdering af, hvorvidt den udvalgte afviklingsstrategi er troværdig, jf. artikel 32.

2. Såfremt afviklingsmyndigheden anser det for givet, at institutter eller koncerner udgør omtrent den samme risiko for det finansielle system, eller at de forhold, under hvilke likvidation af institutterne eller koncernerne efter al sandsynlighed ikke vil kunne gennemføres, er omtrent ens, kan den pågældende afviklingsmyndighed foretage vurderingen af, hvorvidt likvidation af nævnte institutter eller koncerner er gennemførlig og troværdig, på samme eller næsten samme måde.

De i første afsnit omhandlede typer af institutter kan navnlig fastslås i overensstemmelse med kriterierne i artikel 98, stk. 1, litra j), i direktiv 2013/36/EU.

3. Såfremt en afviklingsmyndighed konkluderer, at likvidation af instituttet eller koncernen ved almindelig insolvensbehandling ikke er gennemførlig eller troværdig eller at en afviklingshandling kan være i offentlighedens interesse, fordi en likvidation ved almindelig insolvensbehandling ikke ville kunne opfylde afviklingsmålene i samme udstrækning, skal myndigheden identificere en foretrukket afviklingsstrategi, som er hensigtsmæssig for instituttet eller koncernen, på grundlag af oplysninger, som instituttet eller koncernen leverer i henhold til artikel 11 i direktiv 2014/59/EU og kriterierne i denne forordning. I nødvendigt omfang identificerer den også varianter af strategien for det tilfælde, at strategien ikke er gennemførlig eller troværdig.

4. Vurderingen af, hvorvidt den foretrukne afviklingsstrategi er gennemførlig og troværdig, skal omfatte en vurdering af forslag til varianter, som præsenteres som en del af den pågældende strategi.

5. Afviklingsmyndighederne skal i henhold til artikel 11 i direktiv 2014/59/EU anmode instituttet eller koncernen om sådanne yderligere oplysninger, som er nødvendige for at udføre vurderingerne af den foretrukne strategi og varianterne heraf.

6. En afviklingsmyndighed skal om nødvendigt revidere den foretrukne afviklingsstrategi eller overveje alternative strategier på grundlag af en gennemført vurdering af, hvorvidt en foretrukket afviklingsstrategi som omhandlet i stk. 4 er gennemførlig og troværdig.

7. Såfremt en afviklingsmyndighed reviderer den foretrukne afviklingsstrategi, skal den vurdere, hvorvidt nævnte reviderede foretrukne afviklingsstrategi er gennemførlig og troværdig, jf. henholdsvis artikel 26 og 27.

Artikel 24

Gennemførlighed og troværdighed af likvidation ved almindelig insolvensbehandling

1. Afviklingsmyndighederne skal vurdere, hvorvidt likvidation af instituttet eller koncernen ved almindelig insolvensbehandling er gennemførlig og troværdig, samt likvidationens virkning sammenlignet med afvikling for så vidt angår afhængigheden af ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige.

2. Ved vurderingen af, hvorvidt likvidation er troværdig, skal afviklingsmyndighederne overveje den sandsynlige virkning af instituttets eller koncernens likvidation for det finansielle system i den enkelte medlemsstat eller i Unionen for så vidt angår sikring af fortsat adgang til kritiske funktioner, som udføres af instituttet eller koncernen, samt opfyldelse af afviklingsmålene i artikel 31 i direktiv 2014/59/EU. Til dette formål skal afviklingsmyndighederne tage hensyn til de funktioner, som instituttet eller koncernen udfører, og vurdere, hvorvidt det er sandsynligt, at likvidationen vil have en væsentlig negativ indvirkning på:

- a) de finansielle markeders funktion og markedstilliden
- b) de finansielle markeders infrastrukturer, særlig:
 - i) hvorvidt det pludselige ophør af aktiviteter vil begrænse den måde, hvorpå de finansielle markeders infrastrukturer normalt fungerer, og således vil have en negativ indvirkning på det finansielle system som helhed
 - ii) hvorvidt og i hvilket omfang de finansielle markeders infrastrukturer kan tjene som afsmitningskanal under likvidationen

- c) andre finansieringsinstitutter, særlig:
 - i) hvorvidt likvidationen vil øge andre finansieringsinstitutters finansieringsomkostninger eller begrænse disses adgang til finansiering på en måde, som udgør en risiko for den finansielle stabilitet
 - ii) risikoen for direkte og indirekte afsmitning og makroøkonomiske feedback-effekter
- d) realøkonomien og særlig adgangen til kritiske finansielle tjenester.

3. Hvis afviklingsmyndigheden konkluderer, at likvidation er troværdig, skal den vurdere gennemførligheden af likvidation.

4. Til dette formål skal afviklingsmyndighederne overveje, om instituttets eller koncernens systemer kan levere de oplysninger, herunder vedrørende dækkede indskud, som kræves i henhold til de relevante indskudsgarantiordninger med henblik på at sikre betaling til dækkede indskud med de beløb og inden for de tidsmæssige rammer, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU ⁽¹⁾, eller, hvis et er relevant, i henhold til tilsvarende indskudsgarantiordninger i tredjelande.

Afviklingsmyndighederne vurderer desuden, hvorvidt instituttet eller koncernen har den nødvendige evne til at understøtte indskudsgarantiordningernes funktion ved navnlig at skelne mellem dækkede og ikkedækkede indskud på indlånskonti.

Artikel 25

Identifikation af en afviklingsstrategi

1. Afviklingsmyndighederne vurderer, hvorvidt en kandiderende afviklingsstrategi er egnet til at nå afviklingsmålene givet instituttets eller koncernens struktur og forretningsmodel samt de for juridiske koncernenheder gældende afviklingsordninger. En afviklingshandling kan iværksættes ud fra almene hensyn, hvis den er nødvendig for at opfylde og står i rimeligt forhold til et eller flere af afviklingsmålene og en likvidation af instituttet ved almindelig insolvensbehandling ikke ville opfylde afviklingsmålene i samme omfang.

2. For koncerner skal afviklingsmyndighederne særlig vurdere, hvorvidt det er mere hensigtsmæssigt med en »single point of entry«- eller en »multiple point of entry«-strategi.

3. Med henblik herpå skal afviklingsmyndighederne tage hensyn til mindst følgende forhold:

- a) hvilke afviklingsværktøjer der vil blive anvendt under den foretrukne afviklingsstrategi, og hvorvidt disse afviklingsværktøjer er til rådighed for juridiske enheder, på hvilke de ifølge afviklingsstrategien foreslås anvendt
- b) beløb vedrørende kvalificerede nedskrivningsrelevante forpligtelser under den foreslåede afviklingsstrategi, risikoen for manglende bidrag til tabsabsorbering og rekapitalisering samt de juridiske enheder, som udsteder disse kvalificerede nedskrivningsrelevante forpligtelser, under hensyn til at:
 - i) »single point of entry« sandsynligvis er mere hensigtsmæssig, hvis tilstrækkeligt mange eksternt udstedte nedskrivningsrelevante forpligtelser eller forpligtelser, som under den foreslåede afviklingsstrategi forventes at bidrage til tabsabsorbering og rekapitalisering, udstedes af det øverste moder- eller koncernholdingselskab
 - ii) »multiple point of entry« sandsynligvis er mere hensigtsmæssig, hvis koncernens nedskrivningsrelevante forpligtelser eller forpligtelser, som under den foreslåede afviklingsstrategi forventes at bidrage til tabsabsorbering og rekapitalisering, udstedes af mere end én enhed eller regional eller funktionsrelateret undergruppe inden for den koncern, der skal afvikles

c) kontraktlige eller andre ordninger, som er indført med henblik på overførsel af tab mellem juridiske koncernenheder

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

- d) instituttets eller koncernens operationelle struktur og forretningsmodel og særlig, hvorvidt instituttet eller koncernen er højtintegreret eller har en decentraliseret struktur med en høj grad af adskillelse mellem forskellige dele, under hensyntagen til at:
- i) »single point of entry« sandsynligvis er mere hensigtsmæssig, hvis en koncerns aktiviteter er højtintegrerede, herunder i kraft af centraliseret likviditets- og risikostyring, centraliseret likviditetsfunktion eller kritiske delte tjenester inden for eksempelvis IT
 - ii) »multiple point of entry« sandsynligvis er mere hensigtsmæssig, hvis koncernens aktiviteter er opdelt på to eller flere klart identificerbare undergrupper, som hver især er finansielt, juridisk eller operationelt uafhængige i forhold til andre dele af koncernen, og eventuelle kritiske operationelle afhængigheder af andre dele af koncernen er baseret på robuste ordninger, som sikrer deres videreførelse i tilfælde af afvikling
- e) håndhævelsen af de afviklingsværktøjer, der vil blive anvendt, særlig i tredjelande
- f) hvorvidt afviklingsstrategien kræver supplerende handling af andre myndigheder, særlig i tredjelande, eller kræver, at sådanne myndigheder skal afstå fra uafhængige afviklingshandlinger, og hvorvidt sådanne handlinger er gennemførlige og troværdige for de pågældende myndigheder.
4. Afviklingsmyndigheder skal vurdere, hvorvidt varianter af afviklingsstrategien er nødvendige for at tage højde for scenarier eller tilfælde, hvor afviklingsstrategien ikke er gennemførlig og troværdig.
5. Afviklingsmyndighederne skal overveje, hvorvidt det er sandsynligt, at varianter af strategien kan nå afviklingsmålene og i særdeleshed sikre videreførelsen af kritiske funktioner.

Foranstaltninger med henblik på at fjerne hindringer for varianter af afviklingsstrategien gennemføres kun, hvis de ikke begrænser gennemførligheden og troværdigheden af den foretrukne afviklingsstrategi.

Artikel 26

Vurdering af en afviklingsstrategis gennemførlighed

1. Afviklingsmyndighederne skal vurdere, hvorvidt en effektiv anvendelse af den udvalgte afviklingsstrategi inden for en passende tidsfrist er gennemførlig og identificere potentielle hindringer for gennemførelsen af den udvalgte afviklingsstrategi.
2. Afviklingsmyndighederne skal tage hensyn til hindringer for instituttets eller koncernens stabilisering på kort sigt. Afviklingsmyndighederne skal desuden tage hensyn til forudselige hindringer for en virksomhedsomlægning som krævet i henhold til artikel 52 i direktiv 2014/59/EU, eller som af andre årsager formentlig vil være påkrævet, såfremt afviklingsmyndigheden påregner, at hele eller dele af instituttet eller koncernen skal genoprettes med henblik på levedygtighed på lang sigt.
3. Hindringerne skal klassificeres i mindst følgende kategorier:
 - a) struktur og operationelle forhold
 - b) finansielle ressourcer
 - c) oplysninger
 - d) grænseoverskridende aspekter
 - e) juridiske spørgsmål.

Artikel 27

Vurdering af gennemførlighed: struktur og operationelle forhold

Ved vurderingen af, hvorvidt der er potentielle hindringer for afvikling relateret til instituttets eller koncernens struktur og operationelle forhold, skal afviklingsmyndighederne tage hensyn til mindst følgende elementer:

- 1) elementerne i punkt 1)-7) samt punkt 16), 18) og 19) i afsnit C i bilaget til direktiv 2014/59/EU
- 2) væsentlige enheders og centrale forretningsområders afhængighed af infrastruktur, informationsteknologi, likviditets- eller finansielle funktioner, ansatte eller andre kritiske delte tjenester
- 3) hvorvidt ledelses-, kontrol- og risikostyringsordninger er forenelige med planlagte ændringer i instituttets eller koncernens struktur
- 4) hvorvidt instituttets eller koncernens retlige struktur og franchisestruktur er forenelige med planlagte ændringer i instituttets eller koncernens forretningsmæssige struktur
- 5) hvorvidt der for den enkelte juridiske enhed er relevante afviklingsværktøjer til rådighed med henblik på gennemførelse af afviklingsstrategien.

Artikel 28

Vurdering af gennemførlighed: finansielle ressourcer

Ved vurderingen af, hvorvidt der er potentielle hindringer for afvikling relateret til finansielle ressourcer, skal afviklingsmyndighederne tage hensyn til mindst følgende elementer:

- 1) elementerne i punkt 13), 14), 15) og 17) i afsnit C i bilaget til direktiv 2014/59/EU
- 2) behovet for at identificere og beløbsmæssigt beskrive forpligtelser, som under den fortrukne afviklingsstrategi sandsynligvis ikke vil bidrage til tabsabsorbering og rekapitalisering, under hensyntagen til mindst følgende forhold:
 - i) løbetid
 - ii) efterstilling i konkursrækkefølge
 - iii) typer af indehavere af instrumentet eller instrumentets overførbarehed
 - iv) retlige hindringer for tabsabsorbering, såsom manglende anerkendelse af afviklingsværktøjer i henhold til udenlandsk lovgivning eller bestemmelser om modregningsret
 - v) andre forhold, som skaber risiko for, at forpligtelserne undtages fra tabsabsorbering i forbindelse med afvikling
 - vi) beløb og udstedende juridiske enheder vedrørende kvalificerede nedskrivningsrelevante forpligtelser eller andre tabsabsorberende forpligtelser
- 3) det nødvendige finansieringsbehov op til og under afvikling, tilgængelige finansieringskilder samt hindringer for overførsel af midler i nødvendigt omfang inden for instituttet eller koncernen
- 4) hvorvidt der er indført passende ordninger for overførsel af tab fra andre koncernselskaber til juridiske enheder omfattet af anvendelsen af afviklingsværktøjer, herunder om nødvendigt en vurdering af den koncerninterne finansierings omfang og tabsabsorberende evne.

*Artikel 29***Vurdering af gennemførlighed: oplysninger**

Ved vurderingen af, hvorvidt der er potentielle hindringer for afvikling relateret til oplysninger, skal afviklingsmyndighederne tage hensyn til mindst følgende elementer:

- 1) elementerne i punkt 8)-12) i afsnit C i bilaget til direktiv 2014/59/EU
- 2) instituttets eller koncernens evne til at tilvejebringe oplysninger om beløb og placering inden for koncernen af aktiver, som forventes at kunne betragtes som sikkerhed for centralbankfaciliteter
- 3) instituttets eller koncernens evne til at tilvejebringe oplysninger med henblik på at gennemføre en værdiansættelse til fastlæggelse af den nødvendige nedskrivning eller rekapitalisering.

*Artikel 30***Vurdering af gennemførlighed: grænseoverskridende aspekter**

Ved vurderingen af, hvorvidt der er potentielle hindringer for afvikling relateret til grænseoverskridende aspekter, skal afviklingsmyndighederne tage hensyn til mindst følgende elementer:

- 1) elementerne i punkt 20) i afsnit C i bilaget til direktiv 2014/59/EU
- 2) hvorvidt der, med henblik på gennemførelse af afviklingsstrategien, mellem hjemlandets og værtslandets myndigheder, herunder i tredjelande, er etableret passende procedurer for koordinering, kommunikation og sikring af gennemførelse i forbindelse med foranstaltninger, som skal træffes
- 3) hvorvidt lovgivningen i relevante hjem- og værtsjurisdiktioner afviger fra kontraktlige opsigelsesrettigheder i finansielle kontrakter, som udelukkende udløses af, at et tilknyttet selskab bliver nødlidende og afvikles.

*Artikel 31***Vurdering af gennemførlighed: andre potentielle hindringer**

Ved vurderingen af, hvorvidt der er potentielle hindringer for afvikling, skal der tages hensyn til følgende juridiske spørgsmål:

- 1) hvorvidt krav om myndighedsgodkendelse eller -tilladelse, som er nødvendig for gennemførelse af afviklingsstrategien, kan imødekommes rettidigt
- 2) hvorvidt væsentlige kontraktmæssige bestemmelser giver mulighed for opsigelse af kontrakter ved afviklingens påbegyndelse
- 3) hvorvidt kontraktlige forpligtelser, som afviklingsmyndigheden ikke kan tilsidesætte, forbyder overførsel af aktiver og/eller passiver som planlagt i afviklingsstrategien.

*Artikel 32***Vurdering af en afviklingsstrategis troværdighed**

1. Afviklingsmyndighederne gennemfører efter vurdering af den udvalgte afviklingsstrategis gennemførlighed en vurdering af dens troværdighed under hensyntagen til den sandsynlige virkning af afviklingen for det finansielle system og realøkonomien i den enkelte medlemsstat eller i Unionen for at sikre fortsat adgang til kritiske funktioner, som udføres af instituttet eller koncernen. Vurderingen skal omfatte en evaluering af elementerne i punkt 21)-28) i afsnit C i bilaget til direktiv 2014/59/EU.

2. Ved gennemførelsen af denne vurdering skal afviklingsmyndighederne tage hensyn til den sandsynlige virkning af gennemførelsen af afviklingsstrategien for det finansielle system i den enkelte medlemsstat eller i Unionen. Til dette formål skal afviklingsmyndighederne tage hensyn til de funktioner, som instituttet eller koncernen udfører, og vurdere, hvorvidt det er sandsynligt, at gennemførelsen af afviklingsstrategien vil have en væsentlig negativ indvirkning på:

- a) de finansielle markeders funktion og særlig markedstilliden
- b) de finansielle markeders infrastrukturer, særlig:
 - i) hvorvidt det pludselige ophør af aktiviteter vil begrænse den måde, hvorpå de finansielle markeders infrastrukturer normalt fungerer, og således vil have en negativ indvirkning på det finansielle system som helhed
 - ii) hvorvidt og i hvilket omfang de finansielle markeders infrastrukturer kan tjene som afsmitningskanal under likvidationen
- c) andre finansieringsinstitutter, særlig:
 - i) hvorvidt likvidationen vil øge andre finansieringsinstitutters finansieringsomkostninger eller begrænse disses adgang til finansiering på en måde, som udgør en risiko for den finansielle stabilitet
 - ii) risikoen for direkte og indirekte afsmitning og makroøkonomiske feedback-effekter
- d) realøkonomien og særlig adgangen til finansielle tjenester.

KAPITEL III

KONCERNINTERN FINANSIEL STØTTE

Artikel 33

Forventning om afhjælpning af finansielle problemer

1. Betingelsen om en rimelig forventning om, at den ydede støtte i væsentlig grad afhjælper de finansielle problemer hos den koncernenhed, der modtager den finansielle støtte (»den modtagende enhed«), anses for opfyldt, hvis en sådan forventning om afhjælpning støttes på følgende elementer:

- a) den modtagende enheds kapital- og likviditetsbehov som fastslået ved en beskrivelse af den modtagende enheds kapital- og likviditetssituation og en fremskrivning af dens kapital- og likviditetsbehov er dækket i en tilstrækkelig lang periode, når der tages hensyn til alle andre relevante finansieringskilder, ved hjælp af hvilke disse behov kunne opfyldes, den tidshorisont, der kræves til at afhjælpe de finansielle problemer, og vilkårene for støtten
- b) analysen af den finansielle situation og af de interne og eksterne årsager til de finansielle problemer, herunder navnlig af den modtagende enheds forretningsmodel og risikostyring og af tidligere, nuværende og forventede markedsvilkår, taler ikke imod forventningen om afhjælpning
- c) en handlingsplan, der beskriver foranstaltninger til afhjælpning af den modtagende enheds finansielle situation, herunder om nødvendigt en ændring af dens forretningsmodel og risikostyring
- d) de underliggende antagelser i de i litra a), b) og c) nævnte beskrivelser og fremskrivninger er kohærente og sandsynlige og tager hensyn til den modtagende enheds stressprægede situation, de aktuelle markedsforskel og en potentiel ugunstig udvikling.

2. Ved vurderingen af den i stk. 1 omhandlede betingelse skal den i artikel 25, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU omhandlede kompetente myndighed tage hensyn til oplysninger og vurderinger fra den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den modtagende enhed.

Artikel 34

Vilkår for støtten

1. Vilkårene, herunder vederlag, for ydelse af den finansielle støtte anses for at være i overensstemmelse med artikel 19, stk. 7, i direktiv 2014/59/EU, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) vilkårene afspejler på passende vis
 - i) den modtagende enheds misligholdelsesrisiko
 - ii) fordringens rangorden
 - iii) det forventede tab for den koncernenhed, der yder støtten (»den ydende enhed«), i tilfælde af den modtagende enheds misligholdelse
 - iv) i tilfælde af et lån eller en facilitet, der er stillet til rådighed: løbetidsprofilen, baseret på fuld videregivelse af alle relevante og ajourførte oplysninger fra den modtagende enheds side og yderligere oplysninger, som den ydende enhed har til rådighed
- b) vilkårene afspejler den ydende enheds interesse, jf. artikel 19, stk. 7, i direktiv 2014/59/EU, og der er taget hensyn til forholdet mellem fordele, risici og omkostninger ved fastsættelsen af, hvad der er enhedens interesse, herunder direkte og indirekte fordele, som måtte tilkomme den ydende enhed som følge af ydelsen af finansiel støtte og fordelene for koncernen ved denne ydelse.

I forbindelse med litra a), nr. iv), er det ikke nødvendigt at tage hensyn til en forventet midlertidig indvirkning på markedspriserne som følge af koncerneksterne begivenheder, hvis en sandsynlig fremskrivning af markedssituationen støtter den antagelse, at omfanget af denne indvirkning og dens varighed ikke truer den modtagende enheds evne til at opfylde alle sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder.

2. Vurderingen af de i stk. 1, litra a) og b), omhandlede betingelser baseres på en sammenlignende analyse af den modtagende enheds misligholdelsesrisiko i hvert tilfælde, hvis støtten ydes eller ikke ydes.

Analysen af misligholdelsesrisikoen baseres på de i artikel 33 nævnte elementer. Denne analyse er ikke til hinder for, at der i forbindelse med vurderingen af forholdet mellem fordele, risici og omkostninger i konkrete tilfælde og efter et skøn foretaget af den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den ydende enhed, tages hensyn til yderligere elementer, som den ydende enhed ville tage hensyn til ved en kreditvurdering i forbindelse med ydelse af et lån, på grundlag af alle oplysninger, som den ydende enhed har til rådighed.

3. I vurderingen skal indgå potentiel skadelig indvirkning på franchise, refinansiering og ry og fordele ved en effektiv anvendelse og ombytteligheden af koncernens kapitalressourcer og dens refinansieringsbetingelser.

I videst muligt omfang skal de fordele og omkostninger, der tages hensyn til ved fastlæggelsen af interessen, udtrykkes i pengeværdi. Desuden skal den rabat, der ydes den modtagende enhed sammenlignet med markedsvilkårene, kvantificeres, herunder i relation til haircuts på sikkerhedsstillelse eller rentesatser.

4. Ved vurderingen af interessen skal der tages hensyn til eventuelle bindende forpligtelser i aftalen om finansiel støtte, som underbygger antagelserne om den modtagende enheds fremtidige forretningsmodel og risikostyring.

5. Den kompetente myndighed skal tage hensyn til oplysninger og vurderinger stillet til rådighed af den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den modtagende enhed.

Artikel 35

Den ydende enheds likviditet og solvens

1. Forudsat at betingelsen i artikel 23, stk. 1, litra g), i direktiv 2014/59/EU er opfyldt, anses ydelsen af finansiel støtte ikke for at true likviditeten eller solvensen i den ydende enhed, hvis følgende gør sig gældende efter ydelsen af den finansielle støtte:

- a) den ydende enheds aktiver kan med rimelig sandsynlighed forventes til enhver tid at overstige dens forpligtelser

- b) den ydende enhed kan med rimelig sandsynlighed forventes:
- i) at være i stand til at betale alle sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder
 - ii) ikke at tilsidesætte kravene om solvens og likviditet i henhold til direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013 på en måde, der kan berettige den kompetente myndighed til at inddrage tilladelsen.
2. Ved vurderingen skal der tages hensyn til den modtagende enheds misligholdelsesrisiko og den ydende enheds tab som følge af den modtagende enheds misligholdelse, også under hensyn til en potentiel ugunstig udvikling. Vurderingen skal være i overensstemmelse med de relevante tilsynsmæssige krav vedrørende god risikostyring for den ydende enhed.

Artikel 36

Afviklingsmulighederne for den ydende enhed

1. Ydelsen af finansiel støtte anses ikke for at underminere afviklingsmulighederne for den ydende enhed, hvis ydelsen af den finansielle støtte ikke reducerer gennemførligheden eller troværdigheden af gennemførelsen af afviklingsstrategien for den ydende enhed i henhold til afviklingsplanen væsentligt set i lyset af vurderingen i henhold til artikel 15 og 16 i direktiv 2014/59/EU.

Ved denne vurdering skal der navnlig tages hensyn til indvirkningen af ydelsen af finansiel støtte på:

- a) den potentielle tabsabsorbering inden for koncernen, når afviklingsbetingelserne er blevet opfyldt
 - b) den indbyrdes forbundethed mellem den ydende enhed og den modtagende enhed
 - c) risikoen for afsmitningseffekter inden for koncernen
 - d) koncernens eventuelle øgede kompleksitet på grund af ydelsen af finansiel støtte
 - e) den ydende enheds kapital- og likviditetssituation.
2. Hvis ydende enheder ikke er fuldt informerede om en foretrukken afviklingsstrategi, skal de foretage den i stk. 1 omhandlede vurdering på grundlag af de oplysninger om afviklingsplanen, som de har.
3. De kompetente myndigheder og de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for den ydende enhed, skal arbejde tæt sammen om at vurdere indvirkningen af den koncerninterne finansielle støtte på afviklingsmulighederne for den ydende enhed.

KAPITEL IV

VALUARERS UAFHÆNGIGHED

Artikel 37

Definitioner

I dette kapitel forstås ved:

- 1) »udpegende myndighed«: den juridiske eller fysiske person, der er ansvarlig for at udvælge og udpege den uafhængige valuar med henblik på gennemførelsen af den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 36, stk. 1, eller artikel 74, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU

- 2) »relevant enhed«: et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i direktiv 2014/59/EU, hvis aktiver og passiver skal værdiansættes i henhold til artikel 36 eller 74 i direktiv 2014/59/EU
- 3) »relevant offentlig myndighed«: den udpegede myndighed, afviklingsmyndigheden eller de myndigheder, der er omhandlet i artikel 83, stk. 2, litra a)-h), i direktiv 2014/59/EU, og den første myndighed omhandlet i artikel 83, stk. 2, litra i), i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 38

Uafhængighedsfaktorer

Som valuar kan udpeges en juridisk eller fysisk person. Valuaren anses for at være uafhængig af relevante offentlige myndigheder og den relevante enhed, hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- 1) valuaren besidder de kvalifikationer, den erfaring, de evner, den viden og de ressourcer, der kræves, og kan foretage værdiansættelsen effektivt uden i for høj grad at forlade sig på en relevant offentlig myndighed eller den relevante enhed, jf. artikel 39 (»undue reliance«)
- 2) valuaren er retligt adskilt fra de relevante offentlige myndigheder og den relevante enhed, jf. artikel 40
- 3) valuaren har ingen væsentlig fælles eller modstridende interesser som defineret i artikel 41.

Artikel 39

Kvalifikationer, erfaring, evner, viden og ressourcer

1. Den uafhængige valuar skal besidde de nødvendige kvalifikationer, den nødvendige erfaring, de nødvendige evner og den nødvendige viden i alle spørgsmål, som den udpegede myndighed finder relevante.
2. Den uafhængige valuar skal have eller have adgang til sådanne menneskelige og tekniske ressourcer, som den udpegede myndighed anser for passende til at foretage værdiansættelsen. Ved vurderingen af ressourcernes tilstrækkelighed skal der tages hensyn til arten, størrelsen og kompleksiteten af den værdiansættelse, der skal foretages.
3. Ved udførelsen af værdiansættelsen må den uafhængige valuar ikke:
 - a) søge eller modtage instrukser eller vejledning fra nogen relevant offentlig myndighed eller den relevante enhed
 - b) søge eller tage imod økonomiske eller andre fordele fra nogen relevant offentlig myndighed eller den relevante enhed.
4. Stk. 3 er ikke til hinder for:
 - a) at der stilles instrukser, vejledning, lokaler, teknisk udstyr eller andre former for støtte til rådighed, hvis den udpegede myndighed eller en anden myndighed, som måtte have beføjelser til at udføre denne opgave i den pågældende medlemsstat, vurderer, at dette er nødvendigt for at opfylde målene for værdiansættelsen
 - b) at den uafhængige valuar får betaling og refusion af udgifter, som er rimelige i forbindelse med udførelsen af værdiansættelsen.

Artikel 40

Strukturel adskillelse

1. Den uafhængige valuar skal være adskilt fra enhver relevant offentlig myndighed, herunder afviklingsmyndigheden, og den relevante enhed.

2. Med henblik på stk. 1 gælder følgende:
 - a) for så vidt angår fysiske personer: den uafhængige valuar må ikke være ansat hos eller kontrahere med nogen relevant offentlig myndighed eller den relevante enhed
 - b) for så vidt angår juridiske personer: den uafhængige valuar må ikke tilhøre samme koncern som nogen relevant offentlig myndighed eller den relevante enhed.

Artikel 41

Væsentlig fælles eller modstridende interesse

1. Der må ikke mellem den uafhængige valuar og nogen relevant offentlig myndighed eller den relevante enhed være en eksisterende eller potentiel væsentlig fælles eller modstridende interesse.
2. Med henblik på stk. 1 anses en eksisterende eller potentiel interesse for at være væsentlig, når den udpegende myndighed eller en anden myndighed, der måtte have beføjelser til at udføre denne opgave i den pågældende medlemsstat, vurderer, at den kunne have eller med rimelighed kunne opfattes som havende indflydelse på den afhængige valuars vurdering ved værdiansættelsen.
3. Med henblik på stk. 1 er fælles eller modstridende interesser med som minimum følgende parter relevante:
 - a) den relevante enheds daglige ledelse og medlemmerne af den relevante enheds ledelsesorgan
 - b) de juridiske eller fysiske personer, som kontrollerer eller har en kvalificeret andel i den relevante enhed
 - c) de kreditorer, som den udpegende myndighed eller en anden myndighed, som måtte have beføjelser til at udføre denne opgave i den pågældende medlemsstat, anser for at være væsentlige på grundlag af de oplysninger, som den udpegende myndighed eller en anden myndighed, som måtte have beføjelser til at udføre denne opgave i den pågældende medlemsstat, har
 - d) hver koncernenhed.
4. Med henblik på stk. 1 er mindst følgende forhold relevante:
 - a) den uafhængige valuars levering af tjenester, herunder tidligere levering af tjenester, til den relevante enhed og de i stk. 3 omhandlede personer og navnlig forbindelsen mellem disse tjenester og de for værdiansættelsen relevante faktorer
 - b) personlige og økonomiske forbindelser mellem den uafhængige valuar og den relevante enhed og de i stk. 3 omhandlede personer
 - c) den uafhængige valuars investeringer eller andre væsentlige økonomiske interesser
 - d) for så vidt angår juridiske personer: enhver strukturel adskillelse eller andre ordninger, der skal indføres for at afhjælpe trusler mod uafhængigheden, f.eks. selvrevisión, egeninteresse, partiskhed, fortrolighed, tillid eller intimidering, herunder ordninger, som tager sigte på at sondre mellem de medarbejdere, som kan blive inddraget i værdiansættelsen, og andre medarbejdere.
5. Uanset stk. 3 og 4 anses der at være en væsentlig fælles eller modstridende interesse mellem en person og den relevante enhed, hvis den uafhængige valuar i det år, som går forud for det tidspunkt, hvor personens evne til at handle som uafhængig valuar vurderes, har foretaget en lovpligtig revision af den relevante enhed i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/46/EF ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/46/EF af 14. juni 2006 om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF om årsregnskaberne for visse selskabsformer, 83/349/EØF om konsoliderede regnskaber, 86/635/EØF om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber og 91/674/EØF om forsikringssekskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EUT L 224 af 16.8.2006, s. 1).

6. Personer, der kommer i betragtning til hvervet som uafhængig valuar, eller som udpeges som uafhængig valuar, skal:
- i overensstemmelse med gældende etiske regler og faglige standarder have politikker og procedurer til at identificere enhver eksisterende eller potentiel interesse, som kan anses for at udgøre en væsentlig interesse som omhandlet i stk. 2
 - straks underrette den udpegende myndighed eller en anden myndighed, som måtte have beføjelser til at udføre den i stk. 2 omhandlede opgave i den pågældende medlemsstat, om enhver eksisterende eller potentiel interesse, som den uafhængige valuar finder kan anses for at udgøre en væsentlig interesse i henhold til stk. 2 efter myndighedens vurdering
 - træffe passende foranstaltninger til at sikre, at ingen medarbejdere eller andre, som er med til at foretage værdiansættelsen, har nogen væsentlig interesse som omhandlet i stk. 2.

KAPITEL V

AFVIKLING

AFDELING I

Kontraktmæssig anerkendelse og konverteringsbeføjelser

Artikel 42

Definitioner

I dette kapitel V, afdeling I, forstås ved:

- »væsentlig ændring«: i relation til en relevant aftale som defineret i denne artikels nr. 2), der er indgået før datoen for anvendelsen af de nationale bestemmelser til gennemførelse i national ret af afsnit IV, kapitel IV, afdeling 5, i direktiv 2014/59/EU, en ændring, herunder en automatisk ændring, foretaget efter nævnte dato, som har indvirkning på materielle rettigheder og forpligtelser for en part i en relevant aftale; ændringer, som ikke har indvirkning på materielle rettigheder og forpligtelser for en part i en relevant aftale, omfatter en ændring af kontaktoplysningerne for en underskriver eller adressaten for forkyndelse af dokumenter, typografiske ændringer med henblik på at rette fejl eller automatiske justeringer af rentesatser
- »relevant aftale«: enhver aftale, herunder betingelserne for et kapitalinstrument, der skaber en forpligtelse, på hvilken artikel 55, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, finder anvendelse.

Artikel 43

Forpligtelser, på hvilke undtagelsen fra forpligtelsen til at indføre den i artikel 55, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU omhandlede bestemmelse finder anvendelse

- Ved anvendelsen af artikel 55, stk. 1, første afsnit, litra a), i direktiv 2014/59/EU anses en sikret forpligtelse ikke for at være en udelukket forpligtelse, hvis den på tidspunktet for dens skabelse:
 - ikke er fuldt ud sikret
 - er fuldt ud sikret, men underlagt kontraktbestemmelser, som ikke forpligter debitor til at holde forpligtelsen løbende omfattet af fuld sikkerhed i henhold til krav i EU-lovgivningen eller krav i et tredjelands lovgivning, der kan anses for at have samme virkning som EU-lovgivning.
- Ved anvendelsen af artikel 55, stk. 1, første afsnit, litra d), i direktiv 2014/59/EU omfatter forpligtelser, der er udstedt eller indgået efter datoen for anvendelsen i en medlemsstat af de af medlemsstaterne vedtagne bestemmelser til gennemførelse i national ret af afsnit IV, kapitel IV, afdeling 5, i direktiv 2014/59/EU:
 - forpligtelser, der er skabt efter denne dato, uanset om de er skabt i henhold til relevante aftaler, der er indgået før denne dato, herunder i henhold til master- eller rammeaftaler mellem de kontraherende parter omfattende en række forskellige forpligtelser

- b) forpligtelser, der er skabt før eller efter denne dato i henhold til relevante aftaler, der er indgået før denne dato, og som er omfattet af en væsentlig ændring
- c) forpligtelser i henhold til gældsinstrumenter, der er udstedt efter denne dato
- d) forpligtelser i henhold til gældsinstrumenter, der er udstedt før eller efter denne dato i henhold til relevante aftaler, der er indgået før denne dato, og som er omfattet af en væsentlig ændring.

3. Ved anvendelsen af artikel 55, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2014/59/EU skal en afviklingsmyndighed vurdere, at kravet om at indføre en bestemmelse i en relevant aftale ikke finder anvendelse, hvis den finder det godtgjort, at lovgivningen i det pågældende tredjeland eller en bindende aftale, der er indgået med det pågældende tredjeland, giver mulighed for en administrativ eller retslig procedure, som:

- a) på afviklingsmyndighedens anmodning, eller på initiativ af den administrative eller retslige myndighed i det tredjeland, af hvis lovgivning forpligtelsen eller instrumentet er omfattet, giver en sådan behørigt bemyndiget administrativ eller retslig myndighed i tredjelandet mulighed for inden for en periode, som afviklingsmyndigheden vurderer ikke vil være til hinder for en effektiv anvendelse af denne myndigheds nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, at gøre et af følgende:
 - i) anerkende og iværksætte afviklingsmyndighedens udøvelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne
 - ii) gennem anvendelse af de relevante beføjelser støtte afviklingsmyndighedens udøvelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne
- b) indebærer, at det grundlag, på hvilket et tredjelands administrative eller retslige myndighed kan nægte at anerkende eller støtte udøvelsen af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne i henhold til litra a), er klart angivet og begrænset til et eller flere af følgende ekstraordinære tilfælde:
 - i) anerkendelsen af eller støtten til afviklingsmyndighedens udøvelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne ville have negative virkninger på den finansielle stabilitet i det pågældende tredjeland
 - ii) anerkendelsen af eller støtten til afviklingsmyndighedens udøvelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne ville indebære, at tredjelandskreditorer, navnlig indskydere, der er hjemmehørende og skal betales i det pågældende tredjeland, blev behandlet mindre fordelagtigt end kreditorer og indskydere, der er beliggende eller som skal betales i Unionen, og som har tilsvarende rettigheder i henhold til EU-lovgivningen
 - iii) anerkendelsen eller støtten ville have væsentlige finansielle virkninger for det pågældende tredjeland
 - iv) anerkendelsen af eller støtten til afviklingsmyndighedens udøvelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne ville have negative virkninger på den offentlige orden i det pågældende tredjeland.

4. Ved anvendelsen af artikel 55, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2014/59/EU skal afviklingsmyndigheden vurdere, at det grundlag, der er omhandlet i stk. 3, litra b), ikke vil forhindre anerkendelse af eller støtte til udøvelsen af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne i alle tilfælde, hvor sådanne beføjelser anvendes.

Artikel 44

Indhold af den bestemmelse, der kræves i henhold til artikel 55, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU

Bestemmelsen i en relevant aftale skal omfatte følgende:

- 1) anerkendelse og accept fra modparten til et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i direktiv 2014/59/EU af, at forpligtelsen kan være omfattet af en afviklingsmyndigheds udøvelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser

- 2) en beskrivelse af hver afviklingsmyndigheds nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser i henhold til den nationale lovgivning til gennemførelse i national ret af afsnit IV, kapitel IV, afdeling 5, i direktiv 2014/59/EU eller i givet fald i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽¹⁾, navnlig beføjelserne i artikel 63, stk. 1, litra e), f), g) og j), i nævnte direktiv
- 3) anerkendelse og accept fra modparten til et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i direktiv 2014/59/EU af
 - a) at denne er bundet af virkningen af en anvendelse af de i litra b) omhandlede beføjelser, herunder:
 - i) enhver nedbringelse af hovedstolen eller udestående beløb, herunder påløbne, men ikke betalte renter, vedrørende forpligtelsen tilhørende et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i direktiv 2014/59/EU i henhold til den relevante aftale
 - ii) konverteringen af forpligtelsen til ordinære aktier eller andre ejerskabsinstrumenter
 - b) at betingelserne i den relevante aftale kan ændres som nødvendigt for, at en afviklingsmyndighed kan udøve sine nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, og at sådanne ændringer vil være bindende for modparten til et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i direktiv 2014/59/EU
 - c) at der kan udstedes eller overdrages ordinære aktier eller andre ejerskabsinstrumenter til modparten til et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i direktiv 2014/59/EU som følge af udøvelsen af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne
- 4) anerkendelse og accept fra modparten til et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i direktiv 2014/59/EU af, at bestemmelsen er udtømmende for så vidt angår de spørgsmål, der er beskrevet deri, og at den dermed udelukker andre aftaler, ordninger eller overenskomster mellem parterne vedrørende emnet for den relevante aftale.

AFDELING II

Underretninger og meddelelse om suspension

Artikel 45

Generelle krav vedrørende underretninger

1. Underretninger i henhold til artikel 81, stk. 1, 2 og 3, og artikel 83, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU skal være skriftlige og formidles via hensigtsmæssige og sikre elektroniske midler.
2. De relevante myndigheder omhandlet i artikel 81, stk. 1, 2 og 3, og i artikel 83, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU skal angive kontaktoplysningerne for underretninger og offentliggøre disse oplysninger.
3. Før afsendelse af en underretning kan afsenderen tage mundtlig kontakt til de relevante myndigheder omhandlet i artikel 81, stk. 1, 2 og 3, i direktiv 2014/59/EU for at orientere dem om, at der vil blive afsendt en underretning.
4. I underretninger efter artikel 81, stk. 3, litra a), b), c), d), h) og j), og artikel 83, stk. 2, litra a), b), f) og h), i direktiv 2014/59/EU skal de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne anvende det almindeligt anvendte sprog i samarbejdet med den konsoliderende tilsynsmyndighed og koncernafviklingsmyndigheden.
5. De relevante myndigheder omhandlet i artikel 81, stk. 1, 2 og 3, og artikel 83, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU skal anerkende modtagelsen af underretningen over for afsenderen med angivelse af datoen og tidspunktet for modtagelsen som registreret af modtageren samt kontaktoplysningerne for de medarbejdere, der behandler underretningen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

*Artikel 46***Ledelsesorganets underretning af en kompetent myndighed**

1. Underretninger fra ledelsesorganet for et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i direktiv 2014/59/EU til en kompetent myndighed skal indeholde:
 - a) navnet, adressen på hjemstedet og, hvis den foreligger, LEI-koden for det institut eller den enhed, der sender underretningen
 - b) navnet og adressen på hjemstedet for det nærmeste og øverste moderselskab for instituttet eller enheden, hvis det er relevant
 - c) de relevante oplysninger og analyser, som ledelsesorganet tog hensyn til ved vurderingen af, at betingelserne i artikel 32, stk. 4, i direktiv 2014/59/EU er opfyldt
 - d) et eksemplar af ledelsesorganets skriftlige beslutning til bekræftelse af dets vurdering af, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende
 - e) eventuelle yderligere oplysninger, som ledelsesorganet finder relevante for sin vurdering.
2. Underretningen i henhold til artikel 81, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU skal straks meddeles den kompetente myndighed, når ledelsesorganet har besluttet, at et institut eller en enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i nævnte direktiv er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

*Artikel 47***Den kompetente myndigheds videregivelse til afviklingsmyndigheden af den modtagne underretning**

Efter modtagelse af underretningen omhandlet i artikel 46 skal den kompetente myndighed straks sende følgende oplysninger til afviklingsmyndigheden:

- 1) en kopi af den modtagne underretning med alle de i artikel 46, stk. 1, omhandlede oplysninger
- 2) nærmere oplysninger om kriseforebyggelsesforanstaltninger eller foranstaltninger som omhandlet i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU, som den kompetente myndighed har truffet eller kræver, at instituttet eller enheden omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i direktiv 2014/59/EU træffer, hvis det er relevant
- 3) eventuelle yderligere støttedokumenter, som den kompetente myndighed finder nødvendige for, at afviklingsmyndigheden kan træffe en kvalificeret beslutning.

*Artikel 48***Underretning om vurdering af, at et institut opfylder betingelserne for afvikling som fastsat i artikel 32, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 2014/59/EU**

1. En kompetent myndigheds eller afviklingsmyndigheds underretning i henhold til artikel 81, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU skal indeholde:
 - a) navnet på det institut eller den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i direktiv 2014/59/EU, og som underretningen vedrører:

- b) de i artikel 46, stk. 1, litra a) og b), omhandlede oplysninger
 - c) et resumé af den vurdering, der kræves i henhold til artikel 32, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 2014/59/EU.
2. Underretningen skal finde sted straks efter en vurdering af, at betingelserne i artikel 32, stk. 1, litra a) og b), i direktiv 2014/59/EU er opfyldt.
3. Den kompetente myndighed skal straks forsyne afviklingsmyndigheden med eventuelle supplerende oplysninger, som afviklingsmyndigheden måtte anmode om for at kunne afslutte sin vurdering.

Artikel 49

Meddelelse

1. Den meddelelse, der er omhandlet i artikel 83, stk. 4, i direktiv 2014/59/EU, og som skal offentliggøres af afviklingsmyndigheden, skal indeholde:
- a) navnet, adressen på hjemstedet og, hvis den foreligger, LEI-koden for det institut eller den enhed under afvikling, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i direktiv 2014/59/EU
 - b) navnet og adressen på hjemstedet for det nærmeste og øverste moderselskab for det institut eller den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i direktiv 2014/59/EU, hvis det er relevant
 - c) en fortegnelse med navne på andre koncernenheder og tilknyttede filialer, over for hvilke afviklingshandlinger har virkning, herunder i videst muligt omfang oplysninger om filialer i tredjelande
 - d) en oversigt over de relevante afviklingshandlinger, der er truffet, datoerne, fra hvilke disse afviklingshandlinger får virkning, og navnlig deres virkninger for detailkunder, herunder følgende:
 - i) oplysninger om adgang i henhold til direktiv 2014/49/EU om indskudsgarantiordninger til indskud i det institut, der er berørt af afviklingshandlingen
 - ii) oplysninger om adgangen til andre kunders aktiver eller midler, jf. artikel 31, stk. 2, litra e), i direktiv 2014/59/EU, i det institut, der er berørt af afviklingshandlingen
 - iii) oplysninger om de kontraktmæssige betalings- eller leveringsforpligtelser, der er omfattet af suspension i henhold til artikel 69 i direktiv 2014/59/EU, herunder i givet fald suspensionsperiodens begyndelse og udløb
 - iv) oplysninger om de sikrede kreditorer i det institut eller den enhed under afvikling, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i direktiv 2014/59/EU, som er omfattet af begrænsninger af muligheden for at gøre sikkerhedsrettigheder gældende, herunder i givet fald denne begrænsningsperiodes begyndelse og udløb, jf. artikel 70 i direktiv 2014/59/EU
 - v) oplysninger om de kontraktparter, der er berørt af den midlertidige suspension af opsigelsesrettighederne, herunder i givet fald denne suspensionsperiodes begyndelse og udløb, jf. artikel 71 i direktiv 2014/59/EU
 - e) bekræftelse af det almindelige forløb for kontraktmæssige forpligtelser, herunder tilbagebetalingsplaner, der ikke er omfattet af suspensioner i henhold til artikel 69, 70 og 71 i direktiv 2014/59/EU
 - f) det kontaktpunkt i instituttet, hvor kunder og kreditorer kan søge yderligere oplysninger og ajourføringer om det institut eller den enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d), i direktiv 2014/59/EU, samt de heri foregående aktiviteter.

2. Meddelelsen skal offentliggøres så hurtigt som praktisk muligt efter iværksættelsen af en afviklingshandling.

KAPITEL VI

AFVIKLINGSKOLLEGIER

AFDELING I

Afviklingskollegiers operationelle organisation

Artikel 50

Oversigt over og identificering af medlemmer af afviklingskollegier og eventuelle observatører

1. Med henblik på at identificere medlemmerne af afviklingskollegiet og de potentielle observatører skal koncernafviklingsmyndigheden udarbejde en oversigt over koncernenheder omhandlet i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU og i den forbindelse tage hensyn til oversigten over denne koncern, således som den er udarbejdet af den konsoliderende tilsynsmyndighed i henhold til artikel 2 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/98 ⁽¹⁾ og artikel 2 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/99 ⁽²⁾.
2. Efter udarbejdelsen af den i stk. 1 omhandlede oversigt skal koncernafviklingsmyndigheden meddele afviklingskollegiet listen over medlemmer og potentielle observatører.
3. Koncernafviklingsmyndigheden skal gennemgå og ajourføre oversigten over koncernenheder og listen over medlemmer og potentielle observatører mindst årligt. Den skal også gennemgå og ajourføre oversigten over koncernenheder og listen over medlemmer og potentielle observatører efter enhver ændring af den retlige eller organisatoriske struktur af koncernen eller af dens forretning.
4. Ved vurderingen af, hvorvidt der skal oprettes et afviklingskollegium efter artikel 88, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU, skal koncernafviklingsmyndigheden også tage hensyn til, hvorvidt andre grupper eller kollegier drives i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 51

Tredjelandes afviklingsmyndigheder som observatører i afviklingskollegiet

1. Efter modtagelse af en anmodning fra et tredjelands afviklingsmyndighed, jf. artikel 88, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU, skal koncernafviklingsmyndigheden underrette afviklingskollegiet om anmodningen.
2. Denne underretning skal være ledsaget af samtlige følgende elementer:
 - a) koncernafviklingsmyndighedens udtalelse om, hvorvidt den ordning for fortrolighed og tavshedspligt, der gælder for observatørkandidater, er ækvivalent, jf. også litra b)

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/98 af 16. oktober 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på præcisering af de generelle betingelser for tilsynskollegiernes virkemåde (EUT L 21 af 28.1.2016, s. 2).

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/99 af 16. oktober 2015 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for så vidt angår fastlæggelse af tilsynskollegiernes virkemåde i praksis, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU (EUT L 21 af 28.1.2016, s. 21).

- b) vilkårene og betingelserne for observatørers deltagelse i afviklingskollegiet, som skal indgå i de skriftlige ordninger og procedurer som foreslået af koncernafviklingsmyndigheden
 - c) koncernafviklingsmyndighedens synspunkt for så vidt angår betydningen af den relevante filial, hvis kandidaten er et tredjelandets afviklingsmyndighed for en filial
 - d) fastsættelse af en tidsfrist, efter hvis udløb der anses at foreligge samtykke: inden for denne tidsfrist kan et uenigt medlem af afviklingskollegiet, jf. artikel 88, stk. 2, litra b), c) eller d), i direktiv 2014/59/EU, gøre fuldt begrundet indsigelse mod koncernafviklingsmyndighedens udtalelse, jf. litra a) i dette stykke.
3. Hvis der gøres indsigelse, skal koncernafviklingsmyndigheden tage hensyn hertil, inden den træffer sin endelige afgørelse. Med henblik herpå kan den også indhente synspunkter fra medlemmerne af det i artikel 88, stk. 2, litra b), c) og d), i direktiv 2014/59/EU omhandlede kollegium og tage hensyn til flertallet af synspunkterne.
4. Når koncernafviklingsmyndigheden beslutter at indbyde tredjelandets afviklingsmyndighed, skal den sende en indbydelse til observatørkandidaten. Indbydelsen skal ledsages af de vilkår og betingelser for deltagelse som observatør, der er fastsat i de skriftlige ordninger. Den kandidat, der modtager indbydelsen, anses for at være observatør efter accept af indbydelsen, hvilket anses som accept af vilkårene og betingelserne for deltagelse.
5. Efter accept skal koncernafviklingsmyndigheden sende en ajourført udgave af den i artikel 50 omhandlede oversigt til afviklingskollegiet.

Artikel 52

Kommunikation med modervirksomheden i Unionen

1. Koncernafviklingsmyndigheden skal sikre regelmæssig interaktion og regelmæssigt samarbejde med modervirksomheden i Unionen med henblik på at bidrage til, at afviklingskollegiet fungerer smidigt og effektivt.
2. Koncernafviklingsmyndigheden skal give modervirksomheden i Unionen meddelelse om oprettelsen af afviklingskollegiet med en liste over dets medlemmer og observatører samt meddele eventuelle ændringer for så vidt angår afviklingskollegiets medlemmer og observatører.

Artikel 53

Udarbejdelse og ajourføring af kontaktlister

1. Koncernafviklingsmyndigheden skal have og med afviklingskollegiets medlemmer og observatører dele kontaktoplysninger for udpegede personer fra hvert medlem og hver observatør med henblik på udførelsen af afviklingskollegiets opgaver.

Kontaktoplysningerne skal også omfatte oplysninger til kontakt uden for arbejdstid til brug i nødsituationer, navnlig med henblik på vurdering af nødvendigheden af at indføre og nå til enighed om en koncernafviklingsordning.

2. Koncernafviklingsmyndigheden skal sikre, at den fra alle kollegiets medlemmer og observatører modtager kontaktoplysninger for de relevante kontaktpersoner og hurtigst muligt underrettes om alle relevante ændringer.

Artikel 54

Elementer i skriftlige ordninger og procedurer for afviklingskollegiets drift

1. De skriftlige ordninger og procedurer i henhold til artikel 88, stk. 5, litra a), i direktiv 2014/59/EU skal som minimum indeholde følgende elementer:

- a) en beskrivelse af koncernen, modervirksomheden i Unionen, datterselskaberne og de væsentlige filialer
- b) angivelse af kollegiets medlemmer og observatører
- c) en beskrivelse af afviklingskollegiets generelle rammer for samarbejde mellem myndigheder og koordinering af aktiviteter og opgaver.

2. I de generelle rammer for samarbejde og koordinering skal indgå samtlige følgende elementer:

- a) en beskrivelse af de afviklingskollegiets forskellige delstrukturer til udførelse af forskellige opgaver, hvis det er relevant. Til dette formål, navnlig for så vidt angår kollegiemedlemmer, der træffer fælles afgørelser, skal koncernafviklingsmyndigheden tage hensyn til behovet for at organisere afviklingskollegiet i forskellige delstrukturer
- b) en angivelse af de af kollegiets medlemmer og observatører, der deltager i bestemte aktiviteter i kollegiet. Til dette formål skal koncernafviklingsmyndigheden sikre, at de forskellige kollegiedelstrukturer, herunder delstrukturer, hvori der indgår observatører, ikke begrænser eller foregriber den fælles beslutningsproces, navnlig hvad angår de medlemmer af kollegiet, som skal træffe fælles afgørelser i henhold til de relevante bestemmelser i direktiv 2014/59/EU
- c) en beskrivelse af rammerne, vilkårene og betingelserne for observatørers deltagelse i afviklingskollegiet, herunder vilkår og betingelser for deres inddragelse i kollegiets forskellige dialoger og processer samt deres rettigheder og forpligtelser med hensyn til informationsudveksling, jf. artikel 90 og 98 i direktiv 2014/59/EU. Koncernafviklingsmyndigheden skal sikre, at de generelle rammer og vilkårene og betingelserne for observatørernes deltagelse ikke er gunstigere end de rammer, vilkår og betingelser, der er fastsat for kollegiemedlemmer i henhold til denne forordning og de relevante skriftlige ordninger for det pågældende kollegium
- d) en beskrivelse af samarbejds- og koordineringsordningerne i nødsituationer, navnlig af systemisk art, som kan være en trussel for en eller flere af koncernhedernes levedygtighed
- e) en beskrivelse af de processer, der skal følges, når der ikke kræves en fælles afgørelse, men det forekommer nødvendigt med en fælles forståelse i afviklingskollegiet eller i en af dets delstrukturer
- f) en beskrivelse af ordningerne for udveksling af oplysninger, herunder omfang, hyppighed og kommunikationskanaler, under hensyn til artikel 90 og 98 i direktiv 2014/59/EU og til koncernafviklingsmyndighedens rolle som koordinator for indsamling og formidling af oplysninger blandt kollegiets medlemmer og observatører
- g) en beskrivelse af de relevante oplysninger, der skal deles med kollegiets medlemmer og observatører, navnlig hvad angår afviklingsplanlægning, vurdering af afviklingsmulighederne og andre opgaver omhandlet i artikel 88, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, også under hensyn til artikel 90 og 98 i direktiv 2014/59/EU og til koncernafviklingsmyndighedens rolle
- h) en beskrivelse af ordningerne for behandling af fortrolige oplysninger under hensyn til artikel 90 og 98 i direktiv 2014/59/EU
- i) en beskrivelse af procedurerne for afholdelse af fysiske møder af ordinær karakter og på ad hoc-basis
- j) en beskrivelse af metoden til at koordinere det input, der af afviklingsmyndighederne skal leveres uafhængigt til tilsynkollegiet eller til den konsoliderende tilsynsmyndighed, når dette kræves i lovgivningen eller finder sted på eget initiativ

- k) en beskrivelse af metoden til at videregive det input, der er omhandlet i litra j), navnlig en beskrivelse af koncernafviklingsmyndighedens relevante rolle ved videregivelsen af dette input til den konsoliderende tilsynsmyndighed
- l) en beskrivelse af politikken for kommunikation med den konsoliderende tilsynsførende, de kompetente myndigheder i de relevante medlemsstater, modervirksomheden i Unionen og koncernenhederne som omhandlet i artikel 58
- m) eventuelle andre aftaler vedrørende afviklingskollegiets drift; og
- n) eventuelle bestemmelser vedrørende ophørsordninger.

Artikel 55

Fastlæggelse og ajourføring af skriftlige ordninger og procedurer for afviklingskollegiets drift

1. Koncernafviklingsmyndigheden udarbejder sit forslag til de skriftlige ordninger og procedurer for afviklingskollegiets drift i henhold til artikel 54.
2. Koncernafviklingsmyndigheden sender sit forslag i høring blandt afviklingskollegiets medlemmer og opfordrer dem til at afgive udtalelse herom, idet den samtidig fastsætter en tidsfrist herfor.
3. Koncernafviklingsmyndigheden tager hensyn til udtalelserne fra medlemmerne af afviklingskollegiet og begrundet sin afgørelse, når den ikke tager hensyn til dem.
4. Efter færdiggørelsen meddeler koncernafviklingsmyndigheden afviklingskollegiets medlemmer de skriftlige ordninger og procedurer for afviklingskollegiets drift.
5. De skriftlige ordninger og procedurer for afviklingskollegiets drift skal gennemgås og ajourføres, navnlig efter væsentlige ændringer i afviklingskollegiets sammensætning.
6. Ved ajourføringen af de generelle skriftlige ordninger og procedurer for afviklingskollegiets drift følger koncernafviklingsmyndigheden og de andre medlemmer af kollegiet den i stk. 1-5 fastsatte procedure.

Artikel 56

Operationelle aspekter af kollegiets møder og andre aktiviteter

1. Afviklingskollegier afholder mindst et fysisk møde om året. Koncernafviklingsmyndigheden kan med samtykke fra alle medlemmer af kollegiet og under hensyn til koncernens særlige forhold fastsætte en anden hyppighed af fysiske møder i afviklingskollegiet.
2. Koncernafviklingsmyndigheden organiserer andre aktiviteter i kollegiet på regelmæssig basis, navnlig når det er nødvendigt med en dialog mellem kollegiemedlemmerne.
3. Koncernafviklingsmyndigheden udarbejder dagsordenen og målene for planlagte møder og andre aktiviteter og giver kollegiemedlemmerne meddelelse herom.
4. Alle medlemmer af afviklingskollegiet, der deltager i møder eller andre aktiviteter i kollegiet, skal sikre, at de rette repræsentanter, i overensstemmelse med målene for mødet og andre aktiviteter i afviklingskollegiet, deltager i disse møder og andre aktiviteter, og at disse repræsentanter har beføjelser til at forpligte deres myndigheder i videst muligt omfang, hvis der i forbindelse med disse møder eller andre aktiviteter forventes at skulle træffes afgørelser.

5. Koncernafviklingsmyndigheden skal sikre, at relevante dokumenter rundsendes i god tid inden et bestemt møde eller en bestemt aktivitet i afviklingskollegiet.
6. Resultater og afgørelser fra møder eller andre aktiviteter i kollegiet skal dokumenteres skriftligt og meddeles kollegiemedlemmerne hurtigst muligt.

Artikel 57

Udveksling af oplysninger

1. Koncernafviklingsmyndigheden og kollegiemedlemmerne skal sikre, at de udveksler alle vigtige og relevante oplysninger, det være sig fra en koncernenhed, en kompetent myndighed, en afviklingsmyndighed eller en anden udpeget myndighed eller en anden kilde, jf. dog artikel 90 og 98 i direktiv 2014/59/EU.
2. Disse oplysninger skal være tilstrækkelige og præcise og deles hurtigst muligt med henblik på en effektiv og fuldstændig udførelse af afviklingskollegiemedlemmernes opgaver, både i going concern-situationer og nødsituationer.
3. Med henblik på en effektiv koordinering mellem tilsyns- og afviklingskollegiet skal koncernafviklingsmyndigheden og den konsoliderende tilsynsførende udveksle alle oplysninger, der er nødvendige for at sikre, at kollegierne udfylder deres rolle som fastsat i artikel 116 i direktiv 2013/36/EU og artikel 88 i direktiv 2014/59/EU.
4. Den koncernafviklingsmyndighed, der modtager de i stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger, skal fremsende dem til medlemmerne af afviklingskollegiet.
5. Hvis kollegiet er organiseret i forskellige delstrukturer, skal koncernafviklingsmyndigheden hurtigst muligt underrette alle kollegiemedlemmerne fuldt ud om de tiltag eller foranstaltninger, der gennemføres i disse kollegiedelstrukturer.
6. Hvis ikke andet er fastsat, kan ethvert almindeligt kommunikationsmiddel anvendes, idet sikre kommunikationsmidler foretrækkes, navnlig når der fremsendes følsomme oplysninger. Ved offentligt tilgængelige oplysninger er det tilstrækkeligt, at koncernafviklingsmyndigheden oplyser, hvor sådanne oplysninger kan findes.
7. Hvis der findes et sikkert websted for afviklingskollegiet, skal dette websted udgøre det primære kommunikationsmiddel.
8. Artikel 50-76 i denne forordning berører ikke de kompetente myndigheders eller afviklingsmyndighedernes informationsindsamlingsbeføjelser.

Artikel 58

Kommunikationspolitik

1. Koncernafviklingsmyndigheden er den ansvarlige myndighed for kommunikation med modervirksomheden i Unionen og den konsoliderende tilsynsførende, hvis sidstnævnte er forskellig fra koncernafviklingsmyndigheden.
2. De i artikel 88, stk. 2, litra b), c) og d), i direktiv 2014/59/EU omhandlede afviklingsmyndigheder er de ansvarlige myndigheder for kommunikationen med enhederne og de kompetente myndigheder i de respektive medlemsstater.

*Artikel 59***Koordinering af ekstern kommunikation**

1. Medlemmerne af afviklingskollegiet skal koordinere deres eksterne kommunikation i forbindelse med koncernafviklingsstrategier og -ordninger.
2. Med henblik på koordineringen af den eksterne kommunikation skal medlemmerne af afviklingskollegiet som minimum være enige om følgende forhold:
 - a) ansvarsfordelingen vedrørende koordineringen af ekstern kommunikation i en going concern-situation, i en situation, hvor et institut eller en koncern anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, og i en afviklingssituation
 - b) fastsættelse af, i hvilken grad der skal offentliggøres oplysninger om koncernafviklingsstrategier
 - c) koordinering af offentlige meddelelser i situationer, hvor et institut eller koncern anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende
 - d) koordinering af offentlige meddelelser vedrørende afviklingshandlinger, der er truffet, herunder offentliggørelse af anordninger eller instrumenter, ved hvilke disse afviklingshandlinger er truffet, eller meddelelser med resumé af virkningerne af afviklingshandlinger.

*Artikel 60***Nødsituationer**

1. Koncernafviklingsmyndigheden skal indføre og regelmæssigt teste operationelle procedurer for afviklingskollegiets drift i nødsituationer, navnlig af systemisk art, som kan udgøre en trussel for en eller flere af koncernhedernes levedygtighed.
2. De i stk. 1 omhandlede operationelle procedurer skal som minimum omfatte følgende elementer:
 - a) de sikre kommunikationsmidler, der skal anvendes
 - b) det sæt oplysninger, der skal udveksles
 - c) de relevante personer, der skal kontaktes
 - d) de kommunikationsprocedurer, der skal følges af de relevante kollegiemedlemmer.

AFDELING II

Fælles afgørelser vedrørende afviklingsplanlægning

Underafdeling 1

Fælles beslutningsproces vedrørende koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne*Artikel 61***Planlægning af trinnene i den fælles beslutningsproces**

1. Før den fælles beslutningsproces indledes, aftaler koncernafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndighederne for datterselskaber en tidsplan for de trin, der skal følges i nævnte proces (i det følgende benævnt »tidsplan for den fælles afgørelse«).

Hvis det ikke lykkes at nå til enighed om denne tidsplan, skal koncerneafviklingsmyndigheden fastsætte tidsplanen for den fælles afgørelse under hensyn til de synspunkter og forbehold, som afviklingsmyndighederne for datterselskaber har givet udtryk for.

2. Tidsplanen for den fælles afgørelse skal ajourføres mindst årligt og skal indeholde samtlige følgende trin, der skal gennemføres i en rækkefølge, der aftales mellem koncerneafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndigheden for datterselskaber:

- a) indledende dialog mellem koncerneafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndighederne for datterselskaber om afviklingsstrategien for koncernen til forberedelse af den fælles afgørelse om koncerneafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne
- b) anmodning om de oplysninger, der er nødvendige for, at modervirksomheden i Unionen kan udarbejde koncerneafviklingsplanen, og for, at der kan foretages en vurdering af afviklingsmulighederne, jf. artikel 11 i direktiv 2014/59/EU
- c) indsendelse af de oplysninger, der kræves i henhold til litra b) i dette stykke, fra modervirksomheden i Unionen direkte til koncerneafviklingsmyndigheden, jf. artikel 13, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU
- d) videresendelse af de oplysninger, som koncerneafviklingsmyndigheden modtager fra modervirksomheden i Unionen, til de i artikel 13, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU omhandlede myndigheder og angivelse af en tidsfrist for eventuelle anmodninger om yderligere oplysninger
- e) indsendelse af bidrag til udarbejdelsen af koncerneafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne fra afviklingsmyndighederne for datterselskaber til koncerneafviklingsmyndigheden
- f) indsendelse af udkastet til koncerneafviklingsplan og udkastet til vurdering af afviklingsmulighederne fra koncerneafviklingsmyndigheden til medlemmerne af afviklingskollegiet
- g) indsendelse af eventuelle kommentarer til udkastet til koncerneafviklingsplan og udkastet til vurdering af afviklingsmulighederne fra medlemmerne af afviklingskollegiet til koncerneafviklingsmyndigheden
- h) drøftelse med modervirksomheden i Unionen af udkastet til koncerneafviklingsplan og vurderingen af afviklingsmulighederne heri, hvis dette anses for hensigtsmæssigt af koncerneafviklingsmyndigheden
- i) dialog mellem koncerneafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndighederne for datterselskaber om udkastet til koncerneafviklingsplan og vurderingen af afviklingsmulighederne heri
- j) rundsendelse af dokumentet med udkastet til fælles afgørelse om koncerneafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne fra koncerneafviklingsmyndighederne til afviklingsmyndighederne for datterselskaber
- k) dialog om dokumentet med udkastet til fælles afgørelse om koncerneafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne mellem koncerneafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndighederne for datterselskaber
- l) vedtagelse af en fælles afgørelse om koncerneafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne
- m) underretning af modervirksomheden i Unionen om konklusionen af den fælles afgørelse sammen med et resumé af de vigtigste elementer i koncerneafviklingsplanen.

3. Tidsplanen skal:

- a) afspejle omfanget og kompleksiteten af de enkelte trin i den fælles beslutningsproces

- b) tage hensyn til tidsplanen for andre fælles afgørelser inden for afviklingskollegiet
- c) i videst muligt omfang tage hensyn til tidsplanen for andre fælles afgørelser inden for det relevante tilsynskollegium, navnlig tidsplanen for den fælles afgørelse om gennemgangen og vurderingen af koncerngenopretningsplanen, jf. artikel 8, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 62

Elementer i tidsplanen for den fælles afgørelse

1. Ved udarbejdelsen af tidsplanen for den fælles afgørelse skal de berørte myndigheder eller koncernafviklingsmyndigheden, hvis denne handler alene, tage hensyn til artikel 16, stk. 3, og artikel 17, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU vedrørende behovet for samtidig vurdering af afviklingsmulighederne og suspension af proceduren som følge af væsentlige hindringer og skal sikre, at de relevante tidsfrister i tidsplanen for den fælles afgørelse tilpasses i overensstemmelse hermed.
2. Ved udarbejdelsen af tidsplanen for den fælles afgørelse skal koncernafviklingsmyndigheden tage hensyn til vilkårene og betingelserne for observatørernes deltagelse som fastsat i afviklingskollegiets skriftlige ordninger og i de respektive bestemmelser i direktiv 2014/59/EU.
3. Koncernafviklingsmyndigheden skal meddele følgende aspekter af tidsplanen til modervirksomheden i Unionen:
 - a) en skønnet dato for, hvornår anmodningen om de nødvendige oplysninger for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen og gennemførelsen af vurderingen af afviklingsmulighederne forventes at blive fremsat, jf. artikel 61, stk. 2, litra b), og fristen for fremsendelse af disse oplysninger, jf. artikel 61, stk. 2, litra c)
 - b) en skønnet dato for den i artikel 61, stk. 2, litra h), omhandlede drøftelse, hvis det er relevant
 - c) en skønnet dato for den i artikel 61, stk. 2, litra m), omhandlede underretning.

Artikel 63

Indledende dialog om afviklingsstrategien

Koncernafviklingsmyndigheden skal foranstalte en indledende dialog med afviklingsmyndighederne for datterselskaber med henblik på følgende:

- 1) at drøfte et foreløbigt forslag til afviklingsstrategien for koncernen
- 2) at kontrollere, om nogle af de oplysninger, der er nødvendige til udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne, allerede er til rådighed for nogle af de kompetente myndigheder, og at videregive disse oplysninger i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU
- 3) at bestemme, hvilke yderligere oplysninger modervirksomheden i Unionen skal anmodes om

- 4) at nå til enighed om, hvorvidt det er nødvendigt, at der fra afviklingsmyndighederne for datterselskaber ydes bidrag til koncernafviklingsmyndigheden med henblik på udarbejdelse af koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne.

Artikel 64

Oplysninger fra modervirksomheden i Unionen

1. Koncernafviklingsmyndigheden skal anmode modervirksomheden i Unionen om alle de nødvendige oplysninger i henhold til artikel 11 i direktiv 2014/59/EU og i den forbindelse tage hensyn til resultatet af den i artikel 63 omhandlede dialog.
2. Koncernafviklingsmyndigheden skal give modervirksomheden i Unionen klar besked om, hvilke koncernenheder oplysningerne vedrører og finder anvendelse på, samt om fristen for levering af disse oplysninger.
3. Modervirksomheden i Unionen skal hurtigst muligt levere de oplysninger, der anmodes om, til koncernafviklingsmyndigheden, og senest inden for den i stk. 2 omhandlede frist.
4. Koncernafviklingsmyndigheden kan anmode modervirksomheden i Unionen om yderligere oplysninger, både før fremsendelse af oplysninger til de i artikel 13, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU omhandlede myndigheder og herefter, når artikel 66, stk. 2, i denne forordning finder anvendelse.

Artikel 65

Fremsendelse af oplysninger fra koncernafviklingsmyndigheden

1. Koncernafviklingsmyndigheden skal hurtigst muligt fremsende oplysninger modtaget i henhold til artikel 64 til de i artikel 13, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU omhandlede myndigheder og opfordre dem til inden for en fastsat frist at fremsætte kommentarer til, om der er behov for yderligere oplysninger.
2. Myndigheder, der modtager oplysninger, kan anmode om supplerende oplysninger fra koncernafviklingsmyndigheden inden for den i stk. 1 omhandlede frist, hvis den relevante myndighed finder, at de supplerende oplysninger er relevante for enheden eller filialen under dens jurisdiktion med henblik på udarbejdelsen og opretholdelsen af koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne. I så fald finder de relevante bestemmelser i artikel 64 tilsvarende anvendelse.
3. Fremsendelsen af oplysninger fra koncernafviklingsmyndigheden til de i stk. 2 omhandlede myndigheder anses først for afsluttet, når den faktiske fremsendelse af både de oprindelige og de efterfølgende oplysninger har fundet sted.
4. Koncernafviklingsmyndigheden skal under hensyn til stk. 3 meddele afviklingskollegiet startdatoen for fire månedersfristen til at vedtage en fælles afgørelse om koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne i henhold til artikel 13, stk. 4, i direktiv 2014/59/EU.
5. Koncernafviklingsmyndigheden og de i artikel 13, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU omhandlede myndigheder skal udveksle de yderligere oplysninger, der er nødvendige for at fremme udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne, jf. dog fortrolighedskravene i artikel 90 og 98 i direktiv 2014/59/EU.

*Artikel 66***Udarbejdelse og rundsendelse af udkastet til koncernafviklingsplan og vurdering af afviklingsmulighederne**

1. Afviklingsmyndighederne for datterselskaber skal til koncernafviklingsmyndigheden fremsende deres bidrag til koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden for den frist, der er fastsat i tidsplanen for den fælles afgørelse, jf. artikel 61, stk. 2, litra e).
2. Koncernafviklingsmyndigheden skal udarbejde udkastet til koncernafviklingsplan i overensstemmelse med artikel 12 i direktiv 2014/59/EU og i den forbindelse tage hensyn til bidrag fremsendt af afviklingsmyndighederne for datterselskaber.
3. Koncernafviklingsmyndigheden skal rundsende udkastet til koncernafviklingsplan og vurdering af afviklingsmulighederne til medlemmerne af kollegiet hurtigst muligt, dog senest inden for den i artikel 61, stk. 2, litra f), omhandlede frist.

*Artikel 67***Høring af medlemmer af afviklingskollegiet**

1. Kollegiemedlemmer, der høres af koncernafviklingsmyndigheden, skal fremsætte deres kommentarer til udkastet til koncernafviklingsplan og vurderingen af afviklingsmulighederne inden for den i artikel 61, stk. 2, litra g), omhandlede frist.
2. Navnlig skal de i artikel 115 og 116 i direktiv 2013/36/EU omhandlede relevante kompetente myndigheder afgive udtalelse om vurderingen af afviklingsmulighederne for enhederne i deres jurisdiktion.
3. Hvis en myndighed finder, at der er væsentlige hindringer for afviklingen af koncernen eller en eller flere af dens enheder, skal den meddele koncernafviklingsmyndigheden denne vurdering i god tid og under alle omstændigheder inden for den i artikel 61, stk. 2, litra g), fastsatte frist.
4. Koncernafviklingsmyndigheden skal til afviklingsmyndighederne for datterselskaber fremsende de kommentarer, der er modtaget fra de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet, herunder kommentarer til vurderingen af afviklingsmulighederne for enheder under deres jurisdiktion fremsat af disse myndigheder.

*Artikel 68***Drøftelser med modervirksomheden i Unionen**

Når koncernafviklingsmyndigheden indleder en drøftelse om udkastet til koncernafviklingsplan og vurderingen af afviklingsmulighederne med modervirksomheden i Unionen, jf. artikel 61, stk. 2, litra h), skal dette ske hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden for de frister, der er fastsat på de relevante trin i tidsplanen for den fælles afgørelse. Koncernafviklingsmyndigheden meddeler afviklingsmyndighederne for datterselskaber eventuelle bemærkninger fremsat af modervirksomheden i Unionen under denne høring.

*Artikel 69***Dialog om udkastet til afviklingsplan og vurderingen af afviklingsmulighederne**

1. Koncernafviklingsmyndigheden skal indlede en dialog om udkastet til koncernafviklingsplan og vurdering af afviklingsmulighederne med afviklingsmyndighederne for datterselskaber hurtigst muligt, jf. artikel 61, stk. 2, litra i), dog senest inden for den frist, der er fastsat i tidsplanen for den fælles afgørelse.

2. I dialogen skal indgå aspekter af vurderingen af afviklingsmulighederne for koncernen, og den skal fremme identificeringen af eventuelle væsentlige hindringer for afvikling, idet der tages hensyn til eventuelle bemærkninger fremsat af modervirksomheden i Unionen. Med henblik herpå skal koncernafviklingsmyndigheden orientere afviklingsmyndighederne for datterselskaber om sin egen vurdering af afviklingsmulighederne for koncernen og tage hensyn til udtalelser afgivet af andre kollegiemedlemmer.
3. På grundlag af den i stk. 1 omhandlede dialog skal koncernafviklingsmyndigheden færdiggøre koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne. Ændringer til udkastet til koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne skal afspejle resultatet af dialogen.
4. Hvis der identificeres væsentlige hindringer for afvikling, finder artikel 76, stk. 1, anvendelse.

Artikel 70

Udkast til fælles afgørelse om koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne

Koncernafviklingsmyndigheden udarbejder et udkast til fælles afgørelse om koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne. Udkastet til fælles afgørelse skal omfatte følgende:

- 1) navnene på den koncernafviklingsmyndighed og de afviklingsmyndigheder for datterselskaber, som vedtager den fælles afgørelse om koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne
- 2) navnene på de afviklingsmyndigheder og kompetente myndigheder, der er blevet hørt ved udarbejdelsen og opretholdelsen af koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne, navnlig:
 - a) navnene på afviklingsmyndighederne for væsentlige filialer og på afviklingsmyndighederne i de medlemsstater, hvor de i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), i direktiv 2014/59/EU omhandlede enheder er etableret
 - b) navnene på de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 115 og 116 i direktiv 2013/36/EU
 - c) navnene på observatørerne, når disse observatører har været involveret i den fælles beslutningsproces i overensstemmelse med vilkårene og betingelserne for observatørens deltagelse som fastsat i de skriftlige ordninger
- 3) navnet på den modervirksomhed i Unionen og de koncernenheder, der er omfattet af koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne, og som den fælles afgørelse vedrører og finder anvendelse på
- 4) henvisninger til den relevante EU-lovgivning og nationale lovgivning, der vedrører udarbejdelsen, færdiggørelsen og anvendelsen af den fælles afgørelse om koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne
- 5) datoen for vedtagelse af den fælles afgørelse om koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne samt eventuelle relevante ajourføringer heraf
- 6) koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne, herunder foranstaltninger til at afhjælpe eller fjerne væsentlige hindringer for afvikling, jf. artikel 17, stk. 4, 5 og 6, og artikel 18 i direktiv 2014/59/EU, som der træffes fælles afgørelse om. Hvis modervirksomheden i Unionen eller en eller flere af dens enheder er ved at gennemføre disse foranstaltninger, skal der også gives oplysninger om tidsplanen for deres gennemførelse
- 7) et resumé af synspunkter fremsat af de myndigheder, der er blevet hørt i forbindelse med den fælles afgørelse om koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne heri

- 8) hvis EBA er blevet hørt i løbet af den fælles beslutningsproces, en redegørelse for eventuelle afvigelser fra EBA's rådgivning.

Artikel 71

Vedtagelse af en fælles afgørelse om koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne

1. Koncernafviklingsmyndigheden skal hurtigst muligt fremsende udkastet til fælles afgørelse om koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne til afviklingsmyndighederne for datterselskaber og fastsætte en frist for afviklingsmyndighederne for datterselskabers skriftlige accept af denne fælles afgørelse, som kan fremsendes elektronisk.
2. Hvis afviklingsmyndighederne for datterselskaber er enige i det udkast til fælles afgørelse, som de har modtaget, fremsender de deres skriftlige accept til koncernafviklingsmyndigheden inden for den frist, der er fastsat i stk. 1.
3. Den endelige fælles afgørelse skal bestå af det dokument med den fælles afgørelse, som er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 70, og af de skriftlige accepter, der er omhandlet i stk. 2 i denne artikel, samt koncernafviklingsmyndighedens accept, som er knyttet dertil, og fremsendes af koncernafviklingsmyndigheden til de afviklingsmyndigheder for datterselskaber, som kan tilslutte sig den fælles afgørelse.
4. Koncernafviklingsmyndigheden fremsender den fælles afgørelse om koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne til afviklingskollegiet.

Artikel 72

Fremsendelse af den fælles afgørelse og resuméet af koncernafviklingsplanen til modervirksomheden i Unionen

1. Koncernafviklingsmyndigheden fremsender den fælles afgørelse og et resumé af de vigtigste elementer af koncernafviklingsplanen, herunder vurderingen af afviklingsmulighederne, til ledelsesorganet i modervirksomheden i Unionen hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden for den frist, der er fastsat i tilsplanen for den fælles afgørelse, jf. artikel 61, stk. 2, litra m).
2. Koncernafviklingsmyndigheden orienterer afviklingsmyndighederne for datterselskaber om denne fremsendelse.
3. Koncernafviklingsmyndigheden kan drøfte den fælles afgørelse om koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne med modervirksomheden i Unionen med henblik på at forklare det nærmere indhold af denne afgørelse.

Underafdeling 2

Procedure, såfremt der ikke foreligger en fælles afgørelse om koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne

Artikel 73

Delvis uenighed

1. Hvis en eller flere af afviklingsmyndighederne for datterselskaber er uenige i koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne, skal koncernafviklingsmyndigheden og de afviklingsmyndigheder for datterselskaber, som ikke er uenige, jf. artikel 13, stk. 7, i direktiv 2014/59/EU, følge alle de i artikel 70, 71 og 72 fastsatte relevante trin for udarbejdelse, vedtagelse og fremsendelse af den fælles afgørelse om koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne.

2. Den fælles afgørelse om koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne skal fremgå af et dokument, der indeholder alle de i artikel 70 nævnte elementer.

3. Det skal også indeholde et resumé af synspunkter fremsat af de afviklingsmyndigheder for datterselskaber, som var involveret i den oprindelige fælles beslutningsproces vedrørende koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne, men som var uenige. Navnlig skal det af resuméet fremgå, hvilke spørgsmål der medførte uenighed.

Artikel 74

Elementer i meddelelsen om individuelle afgørelser

1. Foreligger der ikke en fælles afgørelse mellem afviklingsmyndighederne inden for fire måneder, jf. artikel 13, stk. 5, i direktiv 2014/59/EU, meddeles den afgørelse om koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne, som koncernafviklingsmyndigheden har truffet, skriftligt til medlemmerne af afviklingskollegiet ved hjælp af et dokument indeholdende samtlige følgende oplysninger:

- a) navnet på koncernafviklingsmyndigheden
- b) navnet på modervirksomheden i Unionen
- c) henvisninger til den relevante EU-lovgivning og nationale lovgivning, der vedrører udarbejdelsen, færdiggørelsen og anvendelsen af afgørelsen
- d) datoen for afgørelsen
- e) koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne, herunder foranstaltninger til at afhjælpe eller fjerne væsentlige hindringer for afvikling, jf. artikel 17, stk. 4, 5 og 6, i direktiv 2014/59/EU, som der træffes fælles afgørelse om; hvis modervirksomheden i Unionen er ved at gennemføre disse foranstaltninger, skal der også gives oplysninger om tidsplanen for deres gennemførelse
- f) navnene på medlemmerne af afviklingskollegiet og de observatører, der i overensstemmelse med vilkårene og betingelserne for observatørers deltagelse er involveret i den fælles beslutningsproces vedrørende koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne, sammen med et resumé af de synspunkter, som disse myndigheder har givet udtryk for, og oplysninger om spørgsmål, som har givet anledning til uenighed
- g) koncernafviklingsmyndighedens bemærkninger til de synspunkter, som medlemmerne af afviklingskollegiet og observatørerne har givet udtryk for, navnlig om spørgsmål, som har givet anledning til uenighed.

2. Foreligger der ikke en fælles afgørelse mellem afviklingsmyndighederne inden for fire måneder, jf. artikel 13, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU, fremsender de afviklingsmyndigheder, der udarbejder individuelle afviklingsplaner, til koncernafviklingsmyndigheden et dokument indeholdende samtlige følgende oplysninger:

- a) navnet på den afviklingsmyndighed, som træffer afgørelsen
- b) navnet på den eller de enheder henhørende under afviklingsmyndighedens jurisdiktion, som afgørelsen vedrører og finder anvendelse på
- c) henvisninger til den relevante EU-lovgivning og nationale lovgivning, der vedrører udarbejdelsen, færdiggørelsen og anvendelsen af afgørelsen
- d) datoen for afgørelsen

- e) afviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne for de enheder, der henhører under deres jurisdiktion, herunder foranstaltninger til at afhjælpe eller fjerne væsentlige hindringer for afvikling, jf. artikel 17, stk. 4, 5 og 6, i direktiv 2014/59/EU, som der træffes fælles afgørelse om; hvis enhederne er ved at gennemføre disse foranstaltninger, skal der også gives oplysninger om tidsplanen for deres gennemførelse
- f) navnet på koncernafviklingsmyndigheden samt en redegørelse for grundene til uenigheden for så vidt angår den foreslåede koncernafviklingsplan og vurderingen af afviklingsmulighederne.
3. Hvis EBA er blevet hørt, skal de afgørelser, der er truffet, såfremt der ikke foreligger en fælles afgørelse, jf. artikel 13, stk. 5 og 6, i direktiv 2014/59/EU, omfatte en redegørelse for, hvorfor EBA's rådgivning ikke er blevet fulgt.

Artikel 75

Underretning om individuelle afgørelser, såfremt der ikke foreligger en fælles afgørelse

1. Foreligger der ikke en fælles afgørelse mellem koncernafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndighederne for datterselskaber inden for den frist, der er omhandlet i artikel 13, stk. 4, i direktiv 2014/59/EU, underretter de relevante afviklingsmyndigheder for datterselskaber skriftligt koncernafviklingsmyndigheden om alle afgørelser omhandlet i artikel 13, stk. 5 og 6, i nævnte direktiv senest på den seneste af følgende datoer:
- a) datoen en måned efter udløbet af den i artikel 13, stk. 4, i direktiv 2014/59/EU anførte frist
- b) datoen en måned efter rådgivning modtaget fra EBA efter en anmodning om høring fremsat i overensstemmelse med artikel 13, stk. 4, tredje afsnit, i direktiv 2014/59/EU
- c) datoen en måned efter afgørelser, der måtte være truffet af EBA i overensstemmelse med artikel 13, stk. 5, andet afsnit, eller artikel 13, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU, eller en anden dato, der måtte være fastsat af EBA i en sådan afgørelse.
2. Koncernafviklingsmyndigheden underretter hurtigst muligt de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet om sin egen afgørelse og de i stk. 1 omhandlede afgørelser.

Underafdeling 3

Fælles afgørelse om foranstaltninger til afhjælpning af væsentlige hindringer for afvikling

Artikel 76

Suspension af den fælles beslutningsproces vedrørende koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne

1. Hvis koncernafviklingsmyndigheden identificerer væsentlige hindringer for afvikling eller samstemmer i en udtalelse om identificerede væsentlige hindringer for afvikling afgivet af en af de myndigheder, der er blevet hørt om koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne, skal koncernafviklingsmyndigheden suspendere den fælles beslutningsproces i henhold til artikel 17, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU og underrette medlemmerne af afviklingskollegiet om sin afgørelse.
2. Koncernafviklingsmyndigheden skal sætte den fælles beslutningsproces vedrørende koncernafviklingsplanen, herunder vurderingen af afviklingsmulighederne, i gang igen, så snart den fælles beslutningsproces omhandlet i artikel 18 i direktiv 2014/59/EU vedrørende foranstaltninger til afhjælpning eller fjernelse af væsentlige hindringer for afvikling er afsluttet.

Artikel 77

Planlægning af trinnene i den fælles beslutningsproces vedrørende foranstaltninger til afhjælpning af væsentlige hindringer for afvikling

1. Før den fælles beslutningsproces vedrørende foranstaltninger til afhjælpning eller fjernelse af væsentlige hindringer for afvikling indledes, aftaler koncernafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndighederne for datterselskaber en tidsplan for de trin, der skal følges i den fælles beslutningsproces.

Hvis det ikke lykkes at nå til enighed om denne tidsplan, skal koncernafviklingsmyndigheden fastsætte tidsplanen for den fælles afgørelse under hensyn til de synspunkter og eventuelle forbehold, som afviklingsmyndighederne for datterselskaber har givet udtryk for.

2. Tidsplanen for den fælles afgørelse skal omfatte følgende trin:

- a) koncernafviklingsmyndighedens udarbejdelse og rundsendelse af rapporten om identificerede væsentlige hindringer i samarbejde med den konsoliderende tilsynsmyndighed og EBA, jf. artikel 18, stk. 2, direktiv 2014/59/EU
- b) forelæggelse af rapporten i henhold til artikel 18, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU fra koncernafviklingsmyndigheden til modervirksomheden i Unionen, afviklingsmyndighederne for datterselskaber og afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, i hvilke væsentlige filialer er beliggende
- c) den dato, på hvilken modervirksomheden i Unionen forelægger koncernafviklingsmyndigheden sine eventuelle bemærkninger og alternative foranstaltninger til afhjælpning af de væsentlige hindringer, jf. artikel 18, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU
- d) hvis det er relevant, dialog mellem koncernafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndighederne for datterselskaber og andre medlemmer af afviklingskollegiet om eventuelle bemærkninger eller alternative foranstaltninger til afhjælpning af de væsentlige hindringer, som er foreslået af modervirksomheden i Unionen, jf. artikel 18, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU
- e) udarbejdelse af udkastet til fælles afgørelse om foranstaltninger til afhjælpning eller fjernelse af væsentlige hindringer for afvikling
- f) færdiggørelse af den fælles afgørelse om foranstaltninger til afhjælpning eller fjernelse af væsentlige hindringer for afvikling og
- g) fremsendelse af den fælles afgørelse om foranstaltninger til afhjælpning eller fjernelse af væsentlige hindringer for afvikling.

3. Tidsplanen for den fælles afgørelse skal gennemgås og ajourføres af koncernafviklingsmyndigheden, således at den afspejler forlængelsen af de fælles beslutningsproces, hvis modervirksomheden i Unionen fremsætter bemærkninger og foreslår alternative foranstaltninger til afhjælpning eller fjernelse af væsentlige hindringer for afvikling, jf. artikel 18, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU.

4. Ved udarbejdelsen af tidsplanen for den fælles afgørelse skal koncernafviklingsmyndigheden tage hensyn til vilkårene og betingelserne for observatørernes deltagelse som fastsat i afviklingskollegiets skriftlige ordninger og i de respektive bestemmelser i direktiv 2014/59/EU.

5. Koncernafviklingsmyndigheden skal underrette modervirksomheden i Unionen om de aspekter af tidsplanen for den fælles afgørelse, i forbindelse med hvilke modervirksomheden i Unionen forventes inddraget.

Artikel 78

Høring og fremsendelse af rapporten

1. Koncernafviklingsmyndigheden udarbejder et udkast til rapport om væsentlige hindringer for afvikling i henhold til artikel 18, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU og fremsender det til den konsoliderende tilsynsmyndighed, EBA, de kompetente myndigheder og afviklingsmyndighederne for datterselskaber og i jurisdiktioner, i hvilke der ligger væsentlige filialer.

Den kan også fremsende udkastet til rapport til andre medlemmer af afviklingskollegiet og observatører heri, alt efter hvad der er relevant og på den måde, der er aftalt og fastlagt i de skriftlige ordninger og procedurer for afviklingskollegiet.

2. Koncernafviklingsmyndigheden skal tage hensyn til modtagne kommentarer og synspunkter ved færdiggørelsen af rapporten. Koncernafviklingsmyndigheden skal give en fyldestgørende begrundelse for eventuelle afvigelser fra synspunkter eller kommentarer fremsat af EBA eller den konsoliderende tilsynsførende.
3. Efter færdiggørelsen forelægges rapporten for modervirksomheden i Unionen.
4. Koncernafviklingsmyndigheden meddeler afviklingskollegiet begyndelsen på firemånedersfristen for at vedtage den fælles afgørelse om foranstaltninger til afhjælpning af væsentlige hindringer for afvikling.

Artikel 79

Fremsættelse af bemærkninger fra modervirksomheden i Unionen og høring af myndighederne

1. Hvis modervirksomheden i Unionen fremsætter bemærkninger og over for koncernafviklingsmyndigheden inden fire måneder fra datoen for modtagelsen af rapporten i henhold til artikel 18, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU fremsætter forslag om alternative foranstaltninger til afhjælpning af de væsentlige hindringer for afvikling, skal koncernafviklingsmyndigheden hurtigt muligt og senest inden 10 dage fremsende disse bemærkninger og foranstaltninger til de andre medlemmer af afviklingskollegiet.
2. Koncernafviklingsmyndigheden skal under hensyn til stk. 1 give afviklingskollegiet meddelelse om forlængelsen af fristen for at vedtage den fælles afgørelse om foranstaltninger til afhjælpning af væsentlige hindringer for afvikling, jf. artikel 18, stk. 3 og 5, i direktiv 2014/59/EU.
3. Ved rundsendingen af de bemærkninger og alternative foranstaltninger, der er blevet forlagt af modervirksomheden i Unionen, skal koncernafviklingsmyndigheden fastsætte en frist for fremsættelse af kommentarer.
4. Hvis myndighederne ikke fremsætter deres bemærkninger inden for den i stk. 3 omhandlede frist, skal koncernafviklingsmyndigheden gå ud fra, at disse myndigheder ikke har nogen kommentarer til de bemærkninger og alternative foranstaltninger, der er fremsat af modervirksomheden i Unionen, og gå videre i processen.
5. Koncernafviklingsmyndigheden skal hurtigst muligt forelægge afviklingsmyndighederne for datterselskaber eventuelle kommentarer fremsat af de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet og skal med disse drøfte de foreslåede foranstaltninger til afhjælpning af væsentlige hindringer for afvikling.
6. Koncernafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndighederne for datterselskaber skal desuden behørigt drøfte og tage hensyn til den potentielle virkning af de foreslåede foranstaltninger på alle enheder, som indgår i koncernen, på alle de medlemsstater, hvor koncernen har aktiviteter, og på Unionen som helhed.

Artikel 80

Udarbejdelse af den fælles afgørelse om foranstaltninger til afhjælpning af væsentlige hindringer for afvikling

1. Koncernafviklingsmyndigheden skal under hensyn til resultatet af dialogen i henhold til artikel 79, stk. 5 og 6, alt efter det enkelte tilfælde, udarbejde et udkast til fælles afgørelse om foranstaltninger til afhjælpning eller fjernelse af væsentlige hindringer for afvikling.

2. Udkastet til fælles afgørelse skal omfatte følgende:
 - a) navnet på den modervirksomhed i Unionen og de koncernenheder, som den fælles afgørelse vedrører og finder anvendelse på
 - b) navnene på den koncernafviklingsmyndighed og de afviklingsmyndigheder for datterselskaber, som vedtager den fælles afgørelse
 - c) navnene på de relevante kompetente myndigheder og navnene på afviklingsmyndighederne for væsentlige filialer, der er blevet hørt om afviklingsmulighederne for koncernen, om foranstaltningerne til afhjælpning eller fjernelse af væsentlige hindringer og om eventuelle bemærkninger og alternative foranstaltninger fremsat af modervirksomheden i Unionen
 - d) navnene på observatørerne, når disse observatører har været involveret i den fælles beslutningsproces i overensstemmelse med vilkårene og betingelserne for observatørens deltagelse som fastsat i de skriftlige ordninger
 - e) henvisningerne til den relevante EU-lovgivning og nationale lovgivning, der vedrører udarbejdelsen, færdiggørelsen og anvendelsen af den fælles afgørelse
 - f) datoen for den fælles afgørelse
 - g) de foranstaltninger i henhold til artikel 17, stk. 5 og 6, i direktiv 2014/59/EU, som der er truffet afgørelse om af koncernafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndighederne for datterselskaber, samt fristen for de respektive koncernenheders gennemførelse af disse foranstaltninger
 - h) hvis de af modervirksomheden i Unionen foreslåede foranstaltninger ikke accepteres eller accepteres delvis af koncernafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndighederne for datterselskaber, en redegørelse for, hvordan de af modervirksomheden i Unionen foreslåede foranstaltninger vurderes ikke at være egnede til at fjerne de væsentlige hindringer for afvikling og hvordan de i litra g) omhandlede foranstaltninger effektivt vil afhjælpe eller fjerne de væsentlige hindringer for afvikling
 - i) et resumé af udtalelser afgivet af de myndigheder, der er blevet hørt under den fælles beslutningsproces
 - j) hvis EBA er blevet hørt i løbet af den fælles beslutningsproces, en redegørelse for eventuelle afvigelser fra EBA's rådgivning.

Artikel 81

Vedtagelse af den fælles afgørelse

1. Koncernafviklingsmyndigheden skal hurtigst muligt fremsende udkastet til fælles afgørelse om foranstaltninger til afhjælpning af væsentlige hindringer for afvikling til afviklingsmyndighederne for datterselskaber og fastsætte en frist for afviklingsmyndighederne for datterselskabers skriftlige accept af denne fælles afgørelse, som kan fremsendes elektronisk.
2. Hvis afviklingsmyndighederne for datterselskaber er enige i det udkast til fælles afgørelse, som de har modtaget, fremsender de deres skriftlige accept til koncernafviklingsmyndigheden inden for den i stk. 1 omhandlede frist.
3. Den endelige fælles afgørelse skal bestå af det dokument med den fælles afgørelse, som er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 80, og af de skriftlige accept, der er omhandlet i stk. 2 i denne artikel, samt koncernafviklingsmyndighedens accept, som er knyttet dertil, og fremsendes af koncernafviklingsmyndigheden til de afviklingsmyndigheder for datterselskaber, som kan tilslutte sig den fælles afgørelse.
4. Koncernafviklingsmyndigheden fremsender den fælles afgørelse om foranstaltninger til afhjælpning af væsentlige hindringer for afvikling til afviklingskollegiet.

*Artikel 82***Fremsendelse af den fælles afgørelse**

1. Koncernafviklingsmyndigheden fremsender hurtigst muligt den fælles afgørelse til ledelsesorganet i modervirksomheden i Unionen og under alle omstændigheder inden for den frist, der er fastsat i tidsplanen for den fælles afgørelse, jf. artikel 77, stk. 2, litra g). Koncernafviklingsmyndigheden orienterer afviklingsmyndighederne for datterselskaber om denne fremsendelse.
2. Hvis nogle af de foranstaltninger, der træffes i henhold til artikel 17, stk. 5 og 6, i direktiv 2014/59/EU, er møntet på bestemte enheder i koncernen, der ikke er modervirksomheden i Unionen, skal afviklingsmyndighederne for datterselskaber til ledelsesorganerne for disse enheder under deres jurisdiktion hurtigst muligt fremsende de respektive dele af den fælles afgørelse om foranstaltninger til afhjælpning af væsentlige hindringer for afvikling og under alle omstændigheder inden for den frist, der fastsat i tidsplanen for den fælles afgørelse, jf. artikel 77, stk. 2, litra g).
3. Koncernafviklingsmyndigheden kan drøfte nærmere detaljer ved indholdet i den fælles afgørelse om afhjælpning af væsentlige hindringer for afvikling og afgørelsens anvendelse med modervirksomheden i Unionen.
4. Afviklingsmyndighederne for datterselskaber kan drøfte nærmere detaljer ved indholdet i den fælles afgørelse om afhjælpning af væsentlige hindringer for afvikling og afgørelsens anvendelse med enhederne under deres jurisdiktion.

*Artikel 83***Overvågning af anvendelsen af den fælles afgørelse**

1. Koncernafviklingsmyndigheden underretter afviklingsmyndighederne for datterselskaber om resultatet af den i artikel 82, stk. 3, omhandlede drøftelse, som måtte have fundet sted.
2. Afviklingsmyndighederne for datterselskaber underretter koncernafviklingsmyndigheden om resultatet af den i artikel 82, stk. 4, omhandlede drøftelse, som måtte have fundet sted.
3. Koncernafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndighederne for datterselskaber overvåger anvendelsen af den fælles afgørelse om foranstaltninger til afhjælpning af væsentlige hindringer for afvikling, som er relevante for hver af de enheder i koncernen, for hvilke de hver især er ansvarlige.

Underafdeling 4

Procedure, såfremt der ikke foreligger en fælles afgørelse om foranstaltninger til afhjælpning af væsentlige hindringer for afvikling*Artikel 84***Elementer i meddelelsen om individuelle afgørelser**

1. Foreligger der ikke en fælles afgørelse om foranstaltninger til afhjælpning af væsentlige hindringer for afvikling, jf. artikel 18, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU, meddeles den afgørelse, som koncernafviklingsmyndigheden har truffet, hurtigst muligt skriftligt til medlemmerne af afviklingskollegiet ved hjælp af et dokument indeholdende samtlige følgende oplysninger:
 - a) navnet på den koncernafviklingsmyndighed, som træffer afgørelsen
 - b) navnet på den modervirksomhed i Unionen, som afgørelsen vedrører og finder anvendelse på
 - c) henvisninger til den relevante EU-lovgivning og nationale lovgivning, der vedrører udarbejdelsen, færdiggørelsen og anvendelsen af afgørelsen

- d) datoen for afgørelsen
- e) de foranstaltninger i henhold til artikel 17, stk. 5 og 6, i direktiv 2014/59/EU, som der er truffet afgørelse om af koncernafviklingsmyndigheden, samt fristen for gennemførelse af disse foranstaltninger
- f) hvis de af modervirksomheden i Unionen foreslåede foranstaltninger ikke accepteres eller accepteres delvis af koncernafviklingsmyndigheden, en redegørelse for, hvordan de af modervirksomheden i Unionen foreslåede foranstaltninger vurderes ikke at være egnede til at fjerne de væsentlige hindringer for afvikling og hvordan de i litra e) i nærværende stykke omhandlede foranstaltninger effektivt vil afhjælpe eller fjerne de væsentlige hindringer for afvikling
- g) navnene på medlemmerne af afviklingskollegiet og de observatører, der i overensstemmelse med vilkårene og betingelserne for observatørers deltagelse er involveret i den fælles beslutningsproces vedrørende foranstaltninger til afhjælpning af væsentlige hindringer for afvikling, sammen med et resumé af de synspunkter, som disse myndigheder har givet udtryk for, og oplysninger om spørgsmål, som har givet anledning til uenighed
- h) koncernafviklingsmyndighedens bemærkninger til de synspunkter, som medlemmerne af afviklingskollegiet og observatørerne har givet udtryk for, navnlig om spørgsmål, som har givet anledning til uenighed.

2. Hvis der ikke foreligger en fælles afgørelse, og afviklingsmyndighederne træffer afgørelse om foranstaltninger, der skal træffes af datterselskaber på individuelt niveau, skal afviklingsmyndighederne til koncernafviklingsmyndigheden fremsende et dokument, som indeholder samtlige følgende oplysninger:

- a) navnet på den afviklingsmyndighed, som træffer afgørelsen
- b) navnet på de enheder henhørende under afviklingsmyndighedens jurisdiktion, som afgørelsen vedrører og finder anvendelse på
- c) henvisninger til den relevante EU-lovgivning og nationale lovgivning, der vedrører udarbejdelsen, færdiggørelsen og anvendelsen af afgørelsen
- d) datoen for afgørelsen
- e) de foranstaltninger i henhold til artikel 17, stk. 5 og 6, i direktiv 2014/59/EU, som der er truffet afgørelse om af afviklingsmyndigheden, samt fristen for de respektive enheders gennemførelse af disse foranstaltninger
- f) hvis de af datterselskaberne i henhold til artikel 17, stk. 3 og 4, i direktiv 2014/59/EU foreslåede foranstaltninger ikke accepteres eller accepteres delvis af afviklingsmyndighederne for datterselskaber, en redegørelse for, hvordan de af disse datterselskaber foreslåede foranstaltninger vurderes ikke at være egnede til at fjerne de væsentlige hindringer for afvikling og hvordan de i litra e) i nærværende stykke omhandlede foranstaltninger effektivt vil afhjælpe eller fjerne de væsentlige hindringer for afvikling
- g) navnet på koncernafviklingsmyndigheden samt en redegørelse for grundene til den manglende enighed i de af koncernafviklingsmyndigheden foreslåede foranstaltninger til afhjælpning af væsentlige hindringer for afvikling.

3. Hvis EBA er blevet hørt, skal de afgørelser, der er truffet, såfremt der ikke foreligger en fælles afgørelse, omfatte en redegørelse for årsagen til, at EBA's rådgivning ikke er blevet fulgt.

Artikel 85

Underretning om individuelle afgørelser, såfremt der ikke foreligger en fælles afgørelse

1. Foreligger der ikke en fælles afgørelse mellem koncernafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndighederne for datterselskaber inden for den frist, der er omhandlet i artikel 18, stk. 5, i direktiv 2014/59/EU, underretter de relevante afviklingsmyndigheder for datterselskaber skriftligt koncernafviklingsmyndigheden om alle afgørelser omhandlet i artikel 18, stk. 6 og 7, i nævnte direktiv senest på den seneste af følgende datoer:

- a) datoen en måned efter udløbet af den i artikel 18, stk. 5, i direktiv 2014/59/EU anførte periode, alt efter hvad der er relevant

- b) datoen en måned efter rådgivning modtaget fra EBA efter en anmodning om høring fremsat i overensstemmelse med artikel 18, stk. 5, andet afsnit, i direktiv 2014/59/EU
 - c) datoen en måned efter afgørelser, der måtte være truffet af EBA i overensstemmelse med artikel 18, stk. 6, tredje afsnit, eller artikel 18, stk. 7, andet afsnit, i direktiv 2014/59/EU, eller en anden dato, der måtte være fastsat af EBA i en sådan afgørelse.
2. Koncernafviklingsmyndigheden underretter hurtigst muligt de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet om sin egen afgørelse og de i stk. 1 omhandlede afgørelser.

AFDELING III

Fælles beslutningsproces vedrørende minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser

Underafdeling 1

Den fælles beslutningsproces

Artikel 86

Planlægning af den fælles afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser

1. Forud for iværksættelsen af den proces, der skal føre til en fælles afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på konsolideret niveau, for moderselskaber og individuelle datterselskaber, aftaler koncernafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndighederne for datterselskaber en tidsplan for de trin, der skal følges i denne proces (i det følgende benævnt »tidsplan for den fælles afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser«).

I tilfælde af uenighed fastsætter koncernafviklingsmyndigheden tidsplanen for den fælles afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser under hensyn til de synspunkter og forbehold, som afviklingsmyndighederne for datterselskaber har givet udtryk for.

For at kunne træffe den fælles afgørelse om minimumskrav parallelt med udarbejdelsen og opretholdelsen af koncernafviklingsplanen, jf. artikel 45, stk. 15, i direktiv 2014/59/EU, tilrettelægges tidsplanen for den fælles afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser under hensyn til tidsplanen for den fælles afgørelse om koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne.

Koncernafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndighederne for datterselskaber skal navnlig tage hensyn til, at firemånedersfristen til at vedtage en fælles afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser løber fra det samme tidspunkt som fristen for den fælles afgørelse om koncernafviklingsplanen og vurderingen af afviklingsmulighederne.

2. Tidsplanen for den fælles afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser ajourføres regelmæssigt og skal som minimum omfatte følgende trin:

- a) indgivelse af koncernafviklingsmyndighedens udkast til minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på konsolideret niveau og for moderselskaber til afviklingsmyndighederne for datterselskaber og til den konsoliderende tilsynsførende
- b) indgivelse af afviklingsmyndighederne for datterselskabers udkast til minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser for de enheder, der hører under deres jurisdiktion på individuelt niveau, til koncernafviklingsmyndigheden og de respektive kompetente myndigheder
- c) dialog mellem koncernafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndighederne for datterselskaber om udkastet til minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på konsolideret niveau, for moderselskaber og individuelle datterselskaber og med afviklingsmyndighederne i de jurisdiktioner, hvor der er etableret væsentlige filialer

- d) udarbejdelse og indgivelse af koncernafviklingsmyndighedens udkast til en fælles afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på konsolideret niveau, for moderselskaber og individuelle datterselskaber til afviklingsmyndighederne for datterselskaber
- e) dialog om udkastet til en fælles afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på konsolideret niveau, for moderselskaber og individuelle datterselskaber med modervirksomheden i Unionen og koncernens datterselskaber, når dette kræves i henhold til en medlemsstats lovgivning
- f) vedtagelse af den fælles afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på konsolideret niveau, for moderselskaber og individuelle datterselskaber
- g) underretning af modervirksomheden i Unionen om den fælles afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på konsolideret niveau, for modervirksomheder og datterselskaber.

3. Tidsplanen for den fælles afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser skal:

- a) afspejle omfanget og kompleksiteten af de enkelte trin i den fælles beslutningsproces
- b) tage hensyn til tidsplanen for andre fælles afgørelser inden for afviklingskollegiet
- c) i videst muligt omfang tage hensyn til tidsplanen for andre fælles afgørelser inden for det relevante tilsynskollegium, navnlig tidsplanen for de fælles afgørelser om institutspecifikke tilsynskrav, jf. artikel 113 i direktiv 2013/36/EU.

Tidsplanen for den fælles afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser skal revideres i lyset af og afspejle resultatet af vurderingen af afviklingsmulighederne, navnlig når denne vurdering resulterer i, at der træffes foranstaltninger med henblik på at fjerne eller afhjælpe væsentlige hindringer for afvikling, som kan få umiddelbar indvirkning på minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på konsolideret niveau eller enhedsniveau.

4. Ved udarbejdelsen af tidsplanen for den fælles afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser skal koncernafviklingsmyndigheden tage hensyn til vilkårene og betingelserne for observatørernes deltagelse som fastsat i afviklingskollegiets skriftlige ordninger og i de respektive bestemmelser i direktiv 2014/59/EU.

5. Koncernafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndighederne for datterselskaber meddeler i givet fald modervirksomheden i Unionen og de koncernenheder, som de er ansvarlige for, en indikativ dato for den i stk. 2, litra e), omhandlede dialog.

6. Koncernafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndighederne for datterselskaber meddeler modervirksomheden i Unionen og de koncernenheder, som de er ansvarlige for, en forventet dato for den i stk. 2, litra g), omhandlede underretning.

Artikel 87

Udkast på konsolideret niveau og for modervirksomheder i Unionen

1. Koncernafviklingsmyndigheden underretter afviklingsmyndighederne for datterselskaber og den konsoliderende tilsynsførende om sit udkast til:

- a) det minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser, som modervirksomheden i Unionen til enhver tid skal opfylde, medmindre der er givet dispensation, jf. artikel 45, stk. 11, i direktiv 2014/59/EU
- b) minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på konsolideret niveau.

2. Det i stk. 1 omhandlede udkast skal være begrundet, navnlig i forhold til de vurderingskriterier, der er omhandlet i artikel 45, stk. 6, litra a)-f), i direktiv 2014/59/EU.

3. Koncernafviklingsmyndigheden angiver en frist, inden for hvilken den konsoliderende tilsynsførende kan fremsætte skriftlige bemærkninger, der skal være begrundede, navnlig i forhold til de vurderingskriterier, der er omhandlet i artikel 45, stk. 6, litra a)-f), i direktiv 2014/59/EU. Hvis den konsoliderende tilsynsførende ikke fremsætter bemærkninger inden for den fastsatte frist, antager koncernafviklingsmyndigheden, at den konsoliderende tilsynsførende ikke har bemærkninger til myndighedens udkast i stk. 1.
4. Koncernafviklingsmyndigheden indgiver hurtigst muligt eventuelle bemærkninger fra den konsoliderende tilsynsførende til afviklingsmyndighederne for datterselskaber.

Artikel 88

Udkast for datterselskaber

1. Afviklingsmyndighederne for datterselskaber underretter koncernafviklingsmyndigheden og de respektive kompetente myndigheder om deres udkast til det minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser, som koncernens datterselskaber på individuel basis til enhver tid skal opfylde, medmindre der er givet dispensation, jf. artikel 45, stk. 12, i direktiv 2014/59/EU.
2. Det i stk. 1 omhandlede udkast skal være begrundet, navnlig i forhold til de vurderingskriterier, der er omhandlet i artikel 45, stk. 6, litra a)-f), i direktiv 2014/59/EU.
3. Afviklingsmyndighederne for datterselskaber angiver efter aftale med koncernafviklingsmyndigheden en frist, inden for hvilken de kompetente myndigheder i deres jurisdiktion kan fremsætte skriftlige bemærkninger, der skal være fuldt begrundede, navnlig i forhold til de vurderingskriterier, der er omhandlet i artikel 45, stk. 6, litra a)-f), i direktiv 2014/59/EU. Hvis de kompetente myndigheder ikke fremsætter bemærkninger inden for den fastsatte frist, antager afviklingsmyndighederne for datterselskaber, at de kompetente myndigheder ikke har bemærkninger til de respektive udkast i stk. 1.
4. Afviklingsmyndighederne for datterselskaber indgiver hurtigst muligt eventuelle bemærkninger fra de kompetente myndigheder til koncernafviklingsmyndigheden.

Artikel 89

Dialog om udkast til minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser

1. Koncernafviklingsmyndigheden skal indlede en dialog med afviklingsmyndighederne for datterselskaber om udkastet til minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på konsolideret niveau, for moderselskaber og individuelle datterselskaber.
2. Koncernafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndighederne for datterselskaber drøfter udkastet til minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på konsolideret niveau med henblik på en afstemning heraf med udkastet til krav for moderselskaber og individuelle datterselskaber.

Artikel 90

Udarbejdelse af den fælles afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser

1. Koncernafviklingsmyndigheden udarbejder et udkast til en fælles afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på konsolideret niveau, for moderselskaber og individuelle datterselskaber under hensyn til eventuelle dispensationer, jf. artikel 45, stk. 11 eller 12, i direktiv 2014/59/EU. Udkastet til fælles afgørelse skal omfatte følgende:
 - a) navnet på koncernafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndighederne for datterselskaber, som vedtager den fælles afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på konsolideret niveau, for moderselskaber og individuelle datterselskaber

- b) navnet på den konsoliderende tilsynsførende og andre kompetente myndigheder, som er blevet hørt
- c) navnene på observatørerne, når disse observatører har været involveret i den fælles beslutningsproces i overensstemmelse med vilkårene og betingelserne for observatørers deltagelse som fastsat i de skriftlige ordninger
- d) navnet på den modervirksomhed i Unionen og de koncernenheder, som den fælles afgørelse vedrører og finder anvendelse på
- e) henvisningerne til den relevante EU-lovgivning og nationale lovgivning, der vedrører udarbejdelsen, færdiggørelsen og vedtagelsen af den fælles afgørelse; henvisninger til eventuelle yderligere kriterier, som medlemsstaterne kan fastlægge, og på grundlag af hvilke minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser fastsættes
- f) datoen for udkastet til den fælles afgørelse og for alle relevante ajourføringer heraf
- g) minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på konsolideret niveau og en frist til at nå dette niveau, hvis det er relevant, sammen med en passende begrundelse for at fastsætte minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på dette niveau under hensyn til de vurderingskriterier, der er omhandlet i artikel 45, stk. 6, litra a)-f), i direktiv 2014/59/EU
- h) minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser for modervirksomheden i Unionen, medmindre der er givet dispensation, jf. artikel 45, stk. 11, i direktiv 2014/59/EU, og en frist til at nå dette niveau, hvis det er relevant, sammen med en passende begrundelse for at fastsætte minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på dette niveau under hensyn til de vurderingskriterier, der er omhandlet i artikel 45, stk. 6, litra a)-f), i direktiv 2014/59/EU
- i) minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser for datterselskaberne på individuel basis, medmindre der er givet dispensation, jf. artikel 45, stk. 12, i direktiv 2014/59/EU, og en frist til at nå dette niveau, hvis det er relevant, sammen med en passende begrundelse for at fastsætte minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på dette niveau under hensyn til de vurderingskriterier, der er omhandlet i artikel 45, stk. 6, litra a)-f), i direktiv 2014/59/EU.

2. Hvis afgørelsen om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelaterede forpligtelser fastsætter, at minimumskravet opfyldes delvis på konsolideret eller individuelt niveau for modervirksomheden i Unionen eller koncernens datterselskaber ved hjælp af kontraktlige bail-in-instrumenter, skal afgørelsen også omfatte nærmere oplysninger, som over for afviklingsmyndighederne godtgør, at instrumenterne svarer til kontraktlige bail-in-instrumenter i overensstemmelse med de kriterier, der er omhandlet i artikel 45, stk. 14, i direktiv 2014/59/EU.

Artikel 91

Vedtagelse af den fælles afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser

1. Koncernafviklingsmyndigheden skal hurtigst muligt fremsende udkastet til fælles afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på konsolideret niveau, for moderselskaber og individuelle datterselskaber til afviklingsmyndighederne for datterselskaber og fastsætte en frist, inden for hvilken afviklingsmyndighederne for datterselskaber, eventuelt elektronisk, skal fremsende deres skriftlige accept af den fælles afgørelse.
2. Hvis afviklingsmyndighederne for datterselskaber er enige i det udkast til fælles afgørelse, som de har modtaget, fremsender de deres skriftlige accept til koncernafviklingsmyndigheden inden for den i stk. 1 omhandlede frist.
3. Den endelige fælles afgørelse skal bestå af det dokument med den fælles afgørelse, som er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 90, og af de skriftlige accepter, der er omhandlet i stk. 2 i denne artikel, samt koncernafviklingsmyndighedens accept, som er knyttet dertil, og fremsendes af koncernafviklingsmyndigheden til de afviklingsmyndigheder for datterselskaber, som kan tilslutte sig den fælles afgørelse.
4. Koncernafviklingsmyndigheden underretter afviklingskollegiet om den fælles afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på konsolideret niveau, for moderselskaber og individuelle datterselskaber.

*Artikel 92***Underretning om den fælles afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser**

1. Koncernafviklingsmyndigheden underretter hurtigst muligt ledelsesorganet i modervirksomheden i Unionen om den fælles afgørelse og under alle omstændigheder inden for den frist, der er fastsat i tidsplanen for den fælles afgørelse, jf. artikel 86, stk. 3, litra g). Koncernafviklingsmyndigheden orienterer afviklingsmyndighederne for datterselskaber om denne underretning.
2. Afviklingsmyndighederne for datterselskaber underretter hurtigst muligt ledelsesorganerne i de enheder, der hører under deres jurisdiktion, om de respektive dele af den fælles afgørelse og under alle omstændigheder inden for den frist, der er fastsat i tidsplanen for den fælles afgørelse, jf. artikel 86, stk. 3, litra g).
3. Koncernafviklingsmyndigheden kan drøfte nærmere detaljer ved indholdet i den fælles afgørelse og afgørelsens anvendelse med modervirksomheden i Unionen.
4. Afviklingsmyndighederne for datterselskaber kan drøfte nærmere detaljer ved indholdet i de respektive dele af den fælles afgørelse og deres anvendelse med de enheder, der hører under deres jurisdiktion.

*Artikel 93***Overvågning af anvendelsen af den fælles afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser**

1. Koncernafviklingsmyndigheden underretter afviklingsmyndighederne for datterselskaber om resultatet af de i artikel 92, stk. 3, omhandlede drøftelser, når modervirksomheden i Unionen skal træffe særlige foranstaltninger med henblik på at opfylde minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på konsolideret niveau eller individuel basis.
2. Afviklingsmyndighederne for datterselskaber underretter koncernafviklingsmyndigheden om resultatet af de i artikel 92, stk. 4, omhandlede drøftelser, når koncernens datterselskaber, som hører under deres jurisdiktion, skal træffe særlige foranstaltninger med henblik på at opfylde minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på konsolideret niveau eller individuel basis.
3. Koncernafviklingsmyndigheden fremsender resultatet af den i stk. 2 omhandlede proces til de øvrige afviklingsmyndigheder for datterselskaber.
4. Koncernafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndighederne for datterselskaber overvåger anvendelsen af den fælles afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på konsolideret niveau, for moderselskaber og individuelle datterselskaber for alle koncernenheder, som er omfattet af den fælles afgørelse, og på konsolideret niveau.

Underafdeling 2

Procedure, såfremt der ikke foreligger en fælles afgørelse på konsolideret niveau*Artikel 94***Fælles afgørelser for individuelle datterselskaber, såfremt der ikke foreligger en fælles afgørelse på konsolideret niveau**

Såfremt der ikke foreligger en fælles afgørelse på konsolideret niveau eller for moderselskaber, jf. artikel 45, stk. 9, i direktiv 2014/59/EU, gør koncernafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndighederne for datterselskaber alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles afgørelse om niveauet af det minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser, der finder anvendelse på hvert enkelt datterselskab på individuelt niveau.

I forbindelse med den fælles afgørelse tages der hensyn til det minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser, som koncernafviklingsmyndigheden har fastsat på konsolideret niveau og for moderselskaber, og alle de i artikel 90-93 omhandlede trin følges, bortset fra dem, der vedrører fastsættelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på konsolideret niveau eller for moderselskaber, ved udarbejdelsen og vedtagelsen af samt underretningen om og overvågning af anvendelsen af den fælles afgørelse om niveauet af det minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser, der finder anvendelse på hvert enkelt datterselskab på individuelt niveau.

Artikel 95

Elementer i meddelelsen om individuelle afgørelser

1. Såfremt der ikke foreligger en fælles afgørelse, underrettes medlemmerne af afviklingskollegiet skriftligt om den afgørelse, som koncernafviklingsmyndigheden har truffet om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på konsolideret niveau og for moderselskaber, ved hjælp af et dokument, som indeholder følgende oplysninger:

- a) navnet på koncernafviklingsmyndigheden
- b) navnet på den modervirksomhed i Unionen og navnet på de andre enheder i den jurisdiktion, som den fælles afgørelse finder anvendelse på
- c) henvisninger til den relevante EU-lovgivning og nationale lovgivning, der vedrører udarbejdelsen, færdiggørelsen og anvendelsen af afgørelsen, og navnlig henvisninger til eventuelle yderligere kriterier, som den medlemsstat, hvor modervirksomheden i Unionen har tilladelse, kan fastlægge, og på grundlag af hvilke minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser fastsættes
- d) datoen for afgørelsen
- e) minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på konsolideret niveau og en frist til at nå dette niveau, hvis det er relevant, sammen med en passende begrundelse for at fastsætte minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på dette niveau under hensyn til de vurderingskriterier, der er omhandlet i artikel 45, stk. 6, litra a)-f), i direktiv 2014/59/EU
- f) minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser for modervirksomheden i Unionen, medmindre der er givet dispensation, jf. artikel 45, stk. 11, og en frist til at nå dette niveau, hvis det er relevant, sammen med en passende begrundelse for at fastsætte minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på dette niveau under hensyn til de vurderingskriterier, der er omhandlet i artikel 45, stk. 6, litra a)-f), i direktiv 2014/59/EU
- g) navnet på medlemmerne af afviklingskollegiet og de observatører, der i overensstemmelse med vilkårene og betingelserne for observatørers deltagelse er involveret i den fælles beslutningsproces, sammen med et resumé af de synspunkter, som disse myndigheder har givet udtryk for, og oplysninger om spørgsmål, som har givet anledning til uenighed
- h) koncernafviklingsmyndighedens bemærkninger til de synspunkter, som medlemmerne af afviklingskollegiet og observatørerne har givet udtryk for, navnlig om spørgsmål, som har givet anledning til uenighed
- i) hvis afgørelsen om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelaterede forpligtelser fastsætter, at minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelaterede forpligtelser opfyldes delvis på konsolideret eller individuelt niveau for modervirksomheden i Unionen ved hjælp af kontraktlige bail-in-instrumenter, skal afgørelsen også omfatte nærmere oplysninger, som over for koncernafviklingsmyndigheden godtgør, at instrumenterne svarer til kontraktlige bail-in-instrumenter i overensstemmelse med de kriterier, der er omhandlet i artikel 45, stk. 14, i direktiv 2014/59/EU.

2. Såfremt der ikke foreligger en fælles afgørelse, tilsender de afviklingsmyndigheder for datterselskaber, som selv træffer afgørelse om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på individuelt niveau, koncernafviklingsmyndigheden et dokument, som indeholder følgende oplysninger:

- a) navnet på den afviklingsmyndighed for datterselskabet, som træffer afgørelsen

- b) navnet på de af koncernens datterselskaber, der hører under dens jurisdiktion, og som afgørelsen vedrører og finder anvendelse på
 - c) henvisninger til den relevante EU-lovgivning og nationale lovgivning, der vedrører udarbejdelsen, færdiggørelsen og anvendelsen af afgørelsen, og navnlig henvisninger til eventuelle yderligere kriterier, som de medlemsstater, hvor koncernens datterselskaber har tilladelse, kan fastlægge, og på grundlag af hvilke minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser fastsættes
 - d) datoen for afgørelsen
 - e) minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser, som finder anvendelse på datterselskabet på individuelt niveau, og en frist til at nå dette niveau, hvis det er relevant, sammen med en passende begrundelse for at fastsætte minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på dette niveau under hensyn til de vurderingskriterier, der er omhandlet i artikel 45, stk. 6, litra a)-f), i direktiv 2014/59/EU
 - f) navnet på koncernafviklingsmyndigheden sammen med et resumé af de synspunkter, som den har givet udtryk for, og oplysninger om spørgsmål, som har givet anledning til uenighed
 - g) afviklingsmyndigheden for datterselskabets bemærkninger til de synspunkter, som koncernafviklingsmyndigheden har givet udtryk for, navnlig om spørgsmål, som har givet anledning til uenighed
 - h) hvis afgørelsen om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelaterede forpligtelser fastsætter, at minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelaterede forpligtelser opfyldes delvis for datterselskaber ved hjælp af kontraktlige bail-in-instrumenter, skal afgørelsen også omfatte nærmere oplysninger, som over for den pågældende afviklingsmyndighed for datterselskabet godtgør, at instrumenterne svarer til kontraktlige bail-in-instrumenter i overensstemmelse med de kriterier, der er omhandlet i artikel 45, stk. 14, i direktiv 2014/59/EU.
3. Hvis EBA er blevet hørt, skal de afgørelser, der er truffet, såfremt der ikke foreligger en fælles afgørelse, omfatte en redegørelse for årsagen til, at EBA's rådgivning ikke er blevet fulgt.

Artikel 96

Underretning om individuelle afgørelser, såfremt der ikke foreligger en fælles afgørelse

1. Såfremt der ikke foreligger en fælles afgørelse fra koncernafviklingsmyndigheden og afviklingsmyndighederne for datterselskaber om minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante forpligtelser på koncernniveau, for moderselskaber og individuelle datterselskaber inden for den periode, der er omhandlet i artikel 45, stk. 9 eller 10, i direktiv 2014/59/EU, underretter de relevante afviklingsmyndigheder for datterselskaber skriftligt koncernafviklingsmyndigheden om alle afgørelser, der er truffet, senest på den seneste af følgende datoer:
- a) datoen en måned efter udløbet af den i artikel 45, stk. 9 eller 10, i direktiv 2014/59/EU anførte periode, alt efter hvad der er relevant
 - b) datoen en måned efter rådgivning modtaget fra EBA efter en anmodning om høring fremsat i overensstemmelse med artikel 18, stk. 5, andet afsnit, i direktiv 2014/59/EU
 - c) datoen en måned efter afgørelser, der måtte være truffet af EBA i overensstemmelse med artikel 45, stk. 9, tredje afsnit, eller artikel 45, stk. 10, femte afsnit, i direktiv 2014/59/EU, eller en anden dato, der måtte være fastsat af EBA i en sådan afgørelse.
2. Koncernafviklingsmyndigheden underretter hurtigst muligt de øvrige medlemmer af afviklingskollegiet om sin egen afgørelse og de i stk. 1 omhandlede afgørelser.

AFDELING IV

Grænseoverskridende koncernafvikling

Underafdeling 1

Afgørelse om behovet for en koncernafviklingsordning i henhold til artikel 91 og 92 i direktiv 2014/59/EU

Artikel 97

Beslutningsproces vedrørende behovet for en koncernafviklingsordning

Processen til vurdering af behovet for en koncernafviklingsordning skal omfatte følgende trin:

- 1) dialog, om muligt, om behovet for en koncernafviklingsordning og gensidiggørelse af finansieringsordninger
- 2) udkast til vurdering af eller udkast til afgørelse om behovet for en koncernafviklingsordning fra koncernafviklingsmyndigheden og underretning af medlemmerne af afviklingskollegiet
- 3) høring om udkastet til vurdering af eller udkastet til afgørelse om behovet for en koncernafviklingsordning blandt medlemmerne af afviklingskollegiet
- 4) færdiggørelse af vurderingen af eller afgørelsen om behovet for en koncernafviklingsordning og underretning af medlemmerne af afviklingskollegiet.

Artikel 98

Dialog om behovet for en koncernafviklingsordning

1. Når koncernafviklingsmyndigheden har modtaget den i artikel 81, stk. 3, litra a) eller h), i direktiv 2014/59/EU omhandlede underretning, skal den i overensstemmelse med stk. 2 og 3 i denne artikel bestræbe sig på at indlede en dialog og som minimum inddrage de medlemmer af kollegiet, som er afviklingsmyndighederne for datterselskaberne.
2. Med henblik på stk. 1 tilsender koncernafviklingsmyndigheden medlemmerne følgende oplysninger:
 - a) den modtagne underretning
 - b) dens udkast til de i stk. 3 omhandlede emner
 - c) den frist, hvor dialogen bør være afsluttet.
3. Dialogen skal omhandle følgende:
 - a) hvorvidt afviklingen af henholdsvis datterselskabet eller modervirksomheden i Unionen i overensstemmelse med artikel 91 eller 92 i direktiv 2014/59/EU vil have betydning for koncernen og kræve udarbejdelse af en koncernafviklingsordning
 - b) hvorvidt finansieringsplanen skal baseres på gensidiggørelse af nationale finansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 107 i direktiv 2014/59/EU.

*Artikel 99***Udarbejdelse af og underretning om udkastet til vurdering af eller udkastet til afgørelse om behovet for en koncernafviklingsordning**

1. Med henblik på at vurdere behovet for en koncernafviklingsordning, jf. artikel 91, stk. 1-4, i direktiv 2014/59/EU, udarbejder koncernafviklingsmyndigheden, når den har modtaget den i nævnte direktivs artikel 91, stk. 1, omhandlede underretning, et udkast til vurdering.
2. Med henblik på at afgøre, at der ikke er behov for en koncernafviklingsordning, jf. artikel 92, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU, udarbejder koncernafviklingsmyndigheden, når den har vurderet, at modervirksomheden i Unionen opfylder de i nævnte direktivs artikel 32 og 33 omhandlede betingelser, og at ingen af de i artikel 92, stk. 1, litra a)-d), i direktiv 2014/59/EU omhandlede betingelser finder anvendelse, et udkast til afgørelse.
3. Koncernafviklingsmyndigheden skal, hvis det er relevant, tage hensyn til resultatet af dialogen i forbindelse med udarbejdelsen af udkastet til vurdering eller afgørelse.
4. Koncernafviklingsmyndigheden indgiver sit udkast til vurdering eller afgørelse til afviklingskollegiet, hvori den:
 - a) med henblik på artikel 91 i direktiv 2014/59/EU afgiver udtalelse om de mulige konsekvenser af de afviklings-handlinger, der er givet underretning om, eller af insolvensforanstaltningerne for koncernen og for koncernenheder i andre medlemsstater og navnlig om, hvorvidt afviklingshandlingerne eller de andre foranstaltninger vil gøre det sandsynligt, at betingelserne for afvikling er opfyldt for en koncernenhed i en anden medlemsstat
 - b) med henblik på artikel 92 i direktiv 2014/59/EU afgiver udtalelse om, at ingen af de i nævnte direktivs artikel 92, stk. 1, omhandlede betingelser for en koncernafviklingsordning, under behørigt hensyn til de i nævnte artikels stk. 2 omhandlede betingelser, finder anvendelse
 - c) afgiver udtalelse om behovet for at gensidiggøre finansieringsordningerne med henblik på finansieringsplanen, jf. artikel 107 i direktiv 2014/59/EU.
5. Koncernafviklingsmyndigheden vedlægger sit udkast til vurdering eller afgørelse alle relevante væsentlige oplysninger, som den har modtaget i henhold til artikel 81, 82, 91 eller 92 i direktiv 2014/59/EU, og fastsætter en klar frist for, hvornår medlemmerne af afviklingskollegiet skal have givet udtryk for betænkeligheder eller synspunkter, som afviger fra udkastet til vurdering eller afgørelse.
6. Koncernafviklingsmyndigheden udarbejder udkastet til vurdering eller afgørelse og underretter afviklingskollegiet herom hurtigst muligt og inden for den i artikel 91 i direktiv 2014/59/EU omhandlede frist, hvis det er relevant.

*Artikel 100***Høring om udkastet til vurdering af eller afgørelse om behovet for en koncernafviklingsordning**

1. Medlemmerne af afviklingskollegiet, som modtager udkastet til vurdering eller afgørelse, giver udtryk for eventuelle væsentlige afvigende synspunkter eller betænkeligheder.
2. Væsentlige afvigende synspunkter og betænkeligheder skal formuleres klart i et dokument, som kan indgives elektronisk, og skal være fuldt begrundede.
3. Der gives hurtigst muligt udtryk for væsentlige afvigende synspunkter og betænkeligheder under behørigt hensyn til situationens hastende karakter og inden for den fastsatte frist.

4. Ved fristens udløb antager koncernafviklingsmyndigheden, at de medlemmer, som ikke har givet udtryk for væsentlige afvigende synspunkter eller betænkeligheder, kan tilslutte sig udkastet.

Artikel 101

Færdiggørelse af vurderingen af eller afgørelsen om behovet for en koncernafviklingsordning

1. Ved høringsfristens udløb skal koncernafviklingsmyndigheden hurtigst muligt og under hensyn til den i artikel 91 i direktiv 2014/59/EU fastsatte frist, hvis det er relevant, færdiggøre sin vurdering af eller afgørelse om behovet for en koncernafviklingsordning.

Den endelige vurdering eller afgørelse skal også omfatte en udtalelse om behovet for at gensidiggøre nationale finansieringsordninger med henblik på finansieringsplanen, jf. artikel 107 i direktiv 2014/59/EU, og der skal gennem ændringer tages hensyn til de betænkeligheder og afvigende synspunkter, som der er givet udtryk for under høringen, hvis det er relevant.

2. Koncernafviklingsmyndigheden skal kun begrunde vurderingen af eller afgørelsen om, at der ikke er behov for en koncernafviklingsordning, hvis der er givet udtryk for væsentlige afvigende synspunkter og betænkeligheder under høringen.

3. Hvis EBA er blevet hørt, skal koncernafviklingsmyndigheden, såfremt den endelige vurdering ikke følger EBA's rådgivning, give en redegørelse for årsagen til, at dette ikke er tilfældet.

4. Koncernafviklingsmyndigheden underretter hurtigst muligt de medlemmer af afviklingskollegiet, som deltager i processen, om den endelige vurdering eller afgørelse.

5. Hvis koncernafviklingsmyndigheden mener, at der er behov for en koncernafviklingsordning, kan den beslutte at undlade at give underretning om den endelige vurdering eller afgørelse, jf. stk. 4, og indlede den i artikel 102 omhandlede procedure til udarbejdelse af koncernafviklingsordningen.

Underafdeling 2

Fælles beslutningsproces vedrørende koncernafviklingsordningen

Artikel 102

Fælles beslutningsproces vedrørende koncernafviklingsordningen

Den i artikel 91, stk. 4, eller i artikel 92, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU omhandlede proces til vedtagelse af en fælles afgørelse om koncernafviklingsordningen skal omfatte følgende trin:

- 1) koncernafviklingsmyndigheden udarbejder udkastet til koncernafviklingsordning og medlemmerne af afviklingskollegiet underrettes herom
- 2) udkastet til koncernafviklingsordning sendes til høring som minimum blandt afviklingsmyndighederne for de enheder, der er omfattet af koncernafviklingsordningen
- 3) koncernafviklingsmyndigheden udarbejder den fælles afgørelse om koncernafviklingsordningen og underretter afviklingsmyndighederne for de datterselskaber, der er omfattet af koncernafviklingsordningen, herom
- 4) den fælles afgørelse om koncernafviklingsordningen færdiggøres, jf. artikel 91, stk. 7, eller artikel 92, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU
- 5) medlemmerne af afviklingskollegiet underrettes om resultatet af den fælles afgørelse.

*Artikel 103***Udarbejdelse af og underretning om udkastet til koncernafviklingsordning**

1. Udkastet til koncernafviklingsordning udarbejdes af koncernafviklingsmyndigheden i overensstemmelse med artikel 91, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU, og skal omfatte følgende:
 - a) en beskrivelse af de eventuelle foranstaltninger, som det er nødvendigt at gennemføre for at sikre, at koncernafviklingsordningen kan gøres operationel
 - b) en beskrivelse af eventuelle juridiske eller forskriftsmæssige betingelser, som skal opfyldes, inden koncernafviklingsordningen kan gennemføres
 - c) fristen for gennemførelse af koncernafviklingsordningen samt tidsplanen og rækkefølgen for de enkelte afviklingshandlinger
 - d) fordelingen af opgaver og ansvar i forhold til koordineringen af afviklingshandlingerne, ekstern kommunikation og intern kommunikation med medlemmerne af afviklingskollegiet og kontaktoplysninger om medlemmerne af afviklingskollegiet
 - e) en finansieringsplan på grundlag af artikel 107 i direktiv 2014/59/EU, hvis det er relevant, under hensyn til behovet for at gensidiggøre finansieringsordningerne.
2. Koncernafviklingsmyndigheden skal med henblik på artikel 91, stk. 6, litra a), i direktiv 2014/59/EU sikre, at udkastet til koncernafviklingsordning omfatter:
 - a) en redegørelse for, hvorfor det er nødvendigt at følge et alternativ til afviklingsplanen, jf. artikel 13 i direktiv 2014/59/EU, herunder hvorfor de foreslåede handlinger anses for at være mere effektive end den strategi og de afviklingshandlinger, der er omhandlet i afviklingsplanen, i forhold til at nå de i nævnte direktivs artikel 31 og 34 omhandlede afviklingsmål og -principper
 - b) identifikation og beskrivelse af de elementer af koncernafviklingsordningen, som afviger fra afviklingsplanen, jf. artikel 13 i direktiv 2014/59/EU.
3. Koncernafviklingsmyndigheden fremsender hurtigst muligt udkastet til afviklingsordning til medlemmerne af afviklingskollegiet med angivelse af en frist for:
 - a) høring i henhold til artikel 104
 - b) færdiggørelse af den fælles afgørelse om koncernafviklingsordningen i overensstemmelse med artikel 106.
4. Koncernafviklingsmyndigheden udarbejder og underretter om udkastet til koncernafviklingsordning hurtigst muligt og under hensyn til de i artikel 91 i direktiv 2014/59/EU omhandlede frister, hvis det er relevant.
5. Koncernafviklingsmyndigheden sikrer, at de i stk. 3 fastsatte frister er passende, således at myndighederne kan give udtryk for deres synspunkter under hensyn til den i artikel 91 i direktiv 2014/59/EU fastsatte frist, hvis det er relevant.

*Artikel 104***Høring om koncernafviklingsordningen**

1. Medlemmerne af afviklingskollegiet, som modtager udkastet til koncernafviklingsordning, jf. artikel 103, stk. 3, giver udtryk for eventuelle væsentlige afvigende synspunkter eller betænkeligheder.

2. Der kan gives udtryk for væsentlige afvigende synspunkter og betænkeligheder i forhold til alle aspekter ved udkastet til koncernafviklingsordning, herunder:

- a) eventuelle hindringer i national ret eller på anden måde for gennemførelse af koncernafviklingsordningen i overensstemmelse med strategien og afviklingshandlingerne
- b) eventuelle relevante ajourføringer af de med henblik på at gensidiggøre finansieringsordningerne indgivne oplysninger, som kan indvirke på gennemførelsen af finansieringsplanen
- c) indvirkningen af koncernafviklingsordningen eller finansieringsplanen på de datterselskaber, der er omfattet af koncernafviklingsordningen i deres respektive medlemsstater.

3. Væsentlige afvigende synspunkter og betænkeligheder skal formuleres klart i et dokument, som også kan indgives elektronisk, og skal være fuldt begrundede.

Der gives hurtigst muligt udtryk for væsentlige afvigende synspunkter og betænkeligheder under behørigt hensyn til situationens hastende karakter og inden for den i artikel 103, stk. 3, fastsatte frist.

4. Ved fristens udløb antager koncernafviklingsmyndigheden, at alle de medlemmer, som ikke har givet udtryk for afvigende synspunkter eller betænkeligheder, kan tilslutte sig koncernafviklingsordningen.

Artikel 105

Udarbejdelse af og underretning om den fælles afgørelse om koncernafviklingsordningen

1. Ved høringsfristens udløb skal koncernafviklingsmyndigheden udarbejde udkastet til fælles afgørelse om koncernafviklingsordningen i overensstemmelse med artikel 91 og 92 i direktiv 2014/59/EU og, hvis det er relevant, nævnte direktivs artikel 107.

2. Koncernafviklingsmyndigheden skal i forbindelse med udkastet til fælles afgørelse overveje og tage hensyn til alle de betænkeligheder og afvigende synspunkter, som der er givet udtryk for under høringen, og den skal foretage ændringer af koncernafviklingsordningen, hvis det er relevant.

3. Koncernafviklingsmyndigheden skal redegøre for:

- a) hvordan den har håndteret de væsentlige afvigende synspunkter og betænkeligheder, som afviklingsmyndighederne for de datterselskaber, som er omfattet af koncernafviklingsordningen, har givet udtryk for, med henblik på udkastet til fælles afgørelse
- b) hvorfor og i hvilket omfang EBA's rådgivning ikke er blevet fulgt i koncernafviklingsordningen, hvis EBA er blevet hørt.

4. Udkastet til fælles afgørelse skal omfatte følgende elementer:

- a) navnene på den koncernafviklingsmyndighed og de afviklingsmyndigheder, som er ansvarlige for de datterselskaber, der er omfattet af koncernafviklingsordningen
- b) navnet på modervirksomheden i Unionen og en oversigt over alle de enheder i koncernen, som koncernafviklingsordningen vedrører og finder anvendelse på
- c) henvisninger til den relevante EU-lovgivning og nationale lovgivning, der vedrører udarbejdelsen, færdiggørelsen og anvendelsen af den fælles afgørelse om koncernafviklingsordningen
- d) datoen for udkastet til den fælles afgørelse om koncernafviklingsordningen
- e) den endelige koncernafviklingsordning, herunder om nødvendigt eventuelle redegørelser i overensstemmelse med stk. 3.

5. Koncernafviklingsmyndigheden skal hurtigst muligt fremsende udkastet til fælles afgørelse om koncernafviklingsordningen til afviklingsmyndighederne for de enheder, der er omfattet af koncernafviklingsordningen, og fastsætte en frist for tilkendegivelse af deres accept af den fælles afgørelse om koncernafviklingsordningen.

Artikel 106

Færdiggørelsen af den fælles afgørelse om koncernafviklingsordningen

1. De afviklingsmyndigheder, som har modtaget den fælles afgørelse i overensstemmelse med artikel 105, stk. 5, og er enige i den, tilvejebringer inden den fastsatte frist koncernafviklingsmyndigheden et skriftligt bevis for deres accept, som kan fremsendes elektronisk.
2. Den endelige fælles afgørelse om koncernafviklingsordningen skal bestå af den endelige fælles afgørelse og de beviser for accept, som er knyttet dertil.

Artikel 107

Fremsendelse af den fælles afgørelse til kollegiet

1. Koncernafviklingsmyndigheden fremsender hurtigst muligt den endelige fælles afgørelse til afviklingsmyndighederne for de datterselskaber, der er omfattet af koncernafviklingsordningen.
2. Koncernafviklingsmyndigheden fremsender et resumé af den fælles afgørelse om koncernafviklingsordningen til medlemmerne af afviklingskollegiet.

Underafdeling 3

Uenighed og beslutninger, der træffes, såfremt der ikke foreligger en fælles afgørelse

Artikel 108

Underretning i tilfælde af uenighed

1. Hvis en afviklingsmyndighed modsætter sig eller fraviger den koncernafviklingsordning, som koncernafviklingsmyndigheden har foreslået, eller finder, at den har behov for at træffe uafhængige afviklingshandlinger eller foranstaltninger af hensyn til den finansielle stabilitet, jf. artikel 91, stk. 8, og artikel 92, stk. 4, i direktiv 2014/59/EU, skal nævnte afviklingsmyndighed hurtigst muligt underrette koncernafviklingsmyndigheden om uenigheden.
2. Den i stk. 1 omhandlede underretning, skal omfatte følgende:
 - a) navnet på afviklingsmyndigheden
 - b) navnet på den enhed, der hører under afviklingsmyndighedens jurisdiktion
 - c) underretningsdatoen
 - d) navnet på koncernafviklingsmyndigheden
 - e) en erklæring fra afviklingsmyndigheden om, at den er uenig eller fraviger koncernafviklingsordningen eller finder, at uafhængige afviklingshandlinger eller foranstaltninger er passende for den eller de enheder, der hører under dens jurisdiktion

- f) en detaljeret redegørelse for de elementer af koncernafviklingsordningen, som afviklingsmyndigheden er uenig i eller fraviger, og en redegørelse for årsagen til, at den finder, at uafhængige afviklingshandlinger eller foranstaltninger er passende
 - g) en detaljeret beskrivelse af de handlinger eller foranstaltninger, som afviklingsmyndigheden har til hensigt at træffe, herunder tidsplanen og rækkefølgen for de enkelte handlinger.
3. Koncernafviklingsmyndigheden underretter de andre medlemmer af afviklingskollegiet om den i stk. 2 omhandlede underretning.

Artikel 109

Beslutningsproces for ikke-uenige afviklingsmyndigheder

1. Afviklingsmyndigheder, som ikke er uenige, jf. artikel 91, stk. 9, og artikel 92, stk. 5, i direktiv 2014/59/EU, handler i overensstemmelse med denne forordnings artikel 106 og 107 og træffer selv en fælles afgørelse.
2. Den fælles afgørelse skal i tillæg til de i overensstemmelse med artikel 108, stk. 2, modtagne oplysninger om uenighed indeholde alle de elementer, der er omhandlet i artikel 106 og 107.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 110

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. marts 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand
